

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1
Rotel 14

DOM
2015-05-19
Malmö

Mål nr
B 454-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Blekinge tingsrätts dom den 3 februari 2015 i mål nr B 1063-14, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 2)

Klagande och motpart (Åklagare)

Chefsåklagare Pernilla Åström
biträdd av assistentåklagare Joel Holmgren
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Karlskrona

Motparter (Målsägande)

1. Madleen Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga

2. Mohammed Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga

Ombud och målsägandebiträde för båda: Advokat Karin Åkesson Rehnholm
Advokatfirman Karin Åkesson Rehnholm AB
Stortorget 10
371 34 Karlskrona

Klagande och motpart (Tilltalad)

RAMI Adnan Hamdan Ashour, 820726-8858
Statslös
Frihetsberövande: Häktad
Holmgatan 1
371 39 Karlskrona

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Christer Holmqvist
Amber Advokater Karlskrona HB
Ronnebygatan 49
371 34 Karlskrona

SAKEN

Mord

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut och dömer Rami Ashour för mord den 30 april 2014 enligt 3 kap 1 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2014 till fängelse 14 år. I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Beslaget ska bestå.

Dok.Id 249331

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846 201 80 Malmö	Hovrättstorget 1	040-35 57 00 E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se www.hovrattensskaneblekinge.domstol.se	040-783 11	måndag – fredag 08:00-16:00

Christer Holmqvist får för försvaret i hovrätten ersättning av allmänna medel med 202 465 kr, varav 109 368 kr avser arbete, 31 070 kr tidsspillan, 21 534 kr utlägg och 40 493 kr mervärdesskatt.

Karin Åkesson Rehnholm får för biträdet åt målsägandena i hovrätten ersättning av allmänna medel med 130 190 kr, varav 80 724 kr avser arbete, 16 730 kr tidsspillan, 6 699 kr utlägg och 26 037 kr mervärdesskatt.

Kostnaden för försvaret och biträdet åt målsägandena i hovrätten ska staten svara för.

Rami Ashour ska vara häktad till dess att hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Hovrätten fastställer tingsrättens sekretessförordnande med det undantaget att sekretess inte ska gälla för uppgifterna i yttranden från socialnämnden (tingsrättens aktbilaga 203 och 204) i den utsträckning de har föredragits vid hovrättens huvudförhandling och inte heller för uppgifterna i de rättspsykiatriska utlåtandena som har föredragits vid offentlig förhandling (tingsrättens aktbilaga 267 och 268).

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på bilder (tingsrättens aktbilaga 121).

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på målsägandenas adressuppgifter i partsbilaga.

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1

DOM
2015-05-19

B 454-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Blekinge tingsrätts dom den 3 februari 2015 i mål nr B 1063-14, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 2)

Motpart (Åklagare)

Chefsåklagare Pernilla Åström
biträdd av assistentåklagare Joel Holmgren
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Karlskrona

Motparter (Målsägande)

1. Madleen Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga

2. Mohammed Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga

Ombud och målsägandebiträde för båda: Advokat Karin Åkesson Rehnholm
Advokatfirman Karin Åkesson Rehnholm AB
Stortorget 10
371 34 Karlskrona

Klagande (Tilltalad)

AMANI Abbas Mostafa Madi, 830803-0561
Statslös
Frihetsberövande: Häktad
Holmgatan 1
371 39 Karlskrona

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Eric Widner
Advokatfirman Widner
Tyska Bryggaregården
371 70 Karlskrona

SAKEN

Mord

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer tingsrättens domslut utan några ändringar.

Beslaget ska bestå.

Eric Widner får för försvaret i hovrätten ersättning av allmänna medel med 497 670 kr, varav 221 991 kr avser arbete, 30 430 kr tidsspillan, 145 715 kr utlägg och 99 534 kr mervärdesskatt.

Beträffande ersättning till Karin Åkesson Rehnholm, se domslutet för Rami Ashour.

Kostnaden för försvaret och biträdet åt målsäganden i hovrätten ska staten svara för.

Amani Madi ska vara häktad till dess att hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.

Hovrätten fastställer tingsrättens sekretessförordnande med det undantaget att sekretess inte ska gälla för uppgifterna i yttranden från socialnämnden (tingsrättens aktbilaga 203 och 204) i den utsträckning de har föredragits vid hovrättens huvudförhandling och inte heller för uppgifterna i de rättspsykiatriska utlåtandena som har föredragits vid offentlig förhandling (tingsrättens aktbilaga 267 och 268).

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på bilder (tingsrättens aktbilaga 121).

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på målsägandenas adressuppgifter i partsbilaga.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN, M.M.

Åklagaren har yrkat att hovrätten dömer Rami Ashour för mord samt, oavsett utgången i skuldfrågan, skärper straffet.

Rami Ashour har yrkat att hovrätten ogillar åtalerna och till följd därav skadeståndsyrkandena eller, i andra hand, sätter ned fängelsestraffet.

Amani Madi har yrkat att hovrätten ogillar åtalet och till följd därav skadeståndsyrkandena eller, i andra hand, mildrar påföljden.

Parterna har motsatt sig respektive motparts ändringsyrkanden.

Målsägandena har förklarat sig biträda åtalerna även i hovrätten.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har tagit del av i huvudsak samma utredning som tingsrätten. Tingsrättens ljud- och bildupptagningar av förhören samt de videoinspelade barnförhören har spelats upp. Härutöver har åberopats vittnesförhör med neuropatologen Tommie Olofsson och med Amani Madis systerdotters make Fares Alshorbji. De i hovrätten hörda har uppgett följande.

Tommie Olofsson: Han är anställd vid Rättsmedicinalverket och har utfört undersökningen av Yaras hjärna. Han har inte tagit del av övriga undersökningar som gjorts av henne. Vid sin undersökning har han sökt efter tecken på fettembolisering i hjärnan, men har inte funnit några sådana. Han fann en tämligen riklig förekomst av granulocytter, kornceller, intravasalt. Det finns inget samband mellan förekomsten av sådana celler och fettembolisering. Fyndet är intetsägende och kan kopplas till en infektion. Han kan inte utifrån undersökningsfynden säga vid vilken tidpunkt Yara avled. Det fanns tecken på att hjärnan hade utsatts för syrebrist. Förändringar på grund av syrebrist kan uppstå några minuter eller upp till två timmar före dödens inträde. Hans bedömning är att det har gått högst två timmar från det att Yara utsattes för det våld som orsakade syrebristen till dess att hon avled.

Fares Alshorbji: Han bodde sommaren 2012 under en eller två månader i samma lägenhet som Amani Madi innan han fick egen lägenhet. Amani Madi var den första som hjälpte honom när han kom till Sverige. Hon är mycket hjälpsam och vill att alla ska vara glada. Rami Ashour och han var från början vänner. Rami Ashour var mycket svartsjuk och det uppstod av det skälet problem mellan makarna. Vid ett tillfälle kom Amani Madi hem till honom och hans hustru på kvällen eftersom hon hade bråkat med Rami Ashour. Hon var då gravid och hade Adnan med sig. De fick sova över i hans och hans hustrus lägenhet. Dagen efter på eftermiddagen kom Rami Ashour och var då upprörd och otrevlig. Fares Alshorbji kastade ut honom från lägenheten varefter Rami Ashour ringde till polis. När polisen kom tog de med sig Rami Ashour och skjutsade Amani Madi till sjukhuset eftersom hon hade fått flera slag. Han har aldrig sett Amani Madi slå Rami Ashour eller överhuvudtaget göra något fysiskt mot honom. Hon kan bli upprörd och skrika men det går att tala med henne. Rami Ashour sade att han hade blivit slagen av Amani Madi.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Amani Madi ska dömas för mord till livstids fängelse

Vad först gäller åtalet mot Amani Madi ansluter sig hovrätten i alla delar till tingsrättens bedömningar av såväl sakfrågorna som de juridiska frågorna. På de av tingsrätten anförda skälen ska Amani Madi dömas för mord till livstids fängelse.

Även Rami Ashour ska dömas för mord

Vad härefter gäller åtalet mot Rami Ashour gör hovrätten följande överväganden.

Hovrätten ansluter sig till tingsrättens bedömning att det inte är styrkt att Rami Ashour aktivt har deltagit i den våldsutövning som ledde till Yaras död.

Hovrätten har då att ta ställning till åklagarens andrahandsyrkande nämligen om Rami Ashour ska dömas för att ha berövat Yara livet genom att ha underlåtit att ingripa för att skydda Yara eller omgående sett till att hon fick vård. Frågan aktualiserar den s.k.

garantläran. Denna innebär enkelt uttryckt att straffrättsligt ansvar kan åläggas en person som genom underlåtenhet orsakar viss effekt trots att det för att brott ska anses föreligga vanligtvis kräver aktiv handling. Förutsättningarna härför är dels att personen i fråga intar garantställning, dels att brottet är sådant att det kan begås genom underlåtenhet.

Högsta domstolen har i ett nyligen avgjort mål, NJA 2013 s. 588, konstaterat att det är en självklar utgångspunkt att den som är vårdnadshavare för ett barn befinner sig i en garantställning.

Högsta domstolen slog i samma rättsfall fast att ett misshandelsbrott kan begås genom underlåtenhet. Domstolen konstaterade inledningsvis att även om vissa brottsbeskrivningar primärt straffbelägger ett visst aktivt handlande, kan ansvar även för underlåtenhet förekomma. Domstolen anförde vidare att det följer av legalitetsprincipen att ett straffbud inte får tillämpas analogiskt och att en förutsättning för att utdöma ansvar för misshandel vid underlåtenhet är att de i lagtexten använda uttrycken vid en tolkning av ordalydelsen kan anses omfatta även underlåtenhet. Högsta domstolen anförde därefter att brottsbeskrivningen i misshandelsparagrafen i huvudsak tar sikte på orsakande av en viss effekt utan några närmare begränsningar i fråga om hur orsakandet sker, att det verb som används i nämnda bestämmelse, tillfoga, har samma betydelse som verbet förorsaka och att även om uttrycket kan tyda på ett aktivt handlande, även underlåtenhet måste omfattas av betydelseområdet.

Rami Ashour var vårdnadshavare för Yara. Som tingsrätten funnit hade han därmed ett garantansvar för Yara.

Nästa fråga är om mord eller dråp är sådana brott som kan begås genom underlåtenhet. Hovrätten gör i denna del följande överväganden.

I likhet med vad som gäller för misshandel tar brottsbeskrivningen för mord i huvudsak sikte på orsakande av en effekt utan några närmare beskrivningar av hur orsakandet sker. Det uttryck som används i lagtexten, ”Den som berövar annan livet”, kan vis-

serligen sägas i första hand avse aktivt handlande. Det kan emellertid inte anses strida mot straffbudets ordalydelse att även underlåtenhet omfattas i betydelseområdet för brottsbeskrivningen för mord. Legalitetsprincipen lägger därmed inte hinder i vägen för att döma någon för mord genom underlåtenhet. Detsamma gäller bestämmelsen om dråp som hänvisar till mordparagrafen. Det har även i doktrinen antagits att mord kan begås genom underlåtenhet (se t.ex. Leijonhufvud & Wennberg, Straffansvar, 2009, s. 42). Hovrätten finner alltså att även mord och dråp kan begås genom underlåtenhet.

Frågan är hur mycket Rami Ashour känt till om det våld som Amani Madi utövat mot Yara den 30 april 2014 och vilka konsekvenser av detta handlande som hans uppsåt omfattat.

Rami Ashour har hävdatt att han inte insett vad som höll på att ske förrän det var för sent.

Ett flertal omständigheter talar emellertid emot att Rami Ashour varit omedveten om att Amani Madi misshandlade Yara svårt samtidigt som han befann sig i den gemensamma lägenheten.

Röntgenläkaren Ingvar Kristiansson har redogjort för att Yara haft ett mycket stort antal frakturer vilka omöjligen kan ha uppstått vid ett tillfälle. I stället talar fynden med styrka för att Yaras frakturer är att hänföra till minst tre olika tillfällen inom ett antal veckor innan dödsdagen. De var uppenbarligen obehandlade. Ingvar Kristiansson har också vittnat om att frakturernas form tyder på att de uppkommit genom direkt våld utifrån och att var och en av frakturerna på händerna, på ett skulderblad, på en arm, på en handled och på ryggen varit smärtsamma och inte borde ha gått någon i Yaras närhet obemärkt förbi samt att Yara i varierande grad måste ha haft ont under flera veckors tid.

Audeci Engvall har vittnat om ett tillfälle den 18 april då hon mött Yara i hissen, att Yara då var svullen och missfärgad i ansiktet och knappt kunde gå när hon skulle gå ur

hissen. Audici Engvall har beskrivit att Yaras högra sida var sned och att hon fick intrycket av att något hade gått sönder i flickan.

Skolkamraterna Ebba och Nellie har i videoinspelade polisförhör berättat om att Yara visat upp stora blåmärken för dem och kamraten Dina har vid ett motsvarande förhör berättat att Yara i förtroende berättat att hon misshandlades i hemmet. Läraren Kerstin Refvelin har berättat att hon känt en stor oro för Yara, bl.a. efter att ha sett blåmärken i hennes ansikte och en svullen blåslagen hand när hon gjorde ett hembesök i familjen med anledning av Yaras ökade frånvaro från skolan.

De tillfällen som Yara enligt ovan företett skador av allvarligt slag stämmer väl med de längre perioder som Yara utan förklaring uteblivit från skolan.

Det framstår som så osannolikt att Rami Ashour, som bott i lägenheten under hela den aktuella tiden, skulle ha kunnat undgå att märka att Yara vid flera tillfällen var så allvarligt skadad som redovisats ovan, att hovrätten anser sig helt kunna bortse från denna möjlighet. Det framstår också som uteslutet att samtliga nu redoisdade skador kan förklaras av olyckshändelser.

Rami Ashour har själv berättat om ett tillfälle 10-15 dagar före Yaras död då Amani Madi försökte slå Yara med den elsladd som vid den senare företagna forensiska undersökningen visat sig ha spår av Yaras blod. Han har också sett Amani Madi hota Yara med brödkaveln.

Rami Ashour måste mot den angivna bakgrunden den 30 april 2014 ha förstått att Amani Madi kunde komma att misshandla Yara svårt.

Enligt rättsläkaren Sofia Neringer pågick den dödande misshandeln under en utdragen tidsperiod på tiotals minuter upp till kanske timmar. Det fanns blodstänk och blodbesudlingar från Yara i princip i hela lägenheten. När dessa avsatts har visserligen inte kunnat avgöras, men i förening med fynden av losslitna hårtussar och blodiga pappers-tussar överst i sophinken står det klart att misshandeln den 30 april haft ett våldsamt

förlopp och ägt rum på flera ställen i lägenheten. Även om det inte kan anses utrett i viken omfattning Rami Ashour faktiskt har varit vittne till det våld som utövades mot Yara, måste han ha noterat andra tecken av misshandeln. Exempelvis är det, som tingsrätten anför, helt orimligt att tänka sig att Yara genomlidit misshandeln utan att ge ljud ifrån sig vilka Rami Ashour inte kan ha undgått att höra.

Vidare framgår det av Rami Ashours egna uppgifter att han sett hur Amani Madi jagat Yara med brödkaveln i handen och att Yara sprungit mot honom som för att få skydd. I stället för att skydda Yara nöjde han sig emellertid med att säga åt Amani Madi att lugna ner sig varefter han lämnade Yara ensam med Amani Madi och återvände till sin chatkonversation med en kvinna de mött under resan hem från Landskrona. Om Rami Ashours uppgifter är riktiga måste misshandeln av Yara därefter ha fortsatt till dess att Yara avled av skadorna.

Sammantaget är det hovrättens slutsats att det är bortom rimligt tvivel bevisat att Rami Ashour var väl medveten om att Amani Madi den 30 april 2014 utövat utdraget kraftigt våld mot Yara med bl.a. den i målet åberopade brödkaveln och han inte ingripit på ett adekvat sätt när Yara sökt hans beskydd. Inte ens när Rami Ashour enligt egna uppgifter förstått vad som hänt har han ingripit. I stället för att kalla på hjälp tog han de i målet åberopade filmerna av Yaras livlösa kropp med sin telefon. Först efter avsevärd tid har ambulans tillkallats och då var det Amani Madi som ringde 112.

Den misshandel som Rami Ashour är överbevisad om att ha känt till utan att ingripa har varit så allvarlig, hänsynslös och rå att den, om Yara överlevt, skulle ha bedömts som synnerligen grov misshandel. Den som iakttar eller på annat sätt är medveten om en så grov misshandel måste, enligt hovrättens mening, räkna med att den kan leda till offrets död. Detta gäller i än högre grad om misshandeln utövas mot ett barn. Trots att Rami Ashour alltså måste ha varit införstådd med att det förelegat en avsevärd risk att Yara inte skulle överleva misshandeln har detta inte utgjort ett relevant skäl för honom att ingripa. Han har alltså haft likgiltighetsuppsåt till dödandet av Yara.

Enligt Sofia Neringer kunde Yaras liv ha gått att rädda om hon kommit under vård tidigare.

Rami Ashour har således i enlighet med åklagarens andrahandsyrkande uppsåtligt berövat Yara livet genom att underlåta att ingripa för att skydda henne från utövat våld och genom underlåtenhet att omgående tillkalla sjukvårdspersonal eller ta henne till sjukhus när hon var skadad, trots att han på grund av sin garantställning i förhållande till Yara haft skyldighet att göra det.

Det finns inga omständigheter som kan medföra att brottet är mindre grovt. Rami Ashour ska därför dömas för mord.

Påföljden för Rami Ashour ska bestämmas till fängelse 14 år

Annan påföljd än fängelse kan inte komma i fråga. Vid tidpunkten för brottet var straffskalan för mord fängelse lägst tio och högst arton år eller på livstid. Högsta domstolen presenterade i rättsfallet NJA 2013 s. 376, det s.k. bajonettfallet, riktlinjer för hur straffet för mord ska bestämmas.

Innebörden av dessa riktlinjer är bl.a. följande. Utgångspunkten är att straffet för mord ska vara fängelse fjorton år. Livstids fängelse ska tillämpas endast i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på arton år inte är tillräckligt, exempelvis då gärningsmannen har mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande. Fängelse arton år ska tillämpas endast i de fall då omständigheterna är mycket försvårande, sexton år i de fall omständigheterna sammantagna tydligt talar för ett högre straff än fängelse fjorton år. Straffet ska bestämmas till fängelse tolv år om omständigheterna sammantagna i någon mån talar för ett lägre straff än fängelse fjorton år och fängelse tio år när omständigheterna är förmildrande men inte i sådan utsträckning att gärningen är att bedöma som dråp.

Som exempel på försvårande omständigheter anfördes i nämnda rättsfall att gärningen varit särskilt hänsynslös genom att den medfört svårt lidande för brottsoffret, att brottet riktat sig mot en närstående, att brottsoffret befunnit sig i en skyddslös ställning.

Det råder enligt hovrättens mening inte någon tvekan om att omständigheterna kring mordet sammantagna är så synnerligen försvårande att straffvärdet av det aktiva handlandet motsvarar fängelse på livstid.

Som ovan anförts är det emellertid inte styrkt att Rami Ashour deltagit aktivt i misshandeln av Yara. Hovrätten dömer honom för mord på grund av hans underlåtenhet att skydda Yara eller se till att hon kom under vård.

I förarbeten och doktrin har anförts att en underlåtenhet normalt bedöms vara mindre straffvärd än en handling (se SOU 1996:185 s. 311 och Asp m.fl, Kriminalrättens grunder, 2010.s. 117). Det saknas dock vägledande avgöranden vad gäller straffmätning för mord genom underlåtenhet.

Enligt hovrättens mening finns typiskt sett en skillnad i straffvärde mellan att aktivt utföra en otillåten handling och att inte ingripa mot samma handling såtillvida att det aktiva handlandet i regel måste anses ha ett högre straffvärde än motsvarande underlåtenhet. Rami Ashours i stort sett fullständiga passivitet i förhållande till dödsmisshandeln av Yara ter sig visserligen mycket straffvärd. Även med beaktande av de i övrigt synnerligen försvårande omständigheterna finns det skäl att vid straffmätningen väga in att Rami Ashours brott är ett underlåtenhetsbrott. Sammantaget finner hovrätten att straffvärdet av det brott som Rami Ashour gjort sig skyldig till är lägre än Amani Madis brott och motsvarar fängelse 14 år. Det saknas anledning att vid straffmätningen avvika från straffvärdet.

Skadestånd

Både Amani Madi och Rami Ashour har förklarat sig vitsorda de utdömda skadeståndsbeloppen. Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen ska tingsrättens domslut stå fast vad gäller skadestånd.

Amani Madi och Rami Ashour ska stanna kvar i häkte

För mord är inte stadgat lindrigare straff än fängelse i två år. På grund härav och då det inte är uppenbart att Amani Madi eller Rami Ashour på fri fot inte skulle avvika eller på annat sätt undandra sig i vart fall straffverkställighet ska de vara fortsatt häktade till dess att domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot dem.

Försvararna och målsägandebiträdet ska tillerkännas begärd ersättning

De av Christer Holmqvist och Karin Åkesson Rehnholm begärda ersättningarna har inte ifrågasatts av åklagaren och hovrätten bedömer att yrkade belopp är skäligen.

Eric Widner har i hovrätten begärt ersättning med närmare 500 000 kr varav 221 991 kr avser arbete under drygt 170 timmar och drygt 120 000 kr utlägg för tolk. Av det av Erik Widner utförda arbetet avser närmare 60 timmar tid då han tillsammans med Amani Madi har tagit del av den vid tingsrätten inspelade muntliga bevisningen samt videoinspelningarna av barnförhör som lagts fram vid tingsrätten. Tolkersättningen avser till större delen tolkning vid dessa tillfällen.

Åklagaren har i yttrande över Eric Widners kostnadsräkning anfört att det totala antalet arbetade timmar är högt. Hon har vidare ifrågasatt nyttan, ställd i proportion till kostnaden, med att Eric Widner tillsammans med klienten på nytt gått igenom den vid tingsrätten framlagda muntliga bevisningen. Hon har därvid påpekat att det inte var länge sedan huvudförhandlingen i tingsrätten hölls och att det finns utskrifter i dialogform av barnförhören.

I hovrätten har den övervägande delen av den muntliga bevisningen lagts fram genom uppspelning utan att parterna har varit närvarande, s.k. hänvisning. När så sker är det inte ovanligt att försvarare beställer ljudinspelningar av förhören och inför huvudförhandlingen i hovrätten rekapitulerar förhören genom att helt eller delvis lyssna igenom dem. En försvarare är givetvis berättigad till ersättning för sådant arbete.

Att som Eric Widner tillsammans med huvudmannen på nytt ta del av all muntlig bevisning genom ljud- och bildupptagning är enligt hovrättens erfarenhet mindre vanligt.

Det kan i många fall finnas anledning att ifrågasätta i vilken utsträckning ersättning för sådant arbete bör utgå. Det finns emellertid situationer när ett sådant agerande bör godtas och att försvararen då även får ersättning för den tid som åtgår.

Amani Madi är dömd för mord till livstids fängelse. Med hänsyn härtill får det godtas att hon tillsammans med sin försvarare ytterligare en gång gått igenom hela den muntliga bevisningen i samband med hovrättens huvudförhandling och att försvararen får ersättning för detta arbete. Vid denna bedömning beaktar hovrätten även att alternativet till s.k. hänvisning hade varit att all bevisning hade lagts fram i parternas närvaro. I sådant fall hade försvararens ersättningsanspråk inte blivit lägre.

Av det sagda följer att Eric Widner är berättigad till ersättning för arbete och utlägg han haft för att ta del av den muntliga bevisningen. Hans ersättningsanspråk är även i övrigt skäligt.

Frågor om sekretess

Tingsrättens förordnande om sekretess ska bestå när det gäller bilder (tingsrättens aktbilaga 121) och målsägandenas adressuppgifter.

Av tingsrättens protokoll framgår att genomgången av personalia skedde vid offentlig förhandling utom vad gäller två yttranden från Socialnämnden i Karlskrona kommun (tingsrättens aktbilagor 203 och 204) vilka föredrogs inom stängda dörrar. Det har därför inte förelegat lagliga förutsättningar att förordna att sekretessen för uppgifterna i de rättspsykiatriska utlåtandena som föredrogs vid tingsrättens huvudförhandling ska bestå. Tingsrättens sekretessförordnande ska därför inte bestå i dessa delar.

I hovrätten föredrogs delar av ovan nämnda yttranden från Socialnämnden i Karlskrona kommun vid offentlig förhandling. Beträffande de uppgifter som sålunda föredrogs vid hovrättens huvudförhandling ska sekretessen inte bestå.

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1

DOM
2015-05-19

B 454-15

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 16 juni 2015.

I avgörandet har deltagit hovrättspresidenten Lennart Svensäter (skiljaktig), hovrättslagmannen Bengt Sagnert, hovrättsrådet Elisabeth Hägglund Nortén (referent) samt nämndemännen Jan Svensson och Laila Vedmar (skiljaktig).

Avräkningsunderlag, se bilaga C och D.

Skiljaktig mening, se nästa sida.

Skiljaktig mening

Hovrättspresidenten Lennart Svensäter, med vilken nämndemannen Laila Vedmar för-
enar sig, är skiljaktig i fråga om vilken påföljd Rami Ashour ska dömas till och anför:

Lika med majoriteten finner jag att någon annan påföljd än fängelse inte kan komma i
fråga. Jag anser emellertid att straffvärdet för Rami Ashours brott är högre än vad ma-
joriteten kommit fram till.

I förarbeten och doktrin har visserligen uttalats att en underlåtenhet normalt bedöms
vara mindre straffvärd än en aktiv handling. Förhållandena i detta fall är emellertid
mycket graverande för Rami Ashour. Han har inte bara underlåtit att vidta rimliga åtgärder
för att Yara så snart som möjligt skulle komma under sjukhusvård. Som hovrät-
ten konstaterat ovan har han varit närvarande i lägenheten under dödsmisshandeln och
varit medveten om vad som hände. Han hade som vårdnadshavare ett långtgående an-
svar att skydda Yara från att bli slagen och dödad. Detta ansvar innefattade även att
t.ex. handgripligen hindra Amani Madi från att fortsätta misshandeln av Yara. Hans
underlåtenhet att i den rådande situationen skydda Yara på ett adekvat sätt, utan i stäl-
let bl.a. lämna Amani Madi och Yara ensamma i Yaras rum, innebär enligt min mening
att han gjort sig skyldig till ett brott som har ett straffvärde som inte är lägre än straff-
värdet för Amani Madis aktiva handlande. Även i övrigt saknas skäl att behandla Rami
Ashour och Amani Madi på olika sätt när det gäller val av påföljd. Jag bestämmer där-
för straffet också för Rami Ashour till fängelse på livstid.

Överröstad i denna del är jag i övrigt ense med majoriteten.

BLEKINGE TINGSRÄTT

Blekinge tr

Domare 1.

DOM

2015-02-03

meddelad i

KARLSKRONA

Mål nr: B 1063-14**PARTER** (Antal tilltalade: 2)**Tilltalad**

RAMI Adnan Hamdan Ashour, 19820726-8858

Frihetsberövande: Häktad

Holmgatan 1 Lgh 1202

371 39 Karlskrona

Medborgare i Statslös

Offentlig försvarare:

Advokat Christer Holmqvist

Amber Advokater Karlskrona HB

Ronnebygatan 49

371 34 Karlskrona

Åklagare

Chefsåklagare Pernilla Åström

Åklagarmyndigheten

Åklagarkammaren i Karlskrona

Box 98

371 21 Karlskrona

Målsägande

1. Madleen Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Ombud och målsägandebiträde:

Advokat Karin Åkesson Rehnholm

Advokatfirman Karin Åkesson Rehnholm

AB

Stortorget 10

371 34 Karlskrona

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 319	Rådhuset, Stortorget	0455-33 54 00	0455-268 58	måndag - fredag
371 25 KARLSKRONA		E-post: blekinge.tingsratt@dom.se		08:00-16:00

2. Mohammed Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Karin Åkesson Rehnholm
Advokatfirman Karin Åkesson Rehnholm
AB
Stortorget 10
371 34 Karlskrona

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Synnerligen grov misshandel, 3 kap 6 § 2 st brottsbalken
- 2014-04-30
2. Vållande till annans död, grovt brott, 3 kap 7 § 2 st brottsbalken
- 2014-04-30

Påföljd m.m.

Fängelse 6 år

Beslut

Skadestånd

1. Rami Ashour ska solidariskt med Amani Madi utge skadestånd till Mohammed Alnajjar med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 april 2014 till dess betalning sker.
2. Rami Ashour ska solidariskt med Amani Madi utge skadestånd till Madleen Alnajjar med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 april 2014 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen tråkavel förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Blekinge län; beslagsprotokoll nr 2014-1000-BG581 p3).

Häktning m.m.

1. Rami Ashour ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för bilder, protokollsbilaga till förundersökningen (aktbilaga 121), ska bestå i målet. Sekretessen enligt 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen för uppgifter i bilaga till transumt från huvudförhandlingen (aktbilaga 216 bilaga 1), skrivelser från socialnämnden i Karlskrona kommun ingivna av Amani Madi (aktbilaga 213 - 215) och uppgifter i yttrande från socialnämnden i Karlskrona kommun (aktbilaga 203 och 204) ska bestå i målet. Sekretessen enligt 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen beträffande målsägandenas adressuppgifter (partsbilaga Sekretess) ska bestå i målet. Sekretessen enligt 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen avseende uppgifter i de rättspsykiatriska utlåtandena ska bestå i målet.

Brottsofferfond

1. Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Christer Holmqvist tillerkänns ersättning av allmänna medel med 728 240 kr. Av beloppet avser 518 199 kr arbete, 28 680 kr tidsspillan, 35 713 kr utlägg och 145 648 kr mervärdesskatt.
 2. Karin Åkesson Rehnholm tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 488 607 kr. Av beloppet avser 386 914 kr arbete, 2 340 kr tidsspillan, 1 632 kr utlägg och 97 721 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

BLEKINGE TINGSRÄTT
Blekinge tr
Domare 1.

DOM
2015-02-03
meddelad i
KARLSKRONA

Mål nr: B 1063-14

Tilltalad

AMANI Abbas Mostafa Madi, 19830803-0561
Frihetsberövande: Häktad
Holmgatan 1 Lgh 1202
371 39 Karlskrona
Medborgare i Statslös

Offentlig försvarare:
Advokat Eric Widner
Advokatfirman Widner
Tyska Bryggaregården
371 70 Karlskrona

Åklagare

Chefsåklagare Pernilla Åström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Karlskrona
Box 98
371 21 Karlskrona

Målsägande

1. Madleen Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Karin Åkesson Rehnholm
Advokatfirman Karin Åkesson Rehnholm
AB
Stortorget 10
371 34 Karlskrona

2. Mohammed Alnajjar
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Karin Åkesson Rehnholm
Advokatfirman Karin Åkesson Rehnholm
AB
Stortorget 10
371 34 Karlskrona

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2014
- 2014-04-30

Påföljd m.m.

Fängelse på livstid

Lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

Beslut

Skadestånd

1. Amani Madi ska solidariskt med Rami Ashour utge skadestånd till Mohammed Alnajjar med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 april 2014 till dess betalning sker.
2. Amani Madi ska solidariskt med Rami Ashour utge skadestånd till Madleen Alnajjar med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 april 2014 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen tråkavel förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Blekinge län; beslagsprotokoll nr 2014-1000-BG581 p3).

Häktning m.m.

1. Amani Madi ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.
2. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken ska alltjämt gälla.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för bilder, protokollsbilaga till förundersökningen (aktbilaga 121), ska bestå i målet. Sekretessen enligt 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen för uppgifter i bilaga till transumt från huvudförhandlingen (aktbilaga 216 bilaga 1), skrivelser från socialnämnden i Karlskrona kommun ingivna av Amani Madi (aktbilaga 213 - 215) och uppgifter i yttrande från socialnämnden i Karlskrona kommun (aktbilaga 203 och 204) ska bestå i målet. Sekretessen enligt 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen beträffande målsägandenas adressuppgifter (partsbilaga Sekretess) ska bestå i målet.

BLEKINGE TINGSRÄTT
Blekinge tr
Domare 1.

DOM
2015-02-03

Mål nr: B 1063-14

Brottsofferfond

1. Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Eric Widner tillerkänns ersättning av allmänna medel med 947 890 kr. Av beloppet avser 573 597 kr arbete, 40 402 kr tidsspillan, 144 313 kr utlägg och 189 578 kr mervärdesskatt. För ersättning till Karin Åkesson Rehnholm, se beslut avseende Rami Ashour
 2. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

Innehåll

YRKANDEN M.M.	9
<i>Åklagarens yrkanden</i>	9
<i>Skadestånd</i>	12
<i>De tilltalades inställning</i>	12
BAKGRUND	12
UTREDNINGEN I MÅLET	13
<i>De hörda har uppgett följande</i>	15
TINGSRÄTTENS BEDÖMNING I ANSVARSFRÅGAN	61
<i>Yaras sista tid i livet</i>	61
<i>Vad orsakade Yaras död?</i>	63
<i>Var tillfogades Yara de skador som hon avled av?</i>	68
<i>Vem har tillfogat Yara de skador hon avled av?</i>	69
Allmänt om bevisvärderingen i denna del	69
Ansvarsbedömning för Amani Madi	73
Närmare om den gärning som Amani Madi har gjort sig skyldig till	78
Ansvarsbedömning för Rami Ashour	81
Kan ett misshandelsbrott och brottet vållande till annans död begås genom underlåtenhet och har Rami Ashour haft ett garantansvar för Yara?	85
Närmare om den gärning som Rami Ashour har gjort sig skyldig till	87
Rami Ashours ansvar för misshandel och vållande till annans död.....	89
<i>Rubriceringen av Amani Madis brott</i>	90
<i>Rubriceringen av Rami Ashours brott</i>	91
Regelsystemet.....	91
Bedömningen avseende Rami Ashour i det konkreta fallet	93
PÅFÖLJD	94
<i>Amani Madi</i>	94
<i>Rami Ashour</i>	98
SKADESTÅND	99
ÖVRIGA FRÅGOR	100
<i>Utvisning</i>	100

BLEKINGE TINGSRÄTT
Blekinge tr
Domare 1

DOM
2015-02-03

B 1063-14

<i>Förverkande och beslag</i>	102
<i>Häktning</i>	102
<i>Sekretess.....</i>	102
<i>Ersättning till försvarare och målsägandebiträde</i>	103

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden

Ansvar

Yara Alnajjar föddes den 25 september 2005. Hon kom till Sverige från Gaza som asylsökande i februari månad 2013. Hennes föräldrar var kvar i hemlandet. Hon bodde hos sin morbror Rami Ashour, hans hustru Amani Madi och deras två gemensamma söner på Holmgatan i Karlskrona. Rami Ashour förordnades den 23 december 2013 till särskilt förordnad vårdnadshavare för Yara. Amani Madi som har deltagit i och rent faktiskt haft stort inflytande över Yaras omvårdnad och fostran, har i realiteten haft mycket stor del i vårdnaden av Yara.

Den 30 april 2014 avled Yara 8 år gammal.

MORD

3 kap 1 § brottsbalken i dess lydelse före 1 juli 2014 (ansvarsyrkande i första hand)

Rami Ashour och Amani Madi har tillsammans och i samförstånd dödat Yara genom att tilldela henne ett mycket stort antal slag med och utan tillhygge på huvudet, benen, fötterna, armarna, händerna och bålén. Det utövade trubbiga våldet har varit tillräckligt för dödens inträde men Rami Ashour och Amani Madi har tillsammans och i samförstånd även kvävt Yara genom att täppa till hennes andningsvägar. Det hände den 30 april 2014 i familjens gemensamma bostad på Holmgatan i Karlskrona.

Rami Ashour som förordnad vårdnadshavare och Amani Madi som faktisk vårdnadshavare för Yara har haft garantställning med skyldighet att skydda och ha omsorg om henne. I vart fall genom underlåtenhet att ingripa för att skydda henne från utövat våld och genom underlåtenhet att omgående tillkalla sjukvårdspersonal

eller ta henne till sjukhus när hon var skadad har Rami Ashour och Amani Madi berövat Yara livet.

Rami Ashour och Amani Madi begick gärningen med uppsåt.

**SYNNERLIGEN GROV MISSHANDEL och VÅLLANDE TILL ANNANS DÖD,
GROVT BROTT**

3 kap 6 och 7 §§ brottsbalken (ansvarsyrkande i andra hand)

Rami Ashour och Amani Madi har tillsammans och i samförstånd dels täppt till luftvägarna på Yara, dels tilldelat Yara ett mycket stort antal slag med och utan tillhygge på huvudet, benen, fötterna, armarna, händerna och bålén. Det hände den 30 april 2014 i familjens gemensamma bostad på Holmgatan i Karlskrona. Yara fick dels syrebrist, dels svår smärta, frakturer, blånader, svullnader, hudavskrapningar, blödande sår på benet och massiv söndertrasning av underhudsvävnad på armar och ben. Hon avled på grund av detta.

Misshandeln mot Yara bör bedömas som synnerligen grov eftersom tilltäppandet av luftvägarna var livsfarligt och eftersom de tilltalade genom det trubbiga våldet mot Yara orsakade henne svår kroppsskada och synnerligt lidande samt då de tilltalade visade synnerlig hänsynslöshet och råhet genom att under ett utdraget förlopp utöva upprepat och kraftigt våld mot ett skyddslöst barn som var i beroendeställning till dem.

Vållande till annans död bör bedömas som grovt brott eftersom gärningen innefattade ett medvetet risktagande av allvarligt slag.

Rami Ashour som förordnad vårdnadshavare och Amani Madi som faktisk vårdnadshavare för Yara har haft garantställning med skyldighet att skydda och ha omsorg om henne. I vart fall genom underlåtenhet att ingripa för att skydda henne

från utövat våld och genom underlåtenhet att omgående tillkalla sjukvårdspersonal eller ta henne till sjukhus när hon var skadad har de orsakat Yaras död och tillfogat henne avsevärt lidande genom kraftig smärta tills hon dog.

Rami Ashour och Amani Madi begick misshandeln med uppsåt. Det var av oaktsamhet som de orsakade att Yara avled.

VÅLLANDE TILL KROPPSSKADA GROVT BROTT
3 kap 8 § brottsbalken (ansvarsyrkande i tredje hand)

Genom upprepat trubbigt våld mot kroppen och genom kvävning drabbades Yara av dels syrebrist, frakturer, blånader, svullnader, blödande sår på benet och massiva krosskador i vävnader. Det hände den 30 april 2014 i familjens gemensamma bostad på Holmgatan i Karlskrona.

Rami Ashour som förordnad vårdnadshavare och Amani Madi som faktisk vårdnadshavare för Yara har haft garantställning med skyldighet att skydda och ha omsorg om henne. Genom underlåtenhet att ingripa för att skydda Yara från utövat våld har de tillfogat henne ovan nämnda kroppsskador.

Vållandet till kroppsskada bör bedömas som grovt brott eftersom gärningen innefattade ett medvetet risktagande av allvarligt slag.

Det var av oaktsamhet som de underlät att ingripa och därmed tillfogade Yara kroppsskadorna.

Särskilt yrkande

I beslag tagen tråkavel yrkas förverkad såsom brottsverktyg. Beslag nr 2014-1000-BG581 p 3

Skadestånd

Mohammed Alnajjar och Madleen Alnajjar har yrkat förpliktande för Amani Madi och Rami Ashour att solidariskt utge skadestånd med 75 000 kr till envar av dem jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 30 april 2014 tills betalning sker.

De tilltalades inställning

Amani Madi har förnekat gärningen och har förtydligat sin inställning till ansvarspåståendet enligt följande. Hon har inte agerat tillsammans och i samförstånd med sin man. Hon har inte utdelat slag, vare sig med eller utan tillhygge, och hon har inte kvävt Yara. Hon har inte haft garantställning i förhållande till Yara. Hon har inte haft något inflytande över vårdnaden och omsorgen om Yara. Hon har inte varit vållande till Yaras död eller till några skador på Yara.

Amani Madi har bestritt det enskilda anspråket och har vitsordat ett belopp om 50 000 kr samt ränteyrkandet som skäligt i och för sig. Hon har inte haft någon erinran mot det särskilda yrkandet om förverkande.

Rami Ashour har förnekat samtliga ansvarsyrkanden. Han har medgett det särskilda yrkandet om förverkande. Han har bestridit det enskilda anspråket. Han har vitsordat yrkat belopp och ränteyrkandet som skäligt i och för sig.

BAKGRUND

Yara Alnajjar, i fortsättningen Yara, är dotter till Madleen Alnajjar och Mohammed Alnajjar. Hon är född och uppvuxen i Gaza. Madleen Alnajjar och Rami Ashour är

syskon. Rami Ashour är således Yaras morbror. Yara kom till Sverige från Gaza i februari 2013. Hennes föräldrar var då kvar i Gaza. Hon bosatte sig hos morbror Rami Ashour och moster Amani Madi och deras son Adnan i Karlskrona. Rami Ashour och Amani Madi fick i april 2013 sonen Rayan. Yara beviljades permanent uppehållstillstånd den 14 juni 2013. Den 23 december 2013 förordnades Rami Ashour som särskild vårdnadshavare för Yara. Den 30 april 2014 kallades ambulans och polis till familjens bostad på Holmgatan i Karlskrona. Där påträffades Yara livlös i soffan i familjens vardagsrum. Hon fördes med ambulans till lasarettet där man kl. 22.50 avslutade återupplivningsförsöken. Hennes liv gick inte att rädda.

UTREDNINGEN I MÅLET

Med början den 2 maj 2014 genomfördes en utvidgad rättsmedicinsk obduktion av Yaras döda kropp vid Rättsmedicinalverket, Rättsmedicinska avdelningen i Lund. Det avgavs ett utlåtande över undersökningen av rättsläkarna Sophia Neringer och Sixten Persson. Utlåtandet fogas till domen som bilaga 1. Vid huvudförhandlingen i målet har Sophia Neringer hörts som vittne.

Av anteckningar från Yaras skola om hennes frånvaro har framgått att Yara under perioden oktober 2013 – januari 2014 endast hade ett fåtal frånvarodagar. Det har också framgått att Yara inte var i skolan den 17 – 28 februari 2014 (sportlov den 17-21 februari), den 5 och 7 mars, den 11 och den 13-21 mars, den 27 och den 28 mars, den 7- 28 april (påsklov den 15-19 april).

Omfattande förhör har skett med Rami Ashour och Amani Madi. Målsägandeförhör har ägt rum med Mohammed Alnajjar och Madleen Alnajjar. På åklagarens begäran har vittnesförhör ägt rum med Toni Andersson, Salah Ammoura, Tina Sandberg, Sami Sandberg, Audeci Engvall, Carola Alsterbrand, Kerstin Refwelin, Islam

Nijim, Therese Andersson, Ingvar Kristiansson, Daniel Larsson, Carsten Nielsen, Jeanette Werner, och Jan Hjärpe.

På Rami Ashours begäran har vittnesförhör ägt rum med Therese Melin.

På Amani Madis begäran har vittnesförhör ägt rum med Maria Henriksson, Wisal Dakhel, Zeina Nabha, Helena Eriksson och Weine Drotz.

Rätten har tagit del av videoinspelade barnförhör med Adnan Ashour, Dina Osman, Ameer Al-obaidi, Ebba Fritzsche och Nellie Olsson. En mängd skriftlig bevisning har åberopat. Uppgifter som framkommit från dessa förhör och den skriftliga bevisningen redovisas under rubriken tingsrättens bedömning i den mån tingsrätten har lagt dem till grund för bedömningen.

Tingsrätten har haft syn av två videofiler tagna av Rami Ashour den aktuella kvällen. Videofilerna är filmade av en iPhone 5 s som är den telefon som användes av Rami Ashour.

På den ena filmen, som är tidstämplad kl. 21:20:46 och 6,9 sekunder lång, är bilden nästintill svart och man ser ett fönster samt konturerna av en person bakifrån som står böjd framåt. Vid en tolkning av ljudspåret till filmen har framkommit att en person säger ”Det räcker. Sov. Vill du äta? Vill du äta? Okej sov nu.

På den andra filmen (duschfilmen), som är tidsstämplad kl. 21:23:14, ses Amani Madi, iklädd ett linne och trosor, duscha Yaras nakna livlösa kropp i ett duschrum. Ett par gröna pyjamasbyxor sitter kring Yaras fötter och man ser brunröda fläckar på dessa. En blå kasse med tvätt, en toalettstol och en pojke som uppgetts vara Adnan, syns också på filmen.

Vid en tolkning av ljudspåret till filmen har framgått följande.

M (Rami Ashour): Varför gör du så Amani? Varför gör du det? Varför gör du det?
Berätta, varför gör du det? Varför gör du det?

K (Amani Madi): Okej Rami. Okej Rami

M Finns det någon människa som slår en annan människa på det här sättet? Det är ju ett barn.

K Yara, det är du som har gjort mig arg.

M Finns det någon som slår på det sättet? Varför gör du så?

K Nu räcker det, vi ska inte låta någon komma emellan i vårt liv. Yara, Yara drick vatten nu.”

De hörda har uppgett följande

Mohammed Alnajjar: Rami Ashour är hans kusin och svåger. Rami Ashour och Madleen Alnajjar är syskon. Han hade inte mycket kontakt med Rami Ashour under uppväxten. Efter det att Rami Ashour återvände till Gaza år 2004 – 2005 träffades han och Rami Ashour någon gång i månaden i samband med att han träffade Madleens familj. Han träffade Amani Madi första gången när Rami Ashour och Amani Madi gifte sig. Släkten var inte emot att Rami Ashour och Amani Madi gifte sig. Innan Rami Ashour flyttade till Sverige bodde denne i sitt föräldrahem. Madleen och barnen besökte föräldrahemmet varje vecka. Rami Ashour brukade säga att han skulle ta med Yara till Europa och låta henne studera när hon blev stor. Det var han som tog beslutet att Yara skulle resa till Sverige. Diskussionen om att Yara skulle resa till Sverige kom upp i samband med att Amani Madi var i Gaza, men han vet inte vem som tog initiativ till diskussionen om Yaras resa. Han visste att Amani Madi skulle resa med Yara och sköta det hela. Madleens far hade fått garantier avseende Yaras resa. Han visste att Yara skulle få bo hos Rami Ashour i Sverige. Från början motsatte sig han och Madleen att Yara skulle resa till Sverige.

Yara var däremot väldigt fäst vid idén. År 2012 drabbades Gaza av krig och Yaras skola bombades och förstördes. Yara satt i hans bil och såg det ske på 50 – 70 meters avstånd. Efter den händelsen började Yara må psykiskt dåligt. Hon blev fientlig mot sina syskon och lekte inte. Det hela blev värre av att hon var sysslöslös. Det var på grund av att Yara mådde så dåligt och på grund av garantierna om att Yara skulle få det bra i Sverige som han gick med på att Yara reste. Han hade inte mycket kontakt med Yara efter det att hon flyttade till Sverige. Madleen talade däremot med Yara dagligen, antingen via Skype eller via Facebook. Han såg Yara ungefär varannan eller var tredje dag. Han gick då förbi och hälsade när Yara pratade med sin mamma. Ungefär en gång i månaden satt han tillsammans med Madleen och pratade med Yara. Det var bara en gång som han satt själv och pratade med Yara. Yara berättade alltid att hon trivdes och verkade vara glad. För det mesta var det Yara själv som syntes i bild när de pratade med henne, men det kändes inte som att hon var ensam utan som att Yara hade kontakt med någon person som stod bakom datorn. Yara verkade påverkad och orolig. Från oktober 2013 såg han att Yaras hälsa blev sämre och sämre. Hon blev smal och blek. Yara var väldigt snabb och rörlig och brukade slå sig ofta. En gång hade Yara märken på händer och fötter efter att ha ramlat i en trappa. Det var Madleen som såg märkena. Den förklaring till märkena som de fick var att Yara hade ramlat i trappan. En gång hade Yara ett märke på halsen. Madleen berättade för honom att det var från ett insektsbett. Han frågade inte vem som sagt detta till Madleen. En gång såg han en skada vid Yaras ögon och näsa. Amani Madi tog då med sig mobiltelefonen till skolan och lät honom och Madleen prata med personalen. Personalen sa att det inte var några problem med Yara och att skadan hade tillkommit i skolan. Han minns inte när detta var. Han trivdes inte med att Yara bodde hos sin morbror eftersom han inte kunde tala fritt med sin dotter. Han uppfattade det som att det var Amani Madi som kontrollerade hans dotter. Han har ingenting emot Rami Ashour. I hans familj slår man inte barn. Han vet att det är omöjligt att Rami Ashour skulle slå ett barn. Han vet dock inte vad Amani Madi har för inställning till att slå barn. Han har aldrig sagt i polisförhör att Madleen hade sagt att Amani Madi och Rami Ashour kunde slå

Yara om hon gjorde något grovt fel. Däremot har han sagt att de kunde straffa henne. Det måste ha blivit något missförstånd under förhöret. Det var inte tal om att han och Madleen skulle betala någon ersättning till Rami Ashour och Amani Madi för att de tog emot Yara. Om någonting fattades Yara skulle han och Madleen bekosta detta. Det fanns inte någon överenskommelse om att Yara skulle hjälpa till med hushållssysslor hos Rami Ashour och Amani Madi. Han och Madleen skickade en laptop som Yara skulle använda till att prata med honom och med Madleen. De andra datorerna som fanns i Rami Ashours och Amani Madis hem var ofta upptagna när Yara skulle prata med sina föräldrar. Amani Madi och Rami Ashour sa senare att deras son hade spillt mjölk på datorn som de hade skickat till Yara. Datorn är fortfarande inte lagad. Det var Rami Ashour som hade ansvaret för Yara eftersom hon bodde hos honom. Anledningen till att de gick med på att Yara skulle resa var att hon skulle bo hos sin morbror. Rami Ashour var beredd att ta emot Yara, men han visste inte när hon skulle komma och blev därför överraskad när hon kom. Han och Rami Ashour hade inte talat med varandra om att Yara skulle komma till Sverige. Det var Rami Ashour som hade ansvaret för att skydda Yara från faror. Om morbrodern inte var närvarande låg ansvaret på Amani Madi och på Amani Madis syster som också lovade att titta till Yara. Amani Madi gav löften om att ta hand om Yara och sa att Yara var som hennes och Rami Ashours egen dotter. Om inte han och Madleen skulle få komma till Sverige var tanken att Yara skulle återvända till Gaza till sommaren. De väntade sig få beslut om huruvida de skulle få komma i maj 2014. Familjen mår nu mycket dåligt psykiskt.

Madleen Alnajjar: Rami Ashour är hennes bror. Hon kom i kontakt med Amani Madi i samband med att Amani Madi skulle förlova sig med Rami Ashour. Hon har betraktat Amani Madi som en syster och väninna fram till att hon fick reda på att Yara var död. När Amani Madi flyttade från Gaza bodde Rami Ashour i föräldrahemmet på Gaza tillsammans med Adnan. Han bodde där ungefär ett år från det att Amani Madi lämnade Gaza. Hon och hennes barn – även Yara – besökte hennes föräldrahem flera dagar i veckan och träffade då Rami Ashour och Adnan.

Rami Ashour älskade Yara väldigt mycket. Yara mådde inte bra på grund av läget på Gaza. Det var hennes mamma och Amani Madi som först presenterade tanken på att Yara skulle flytta till Sverige och de övertygade henne om att det var det bästa för Yara. Yara mådde bättre psykiskt när hon fick höra om möjligheten att åka utomlands. Hon tyckte mycket om sin morbror. När Amani Madi kom till Gaza försökte hon övertyga henne om att en flytt till Sverige var det bästa för Yara. Amani Madi sa att Yara skulle vara som ett av hennes barn och att Yara skulle kunna ha ständig kontakt med henne. Amani Madi insisterade på att Rami Ashour inte skulle få reda på vid vilken tidpunkt Yara skulle komma till Sverige. Hon förklarade inte orsaken till detta, utan sa bara att det var bäst så. Rami Ashour och Amani Madi skulle inte få någon ersättning för att de tog emot Yara. Hon och Mohammed sa flera gånger att de kunde skicka pengar men Rami Ashour sa att det inte behövdes. De talade aldrig om att Yara skulle hjälpa till med hushållssysslor. Både Amani Madi och Rami Ashour skulle vara ansvariga för Yara i Sverige. Amani Madi skulle ansvara för Yaras mat och för hennes hygien medan Rami Ashour skulle ansvara för hennes skolgång, skjutsa henne till skolan och i övrigt se till flickans behov. Hon var orolig för Yara eftersom Yara såg sorgsen ut och hade skador ibland. De två första skadorna såg hon när Yara bodde på Kungsmarken. Det var skador på handen och på benen. Rami Ashour och Amani Madi sa att Yara fått skadorna när hon lekte vid gungorna. Yara fick två skador i skolan. Den första skadan var på benet. Amani Madi visade skadan på flickan och sa att Yara fått den då hon sprungit. Hon sa då till Yara att hon inte skulle få gå kvar på fritids om Yara fortsatte att vara så busig. Den andra skadan som tillkom i skolan var den i ansiktet. Yara hade en skada runt näsan och hade märken runt ögonen. Den skadan gjorde henne mycket orolig och hon såg därför till så att Amani Madi tog med mobiltelefonen till skolan och lät henne tala med skolpersonalen. Detta var år 2014. Skolpersonalen bekräftade att Yara hade fått skadan i skolan. Skolpersonalen berättade även att Yara brukade komma för sent till skolan och att hon brukade dröja sig kvar i en livsmedelsaffär på vägen dit. Skolpersonalen har aldrig sagt åt henne att en okänd man brukade följa Yara till skolan. Det har Amani Madi påstått

men det är inte sant. Hon köpte en laptop till Yara för att hon skulle kunna ha kontakt dygnet runt med sin mamma. Hon och Yara hade kontakt via Skype. Till en början hade de mycket kontakt, men efter ett tag sa Rami Ashour och Amani Madi att Yaras laptop var sönder. Hon förvånades över att de inte reparerade laptopen och över att de alltid var närvarande när Yara pratade med henne, men hon tänkte att det kunde bero på att de bara hade tillgång till en dator. Hon talade med Yara nästan varje dag, men ungefär två månader innan Yara dog blev kontakten mellan henne och Yara mindre tät. Amani Madi gav olika förklaringar till att Yara inte kunde tala med henne, att de var för trötta, att Yara var sjuk eller att Rami Ashour tittade på film på datorn. Ungefär en månad innan Yara dog hindrades hon från att tala med Yara under 14 eller 15 dagar. Förklaringen hon fick var att datorn inte fungerade och att de inte kunde gå in på Skype via mobiltelefonen. När Amani Madi var hos sina släktingar installerades Skype på mobiltelefonen och då talade hon återigen med Yara. Sista gången hon hade kontakt med Yara var när Yara skulle åka hem från Landskrona. Då talade de på Skype via Amani Madis mobiltelefon. Samtalet blev bara några sekunder långt eftersom Amani Madi sa att de måste stiga på tåget. Rami Ashour svarade inte på hennes samtal efter det. Hon hade kontakt med Amani Madi vid åttatiden kvällen den 30 april 2014. Amani Madi sa att Yara sov. Det är den chattkonversationen som åklagaren har läst upp. Hon tyckte det var konstigt att Yara sov så tidigt som klockan åtta på kvällen, men Amani Madi sa att Yara var trött efter resan. Hon minns inte tidpunkten för konversationen eller om det var något avbrott i den. När det gäller barnuppfostran anser hon att man kan daska små barn som inte förstår verbalt tal, men inte så hårt att barnet får märken. När barnen är så stora att de förstår verbalt tal ska man sluta med detta. Rami Ashour är uppfostrad på samma sätt som hon och hon tänkte att han visste vad som var okej att göra när man uppfostrar ett barn. När Amani Madi skrev att hon slog Adnan trodde hon att det var för att han var aktiv och att Amani Madi ville hindra honom från att göra sig illa. Hon kunde inte tänka sig att en mor skulle kunna vilja göra sitt barn illa med vilja. Om Yara ramlade och slog sig brukade hon inte säga att hon hade ont eftersom hon inte ville oroa någon. Hon och Mohammed väntade på

besked om de skulle få komma till Sverige. De skulle få besked den 7 maj 2014. Om de inte fick komma till Sverige skulle Yara återvända till dem på Gaza. Yara älskade Sverige och ville stanna i landet. Efter Yaras död har hon klandrats av Mohammeds familj för flickans död, eftersom hon är Rami Ashours syster. Mohammeds släktingar vägrade ta emot kondoleanser med anledning av Yaras död. Mohammeds familj har nu ett hämndkrav på familjen Ashour. I Gaza går familjens uppfattning och behov före den enskilde individens. Om Rami Ashour återvänder till Gaza är det möjligt att han blir dödad.

Rami Ashour: Han gifte sig med Amani i augusti år 2009. Han hade god kontakt med Yara när han bodde på Gaza eftersom hon var hans systerdotter och därmed en del av hans familj. Han träffade Yara ofta, åtminstone varannan vecka. Han kom till Sverige från Gaza i juli 2012 eftersom han hade problem med bl.a. Hamas. Yara kom till Sverige med en smugglare i februari år 2013. Han visste inte om att hon skulle komma just då. Han hade deltagit i diskussioner om att Yara eventuellt skulle komma till Sverige, men han trodde aldrig att Yara verkligen skulle komma. De som skulle svara för Yara när hon kom till Sverige som ensamkommande flyktingbarn var han och Amani. Med tanke på att Yara var en flicka var det Amani som skulle ha tillsyn över henne och ta hand om sådant som rörde flickans hygien, klädsel och den typen av behov. Han hade ansvar för att handla det som behövdes och se till att hon trivdes i övrigt. Han och Amani hade ett gemensamt ansvar för Yaras uppfostran men för det mesta skötte Amani om den saken eftersom Yara var en flicka. Till en början hade Yara en god man, men sedan avslutades den gode mannens uppdrag och han blev vårdnadshavare för Yara. I samband med att godmanskapet skulle upphöra kom personer från de sociala myndigheterna hem till honom ett par gånger och han gjorde också besök där två gånger. Socialarbetarna berättade för honom att vårdnadshavaren uppgift bestod i att ta hand om Yaras behov. De pratade aldrig med honom om att Amani också skulle bli vårdnadshavare. Detta var heller inte något som han förde på tal. Socialarbetarna visste emellertid att han och Amani var gifta och bodde ihop. Yara var duktig och

kunde ta vara på sig själv när det gällde att äta och ta på sig kläder. Hon var ett aktivt barn. Yara hjälpte till i hemmet genom att gå till tvättstugan tillsammans med honom. Yara hjälpte Amani med matlagning och med att städa lägenheten. Han gick vanligtvis bara in på Yaras rum för att hämta dammsugaren och för att dammsuga där. Han betraktade Yara som ett av hans egna barn och Amani såg henne på samma sätt. Amani ömmade för Yara och köpte ofta saker till henne. Yaras relation till hans och Amanis egna barn var bra. Relationen mellan Yara och Amani var bra under Yaras första år i Sverige. Amani var då föräldraledig. Amani brukade inte träffa andra människor om dagarna. Hon har syskon i Karlskrona men Amani träffade dem inte heller så ofta. Han och Amani var inte särskilt sociala av sig utan de nöjde sig med familjelivet. Under år 2013 läste han svenska för invandrare. I januari 2014 började han på en kurs för akademiker på universitetet som kallas för "Korta vägen". Hans studier innebar att han var borta mycket från hemmet. Han brukade komma hem vid fyrtiden på eftermiddagarna. Han var också därefter ofta ute och fiskade och kom då hem vid åttatiden på kvällen. För det mesta sov Yara då när han kom hem. Han träffade Yara mest på helgerna. De hade en bra relation och Yara kunde alltid prata med honom om vad hon kände. Yara nämnde aldrig att hon hade problem med Amani. När det gäller de skador Yara fick under tiden i Sverige blev han och Amani oroliga för att någon gjorde något dumt mot Yara i skolan. En gång när hon kom hem och var blå runt båda ögonen kontaktade de skolan. Amani frågade personalen på skolan hur detta kunde hända utan att Amani och han blev kontaktade och underrättade om vad som hade hänt. Hon lät även personalen på skolan tala med Yaras föräldrar via Skype vid något tillfälle. I skolan sa de att Yara hade ramlat när hon lekte. Han och Amani berättade alltid om Yaras skador från skolan för hennes föräldrar. Två veckor innan Yara dog hade hon en skada på sitt ben som Rami Ashour hjälpte henne lägga om vid två tillfällen. Yara sa att hon fått skadan i skolan. En vecka innan Rami Ashour reste till Holland hade Yara ett sår på handen. Handen var även svullen men Yara kunde röra på handen. När han frågade Yara om skadan sa hon att hon fått den i skolan. Yara hade också en skada på ögat, likt en blåtira, ungefär en vecka innan han reste till Holland.

Då frågade han ut Yara i tre timmar om hur hon fått den. Yara gav olika förklaringar till skadan, bland annat sa hon att hon fått den när hon sov. Han frågade också Amani om skadan på ögat och Amani sa att hon inte visste något om den men att skadan kunde ha uppkommit i skolan. De kontaktade inte skolan. Fram till månadsskiftet mars – april år 2014 var allting lugnt och fridfullt i familjen. Ungefär två eller tre månader innan Yara avled förändrades något i hemmet. Förändringen skedde stegvis. Han minns inte när han första gången hörde Amani hota Yara. Först började hon hota med en lavett, och sedan började hon hota Yara med brödkaveln. Den första riktigt allvarliga incidenten inträffade dagen innan han skulle resa till Holland. När Amani blir arg brukar han lugna ner henne och sedan talar de inte mer om saken. Han har sett att Amani har hållit i brödkaveln och hotat Yara vid två eller tre tillfällen. Amani har då endast hotat Yara, inte använt brödkaveln mot Yara. Han har också sett att Amani har gett Yara en örfil. Den sista tiden innan Yara dog var Amani ledsen på Yara eftersom Yara sa till sina föräldrar att hon inte hade ätit trots att hon hade gjort det.

Under förhöret här har Rami Ashour hörts mot uppgifter han lämnat i polisförhör den 1 maj 2014, s 645 i FUP.

”Problemet är att min fru Amani, sista tiden hon hatar Yara. Och då börjar hon behandla henne som om hon var en vuxen och så hon gör henne illa överallt.”

Med anledning av uppgifterna i polisförhöret berättade Rami att Amani inte hatade Yara utan hatade det sätt som Yara uppförde sig på. Han vet inte vad han menade med att Amani gjorde illa Yara överallt.

Rami Ashour forts: Han har en farbror som bor i Holland. Strax innan Yara avled åkte han på ett fem dagar långt besök till honom. Under tiden han var i Holland var Amani och barnen hos släktingar i Landskrona. Natten innan han åkte till Holland var Amani arg på Yara. Amani skrek på Yara och ville att Yara skulle göra något,

men han minns inte vad det var Yara skulle göra. De befann sig då i hans och Amanis sovrum. Yara var bara tyst när detta hände. Han lugnade ner Amani och tog bort hennes hand från Yara. Problemet upphörde när han kom till sovrummet och sårade på Amani och Yara. Amani rev honom på handen med sina fingrar. Han såg inte Amani slå Yara vid det tillfället. Amani hade en elkabel i handen som hon slog honom med på benet eller foten. Amani hade ingenting annat än elkabeln i handen vid tillfället. Elkabeln är en vit förlängningssladd till elen.

Under förhöret hörs Rami Ashour mot uppgifter han lämnat i polisförhör den 1 maj 2014, s 652 och 653 i FUP.

”Och jag upptäckte det medan jag var där två gånger och det blev jätte bråk mellan mig och min fru. Och när jag åkte till Holland då var det bråk om det också. Om du ser här, tisdag kväll då slog hon mig med den här kabel och så skadad mig med naglarna. Ja, jag sa till henne det var bråk pga. att hon slog flickan med kabel och kavel. Och då slog hon mig istället.”

”Okej, innan dess har jag bara kände. Känt att hon misshandlar henne, men jag har inte sett. Och på tisdag hon slog henne ordentligt, mycket och då blev det bråk mellan oss pga. detta.”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami sagt att det stämmer att han sagt så. Han såg vid tillfället att Amani hade elkabeln. Han tror även att hon hade brödkaveln. Han såg dock inte att Amani slog Yara. Troligen var det så att Amani inte slog Yara, utan bara skrek åt henne. Han såg inte några skador på Yara vid det tillfället. Han var inte orolig för att det skulle bli bråk mellan Amani och Yara när han åkte till Holland, eftersom de skulle till Landskrona och det brukar inte bli bråk när de besöker andra människor.

Under förhöret hörs Rami Ashour även mot följande uppgifter som han lämnat i polisförhör den 1 maj 2014, s 653 i FUP.

”Nej, det var den här på kvällen när hon sa till mig att du ska ut härifrån om du ska lägga dig i.”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami Ashour sagt att han inte minns om han sa så, men att han nog mindes bättre vid tidpunkten för förhöret.

Under förhöret hörs Rami Ashour även mot följande uppgifter som han lämnat i polisförhör den 1 maj 2014, s 653.

”Nej, jag menar att det slaget det är jag som träffades och den andra hon träffades lite grann på armen. Alltså dem slagen det är jag som. Alltså den här mot armen delvis, Yara träffades och delvis jag.”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami Ashour sagt att han tror att det kom ett slag med elkabeln på Yara, men att han är osäker på om brödkaveln användes.

Rami Ashour forts: Han tycker det är fel att slå barn i uppfostringssyfte. Han har inte sett Amani slå Yara tidigare, däremot har han vid olika tillfällen haft en känsla av att Amani gjort Yara illa. Han har dock alltid slagit bort den känslan eftersom Amani i övrigt behandlade Yara väl och var som en mor för henne. Amani blir ofta arg och blir då våldsam och börjar skrika. Hon blir som en annan människa. Efteråt brukar hon inte minnas vad hon har gjort eller sagt. Det är ungefär som att hon får en minneslucka. Han har varit rädd för Amanis ilska för när Amani blir arg vet hon inte vad hon gör. Det är möjligt att hon slår när hon blir arg. Han står ut med Amani eftersom han är hennes man. Hon har ofta lyft sin hand även mot honom. När hon lyfte sin hand mot honom slog hon honom. Han blev inte ledsen för det eftersom

han ansåg att det var normalt. Han visste också att hon alltid lugnade sig sedan. Han har inte sett henne lyfta sin hand mot någon annan än honom. Däremot blev hon arg även på barnen och då skrek hon på det barn som provocerade henne. Vem som helst kunde provocera henne. Det hände att Amani hotade med att slå Yara. Det blev konflikter dem emellan och då skrek Amani. Han skriker också på barnen när han blir arg. Han anser att det är normalt i en familj. Han var inte arg på barnen ofta eftersom han spenderade mycket tid utanför hemmet. Han har inte sett Amani slå Adnan eller Rayan. Han har sett Amani slå Yara med elsladden innan han åkte till Holland. I övrigt minns han inte att han sett Amani slå Yara med något tillhygge. Han kan ha sett det och glömt det, men som han kommer ihåg idag har han inte sett Amani slå Yara med något tillhygge. Amani har använt våld mot Rami flera gånger, även innan Landskronaresan.

Under förhöret hörs Rami Ashour mot uppgifter han lämnat i polisförhör den 1 maj 2014, s 664 i FUP.

”R: Ja, hon är kapabel till och göra vad som helst.

BF: och vad menar du med vad som helst?

R: Vad som helst. Det är jag blir misshandlad av henne många gånger sen vi gifte oss. Till och med hon använder knivar, du kan titta på min kropp.

BF: Har hon använt kniv mot dig tidigare?

R: Ja.

BF: På vilka olika sätt har Amani skadat Yara som du vet, som du har sett själv med egna ögon?

R: Fyra gånger ungefär har jag sett.

BF: Och på vilka sätt har hon skadat Yara då?

R: Inte på det här viset i alla fall. Ja, hon tog henne ifrån håret. Ger henne lavett eller en örfil och säger till henne, så här ska du göra. Men tisdag innan jag åkte till Holland och så igår då har jag sett att hon hade både kavel och den här sladden.

Och sen när jag är i, ute på mitt jobb då vet jag inte om hon misshandlar eller inte.”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami Ashour sagt att han har sett Amani hota, men inte slå. Det stämmer att han sett Amani ge Yara en lavett eller örfil vid flera tillfällen tidigare.

Under förhöret hörs Rami Ashour mot uppgifter han lämnat i polisförhör den 7 augusti 2014, s 780 i FUP.

”F: Du beskrev förra gången att du hade sett henne slå henne när du befann dig i sovrummet.

R: ja alltså jag har sett henne slå henne många gånger förr. Till och med hon har, hon slog mig. Alltså av dem där konflikterna alltså som ägde rum mellan mig och henne när hon hade slagit Yara medan jag var hemma, så hon slutade att göra det när jag var i lägenheten.

F: Så du såg aldrig att hon gjorde det i lägenheten?

R: Jo, alltså jag har ju sett. Jag har berättat ju att jag såg att hon slog henne till och med innan jag reste iväg”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami sagt att han sett Amani Madi hota, men inte slå. Det kan också vara så att tolken har tolkat fel. Han har sagt att Amani kan ha använt en kniv som träffade honom lite grand i handen. Han ville sedan inte svara mera på frågan om Amani har använt vapen eller tillhygge mot honom.

Rami Ashour forts: Han och Amani använde inte våld mot varandra, förutom att Amani kan ha rivit och puttat honom och att han kan ha föst Amani bort från sig. Han och Amani använde inte något våld med tillhygge mot varandra. Den elkabeln som det pratats om är samma elkabel som åklagaren har visat bilder på. Han vet

inte hur Yaras blod har hamnat på den. När han kom tillbaka från Hollandsresan åkte han direkt från flygplatsen i Köpenhamn till familjen i Landskrona. De tog sedan tåget från Landskrona till Karlskrona, men fick övernatta på tågstationen i Kristianstad eftersom det var problem med tågförbindelserna. När de kom tillbaka till Karlskrona på morgonen den 29 april 2014 gick han direkt till sin sysselsättning och Yara gick till skolan. Den 30 april 2014 gick han upp vid åttatiden på morgonen. Yara och Adnan var vakna då. Amani och Rayan sov. Yara var inte ledsen den morgonen, men hon var inte riktigt som hon brukade vara. Han frågade varför hon inte var som vanligt men hon svarade bara att hon skulle till skolan. Han såg då inga skador på Yara. Veckan innan Yara dog gick hon ensam till skolan. Tidigare hade han följt henne till skolan. Han kom hem från sysselsättningen omkring kl. 12.30 och gick en kvart senare ut och fiskade med Adnan. Han kom hem igen omkring kl. 14.40. Yara sopade då golvet i korridoren. Han frågade henne om hon ville äta fisk, men Yara ville inte det. Hon hade aldrig tidigare sagt nej till att äta fisk. Han rensade fisken och gick därefter ut för att handla. Han var tillbaka i lägenheten omkring kl. 15.50. Han tillagade fisken. Yara låg då på sin madrass. Han ropade på henne, men hon svarade inte och han drog därför slutsatsen att hon sov. Efter att han hade ätit talade han med sin far via Skype. Samtalet började omkring kl. 17.20. Han rökte två cigaretter på balkongen och sa sedan till sin far att han var trött och ville sova. Han minns inte om klockan då var 17.45 eller 18.45. Han gick och la sig och sov i ca 45 minuter. Amani tittade då på en följetong på laptopen. Han och Amani hade sedan samlag i ca en halvtimme. Därefter sa Amani att hon ville gå och duscha medan han låg kvar i sängen eftersom han hade ont i ryggen. Adnan och Rayan sov fortfarande. Han klev upp efter 10 – 15 minuter för att röka en cigarett. Han märkte att Amani skrek på Yara inne på Yaras rum. Han tror att Amani hade gripit tag i Yaras hår. Han särade på dem och frågade vad detta var. Han bad dem sluta hacka på honom och sa till Amani att gå och duscha och till Yara att göra vad hon ville göra. Amani gick och duschade och han gick i väg för att ta hand om Rayan som skrek.

Under förhöret hörs Rami Ashour mot uppgifter han lämnat i polisförhör den 17 juli 2014, s 758 i FUP.

"F: Såg du henne slå några slag mot Yara?"

R: Ja.

F: Var någonstans träffade dem slagen?"

R: Först så drog hon henne i håret, sedan så slog hon henne Rami pekar på armen, här på armen och sedan på huvudet. Och jag sa till henne, Är du galen att slå henne i huvudet med brödkaveln? Hon sa till mig, Lägg dig inte i och gå ut."

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami Ashour sagt att det han sa till polisen är korrekta uppgifter.

Rami Ashour forts: Han kollade sina bankkonton. Han och Amani diskuterade vad Rami Ashour hade spenderat pengar på. Innan han kollade sina bankkonton talade han med Ida Francke. Han talade kanske med henne i någon timme, tills klockan var ca 19.20. Han pratade sedan med Ida igen kl. 19.30. Då och då gick han till balkongen vid vardagsrummet och rökte. Han talade med Ida under tiden. Han och Ida talade med varandra till ca kl. 20.30. Sedan hade han kontakt via Facebook och telefon med en kille som heter Mohammed. De talade bland annat om Mohammeds uppehållstillstånd. Han talade med Ida igen omkring kl. 21.05. Vid ett tillfälle när han stod på balkongen och rökte kom Yara kom springande och Amani kom springande efter henne med brödkaveln i handen. Yara sa till Amani att det räckte och att hon hade ont i magen. Hennes ben var sårat och blodigt på det ställe på benet där han tidigare bytt förband på henne. Han hade sett ett sår där en vecka tidigare och hade även bytt förband på det två gånger. Såret hade varit som ett skavsår. Såret hade läkt innan för det hade varit torrt när Rami Ashour hade bytt plåster på det. Han funderar på att Yara kanske hade tagit bort plåstret och att det var därför som det blödde. När Yara kom springande till honom frågade han om han skulle lägga om såret på Yaras ben. Amani sa till honom att det var Yaras gamla sår

och att hon bara hade skrapat det. Han frågade Yara vad det var med hennes ben och bad henne komma till honom så att han kunde byta förbandet. Yara sa att det var det gamla såret som hade skrapats upp. Han frågade Amani vad problemet var. Amani sa att hon hade sagt åt Yara att bädda sin säng, men Yara gjorde inte det. Yara brukade kissa på sig om nätterna och de hade därför plast över madrassen. Han sa till Yara att gå och fixa till madrassen. Tidigare hade han då hört Amani skrika på Yara inne på Yaras rum och sett Amani hålla i Yaras hår. Han vet inte om hon ryckte loss hår. Han såg bara att hon drog Yara i håret. Han har inte sett hårtussar liggande i lägenheten, men det är en sådan sak han inte heller skulle lägga märke till. Det gick ungefär 1 – 1,5 timme mellan händelsen då han såg Amani dra Yara i håret och händelsen då Yara kom springande och Amani kom efter henne med brödkaveln. Rami tänkte att Amani ville hota Yara med brödkaveln. Han trodde inte att hon ville slå flickan med den. Amani brukade nämligen bara hota med brödkaveln. Annars brukade de förvara brödkaveln i en låda i köket. Han såg inte varifrån Amani hämtade brödkaveln vid tillfället. Amani var arg vid denna tidpunkt och när hon är arg förändras hon. Då Yara kom springande till honom befann de sig i vardagsrummet, men de gick sedan in i Yaras rum och det var där de befann sig när han sa till Yara att hon skulle bädda. Han lämnade sedan Yaras rum och Yara var kvar där med Amani, Amani hade brödkaveln i sin hand. Han tänkte att Amani hade brödkaveln för att hota Yara så att Yara skulle fixa till sin madrass. Första gången han såg Amani med brödkaveln den 30 april 2014 var när Yara kom springande mot honom i vardagsrummet. Han tror att klockan var ca 21.00 eller 21.20. Det var blod på brödkaveln då. Senare, när de ringde ambulansen, frågade han Amani var brödkaveln var. Hon sa då att hon hade tvättat den och lagt bort den.

Senare under förhöret har Rami Ashour sagt att han inte uppmärksammade om brödkaveln var blodig första gången han såg den under kvällen.

Rami Ashour forts: När de befann sig på Yaras rum efter att Yara kommit springande till honom sa Amani till honom att det räckte och att han skulle gå ut ur

rummet. Han tänkte inte på att något skulle hända. Med tanke på att han var som Yaras far och Amani som hennes mor hade ingen kunnat förvänta sig att det som nu har hänt skulle kunna hända. Till en början kände han oro och det var därför han filmade lite snabbt i början. Sedan slog han oron ifrån sig och tänkte att det var omöjligt att det skulle kunna hända någonting stort. Den första filmen filmade han omkring kl. 21.19. Han filmade den när han var på väg att lämna Yaras rum. Yara syns inte i bild på filmen, hon står upp bredvid väggen. Han tror att det är Yara som säger det räcker på den första filmen. Han vet inte varför Yara sa så till Amani. Yara var rädd vid tidpunkten. Rayan skrek när han filmade. Rayan tystnade senare när han hade honom i sin famn.

Rami Ashour har senare under förhöret sagt att det var en slump att han filmade den första filmen och att han inte ville visa den för någon.

Rami Ashour forts: Han slog bort sin oro eftersom Amani svor vid gud att hon inte ville göra Yara illa. Hon sa inte någonting om att hon slagit Yara innan.

Under förhöret hörs Rami Ashour mot uppgifter han lämnat i polisförhör den 1 maj 2014, s 648 i FUP.

”Ja, jag såg ju att tjejen var jätte dålig. Och hon bad och bönade det räcker, det räcker jag är dålig. Och jag sa till henne flytta på dig, avlägsna dig hon är dålig. Och då hon sa till mig, okej, jag ska inte slå henne mer, men jag ska prata här med henne men hon måste komma ut ifrån rummet. Men då tog jag Rayan och Adnan och då gick jag till vardagsrummet, och Rayan började gråta. Och hon låste in sig med Yara och sen kom hon ut sen”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Rami Ashour sagt att han inte minns att Amani Madi sa att hon inte skulle slå Yara mer.

Rami Ashour forts: Det har hänt tidigare att Yara har blivit rädd för Amani och sökt skydd hos honom. Han har då särat på dem och sagt att de ska sluta. Efter att han har gjort detta brukar Amani lugna ner sig. Efter det att Yara hade bett Amani att sluta och att hon hade ont i magen, trodde han inte att Amani skulle slå Yara. Han gick ut ur Yaras rum och tog Rayan med sig. Den som stängde till dörren till Yaras rum så att den stod på glänt var troligen Adnan, för det är en vana Adnan har. Adnan var inte med honom utan han återvände till Amani. Detta vet han eftersom han satte på tecknat för Adnan, och Adnan lämnade den tecknade filmen och gick in till Amani. Han såg inte vad som hände inne på Yaras rum. Tv-n stod på. Han hörde inga andra ljud. Han återvände till vardagsrummet. Rayan skrek och han ropade därför på Amani. Eftersom han ville röka bad han Amani komma och amma barnet. Amani kom då ut med brödkaveln i handen och det var blod på den. Amani bad honom gå och titta till Yara. Amani berättade att hon försökte väcka Yara men att flickan vägrade vakna. Det gick ungefär tre minuter från det att han lämnade Yaras rum till att Amani kom ut till honom med brödkaveln i handen. När han gick in till Yara och hon inte rörde på sig förväntade han sig inte att hon var död, men han kan inte svara på om hon levde eller var död. Amani sa till honom att Yara inte hade ätit sedan hon kom från skolan. Han tänkte att Yara var avsvimmad, inte att hon var död. Han tänkte att hon möjligen kunde vara avsvimmad eftersom hon blivit slagen, men han hade inte sett Amani slå Yara. Amani höll brödkaveln i sin hand och det var mycket blod på den. Han såg inga skador på Yara när han försökte väcka henne. Hon hade på sig den tvådelade pyjamasen, byxor och tröja. Det låg en filt bredvid hennes ansikte. Han såg inte något blod på filten. Han såg inga blåmärken eller svullnader på Yara och inga skador förutom på benet, där det var blod på hennes byxor. I skolan hade hon haft på sig jeans och en rosa jacka. Yara brukade alltid ta på sig andra kläder hemma än dem hon hade i skolan. Han försökte bara väcka Yara i några sekunder, sedan tog Amani flickan till badrummet och hällde vatten på henne. Amani tog av flickan pyjamasen när hon tog henne till badrummet. Anledningen till att han filmade med sin telefon var att han blev rädd när Yara inte rörde sig. Genom att filma ville han fastställa sanningen, det vill säga att hans fru

hade dödat Yara. Man ser att det är så på filmen genom att Amani säger att Yara gjorde henne arg. Han tänkte att polisen skulle se filmen. Han förstod emellertid inte att Yara var död då utan han tänkte att hon kanske var avsvimmad. Det är Rami som på filmen säger ”Finns det någon människa, som slår en annan människa på det här sättet? Det är ju ett barn.” I det läget förstod han att Amani hade använt brödkaveln, men han visste inte om eller hur Yara hade dött. Efter att Amani hade duschat flickan hällde han parfym på Yara och Amani satte på flickan kläder. De flyttade Yara till vardagsrummet. Han var i ett hysteriskt tillstånd och visste inte vad han skulle göra. Han minns inte om han gick ut i trapphuset och pratade med grannarna. Han minns inte vad han sa till grannarna. Han googlade på telefonnumret till ambulansen och gav numret till Amani som ringde ambulansen. Anledningen till att det tog drygt 30 minuter från att Yara duschades fram till att de ringde ambulans var att de försökte väcka henne. Han trodde inte att Yara var död. Innan ambulansen kom talade han och Amani om vad de skulle säga om polisen eller någon annan myndighet frågade dem om vad som hade hänt. Han och Amani bestämde tillsammans att de skulle säga att flickan kom hem från skolan och sov, och sedan vaknade i det tillståndet. Under eftermiddagen och kvällen den 30 april 2014 var Amani i lägenheten hela tiden. Hon var inte ute och gick. Det är han säker på. I lägenheten hör man inte så mycket av vad grannarna gör. Lägenheten är inte lyhörd. Kassarna med kläder som fanns i Yaras rum var från Landskronaresan. De hade fått med sig kläder till barnen från familjen i Landskrona. Kassarna stod från början i korridoren och flyttades sedan till Yaras rum. Någon gång den 30 april såg han Amani plocka i kassarna. Han tror att det var innan han såg Amani greppa i Yaras hår, men han är inte säker. Det var i vart fall efter det att han kom tillbaka från sin fisketur. Han visste inte att Yara hade skador sedan tidigare förrän polisen berättade det för honom. Om han återvänder till Gaza kommer han att dödas. Det finns hämndkrav mot honom. När de väntade på att ambulansen skulle komma uppmanade Amani honom att säga att Yara kom från skolan och att hon sedan sov. Anledningen till att de skulle säga så var för att inte deras egna barn skulle tas ifrån dem. Han protesterade men då sa Amani att hon skulle lämna lägenheten och säga

att hon inte varit hemma alls. Han är rädd för Amani. För länge sedan sa hon att Sverige är kvinnans land. Han har varit rädd för att hon skulle ta hans barn ifrån honom eller ta ifrån honom hans uppehållstillstånd.

Amani Madi: Hon gifte sig med Rami i augusti år 2009. Hon åkte till Sverige i slutet av juni eller början av juli år 2011. Hon lämnade Gaza på grund av svåra omständigheter där. Rami och sonen Adnan stannade i Gaza. Rami och Adnan kom till Sverige i juli år 2012. Hon befann sig i Sverige när Yara reste hit. Det var Madleen och Mohammed som tog beslutet att Yara skulle åka. Madleen berättade på telefon för henne och Rami att Yara skulle komma. Rami hade även många samtal med sin släkt om saken innan Yara kom till Sverige. Hon och Rami blev överraskade när flickan kom. Yara kom till Sverige med hjälp av smugglare. Hon hade bara träffat Yara några enstaka gånger innan hon kom till Sverige. Rami, däremot, kände Yara väl sedan innan. När Yara kom till Sverige fick hon en god man. Både hon och Rami hade en god relation med Yara. Rami skulle aldrig göra ett barn illa. Rami var delaktig i att ta hand om hushållet. Hon tog hand om Yaras hygien och såg till att hon åt. Det var Madleen som uppfostrade Yara och som skulle skydda henne från faror, även när Yara var i Sverige. Varken hon eller Rami hade något ansvar för detta eller någon myndighet över Yara. Hon skulle dock ha ingripit om något akut hade hänt Yara. Hon och Rami blev inte lovade ekonomisk ersättning från Madleen och Mohammed för att ta emot Yara. De skulle heller aldrig ha tagit emot någon sådan ersättning. Yara ville hjälpa henne i hemmet eftersom Yara hade sett hennes systerdotter göra det. Hon ville inte att Yara skulle hjälpa till i hemmet eftersom Yara var en släkting på Ramis sida och inte hennes släkting. Hon ville inte att någon skulle tro att de lät Yara tjäna dem. Med Madleens tillåtelse hjälpte dock Yara vid några få tillfällen till med att gå ner med soporna samt med att hämta upp tvätt från tvättstugan. Om Yara fick några skador visade hon dem alltid för Madleen. Yara fick en skada runt ögonen den 4:e december år 2013. Hon och Rami gick till skolan och ställde frågor om hur skadan hade uppkommit. Efter denna händelse sa Madleen att Yara inte skulle få fortsätta på

fritids om hon fick fler skador. Den 14 februari 2014 tog hon med sig telefonen till skolan och lät Madleen tala med skolpersonalen med anledning av att Yara återigen var skadad. Hon kommer ihåg datumet eftersom det var på alla hjärtans dag. Efter att Madleen talat med skolpersonalen berättade Madleen för henne att skolpersonalen sagt att det var en okänd man som brukade skjutsa Yara till och från skolan. Yara berättade att den som skjutsade henne var en av dem som arbetade i en arabisk livsmedelsaffär som låg i närheten av hemmet. Yara berättade att mannen brukade pussa Yara när han följde henne till skolan. Efter denna händelse bestämde Madleen att Yara skulle sluta på fritids och att hon skulle bli tvungen att återvända till Gaza om hon kom hem skadad en gång till. Därefter följde Rami Yara till skolan, men inte hela vägen fram. De dagar som skolan har sagt att Yara varit frånvarande gick Yara iväg till skolan som vanligt. Hon vet inte var flickan tog vägen när hon hade gått hemifrån. Den 17 mars 2014 kom Yara hem från skolan med en svullen hand. Yara sa att hon hade ramlat i skolan. Dagen därpå kom Kerstin Refwelin på hembesök. Yara tolkade mellan henne och Kerstin Refwelin. Det var hon som frågade Kerstin Refwelin om skadan på Yaras hand. Kerstin Refwelin blev chockad när hon såg skadan. Hon frågade Yara hur läraren kunde vara ovetande om att Yara hade ramlat i skolan. Yara sa då till läraren att hon hade ramlat i trappan i bostaden. Hon och Kerstin Refwelin kunde inte kommunicera på engelska eftersom hon inte kan någon engelska alls. Hon sa inte till Kerstin Refwelin att hon hade besökt läkare med Yara. Den 7 april 2014 gjorde Kerstin Refwelin ytterligare ett hembesök. Kerstin Refwelin lämnade då över böcker. Då hade Kerstin Refwelin och hon ingen dialog överhuvudtaget. Dagen därpå gick Yara till skolan igen. Någon gång i april år 2014 hade Yara lov. Sista dagen innan lovet, den 11 april 2014, var Yara återigen skadad. Hon sa att skadan hade uppkommit när hon lekte. Skadorna hon uppvisade vid tillfället var blånad under ett av ögonen och en skada på vänsterknät. Yara hade svårt att gå på grund av skadan på knät. Det var den skadan på knät som Islam Nijim tog hand om under besöket i Landskrona. Såret på vänsterknät läkte inte eftersom det sprack upp när Yara rörde sig. Blodet på plyschbyxorna som åklagaren har visat bilder på kommer från det här

äldre såret på Yaras vänsterknä. Yara ville inte att de skulle berätta om skadorna för Madleen eftersom Yara tänkte att hon då skulle behöva åka tillbaka till Gaza. Eftersom Yara inte ville visa sina skador använde Yara inte heller kameran när hon pratade med sin mamma på Skype under lovveckan. Hon sa till Madleen att det inte var någon fara med Yara. Yaras föräldrar hade skickat med Yara en laptop till Sverige. Laptopen gick sönder i juni år 2013. Det gick inte att reparera den. Yara fick i stället använda hennes dator i långa stunder för att tala med sin mamma. Yara och Madleen hade daglig kontakt, i upp till fem sex timmar. Hon övervakade inte Yara när hon pratade med Madleen. Även under februari – april år 2014 pratade Yara dagligen med Madleen. Hon vet vad hon gjorde den 30 april år 2014 och hon har tagit hjälp av förundersökningen i målet för att komma ihåg tidpunkterna för sina aktiviteter. När hon hade vaknat den dagen gick hon upp och diskade. Då skadade hon fingret på en kniv tror hon. Såret blev infekterat eftersom hon använde klor när hon diskade. Hon talade med sin mamma under dagen. Yara var inte hemma när Rami kom hem från sin sysselsättning och inte heller när han kom hem från fisketuren. Om Rami hade varit hemma när Yara hem från skolan skulle han ha öppnat dörren för Yara, men nu det var hon som gjorde det. När Yara kom hem var Rami ute och handlade. Yara kom hem vid fyratiden på eftermiddagen. Hon lade märke till tiden eftersom hon alltid var mycket noga med Yaras tider. Hon frågade varför hon var sen och Yara sa att hon hade lekt i skolan. Hon frågade Yara om hon ville äta, men Yara sa att hon ville sova och sedan gick Yara och lade sig. Yara verkade trött och hon tänkte att det berodde på resan till Landskrona och på att Yara hade lekt i skolan. Hon var inte så uppmärksam på Yara eftersom hon talade med sin mamma. Yara hade också håret hängande framför ansiktet. Hon såg sedan inte Yara förrän hon gick för att väcka flickan. Eftersom hon var i sitt sovrum den kvällen vet hon inte om Yara lämnade sitt rum någon gång. Hon kan ha lämnat sitt sovrum några minuter för att byta på Rayan eller för att ge Adnan något att äta. Hon är alltid noggrann med barnens mat och hygien. Dörren till hennes sovrum var stängd eftersom hon inte ville känna fisklukten när Rami rensade fisk. Hon hörde inte vad Rami gjorde under kvällen. När hon hade avslutat samtalet med sin

mamma gick hon ut på en promenad. Hon minns inte vart hon gick under promenaden. Hon kom tillbaka från promenaden kl. 18.40 och sysselsatte sig då bl.a. med att titta på följetonger på Toshiba datorn. Hon loggade även in på Ramis internetbank. Hon tittade på följetonger fram till kl. 21.17. Hon chattade samtidigt på Facebook med Madleen via Samsungtelefonen. Hon skrev till Madleen att Yara hade lagt sig vid en senare tidpunkt än vid fyratiden på eftermiddagen eftersom hon inte ville oroa Madleen. Hon märkte inte att Rami filmade den första filmen i samband med att hon skulle väcka Yara. Det är hon som pratar på filmen. Hon hade inte brödkaveln i handen vid tillfället, däremot hade hon Rayan i sin famn. Hon var då i ett hysteriskt tillstånd eftersom Yara vägrade vakna. Hon tänkte att Yara var avsvimmad för att flickan inte ätit. Yara hade då på sig den gröna pyjamasen. Hon försökte väcka flickan på alla sätt. Hon bar Yara till duschen för att väcka henne. Hon använde varmvatten när hon duschade flickan. På den andra filmen var hon i ett hysteriskt tillstånd. När hon sa att Yara gjorde henne arg menade hon att det som gjorde henne arg var att flickan inte vaknade. Hon hörde inte riktigt att Rami sa ”Finns det någon människa, som slår en annan människa på det här sättet? Det är ju ett barn.” När hon duschade flickan och såg skadorna på Yara förstod hon inte riktigt att Yara hade utsatts för våld utan trodde att Yara var avsvimmad för att flickan inte hade ätit. Yara hade ju även tidigare haft skador från skolan. Skadorna såg inte så allvarliga ut som på bilderna som åklagaren har visat av flickan. Adnan och Rayan var närvarande när hon duschade Yara. När Yara inte vaknade av duschen försökte hon och Rami väcka henne på andra sätt. Eftersom de inte lyckades väcka Yara ringde hon efter ambulans. När ambulansen kom trodde hon att Yara levde och att hon var avsvimmad. Hon har minnesluckor från denna del av kvällen. Hon lade inte märke till något blod i lägenheten den aktuella kvällen. Kassarna med kläder från Landskrona placerades inte alls i hallen, utan de ställdes direkt i Yaras rum. Hon brukar använda brödkaveln när hon bakar. Adnan brukade också leka med den ibland. Hon vet inte var brödkaveln var den aktuella kvällen. Hon har aldrig slagit Rami. Hon har aldrig slagit vare sig Yara eller något annat

barn. Endast en gång har Rami lagt hand på andra. Under förhöret hörs Amani Madi mot uppgifter hon lämnat i polisförhör den 29 maj 2014, s 823 i FUP.

”F: Har han slagit dig någon gång?

A: Ja, självklart. Då hade han slagit mig en dag innan, men jag anmälde inte honom. Det var han som tillkallade Polisen. Därför han inte var normal. Rami har många beteende som inte är normala.”

Med anledning av uppgifterna i förhöret har Amani Madi sagt att detta är enda gången som Rami Ashour har lagt hand på andra.

Amani Madi forts: Det som Rami har sagt om att hon får arga utbrott som hon sedan glömmer stämmer inte. Rami har alltid skämtat när han uppmanat henne uppsöka en psykiatriker. Hon har inte svårt att kontrollera sitt humör. Däremot talar hon med hög röst när hon blir arg. Adnan kan inte ha sagt det som tolken Salah Ammoura påstår. Det måste vara missuppfattningar. Adnan har inte ett så utvecklat språk att han kan forma sådana meningar.

Sophia Neringer: Hon är rättsläkare och arbetar med att obducera avlidna personer vid onaturliga dödsfall. Förutom dödsfall till följd av brott kan det exempelvis vara frågan om dödsfall till följd av trafikolyckor eller självmord. Hon har deltagit och hållit i undersökningen av Yaras kropp. När man gör en obduktion börjar man med en yttre undersökning då hudytan undersöks från topp till tå. Efter den yttre undersökningen görs en inre undersökning. Vid den inre undersökningen öppnar man kroppen, även huvudet, och tittar på kroppens inre organ. När det finns en misstanke om att ett brott ligger bakom dödsfallet görs en så kallad utvidgad rättsmedicinsk obduktion. Då är det alltid två rättsläkare som tittar på fynden och bedömer dem. Vanligen gör man även en preparation av underhuden. Med preparation av underhuden menas att man blottlägger denna. Detta gör man för att det inte alltid går att se skadorna i huden. Genom underhudspreparationen kan man

även se hur mycket blod som finns i underhudsvävnaden. En yttre undersökning av Yaras kropp gjordes den 2 maj 2014. Den 6 maj 2014 gjordes den inre undersökningen. Skiktröntgen och slätröntgen gjordes den 7 maj 2014.

I samband med att syn hållits av bilder från den rättsmedicinska undersökningen har Sophia Neringer uppgett följande om fynden som gjordes.

Beträffande bilden av den preparerade huvudsvålen är allt det röda som syns blödningar.

På bilderna från den inre undersökningen av båda armarna ser man svarta och röda områden som motsvarar blod i varierande mängd i underhudsvävnaden. Det är frågan om omfattande blödningar i underhudsvävnaden. Normalt sitter huden fast i underhudsvävnaden, medan underhudsvävnaden sitter fast i muskulaturen. Som man ser på bilderna finns en hållighet som visar att underhudsvävnaden har lösgjort sig från muskulaturen. Underhudsvävnaden är alltså söndertrasad. Sådan söndertrasning kan ses på bilderna från den inre undersökningen av Yaras underben och armar.

På bålens framsida, framför allt på bålens främre högra sida, kan formade blåmärken noteras. Dessa blåmärken är ovalformade och bleka i mitten.

På frågor från åklagaren, målsägandebiträdet och försvararna uppger Sophia Neringer följande angående sina slutsatser beträffande fynden.

Bedömningen av dödsorsaken har hon gjort tillsammans med rättsläkaren Sixten Persson efter att de tillsammans har tittat på fynden som gjorts vid undersökningarna av Yaras kropp. Fettembolisering kan uppkomma även vid exempelvis lårbensbrott i samband med en trafikolycka. I det nu aktuella fallet är det inte bara fråga om fettembolisering, utan även om en uttalad blodförlust och

sönderkrossade celler. Fynden talar starkt för att dödsorsaken var de synnerligen utbredda mjukdelsskadorna, med söndertrasning av vävnad och omfattande blödning med åtföljande fettembolisering till lungorna. Förenklat anses dödsorsaken vara blodförlust, fettdroppar i kärlen och en frisättning av ämnen från den krossade vävnaden till blodcirkulationen med åtföljande allmänpåverkan i form av påverkad andning och påverkad cirkulation. Fettdropparna i lungorna fyller ut kärlen och gör så att andningen påverkas. Från den söndertrasade vävnaden frisätts även ämnen som påverkar cirkulationen i kroppen. Detta leder till syrebrist, till att man kan utveckla chock och inte längre kan hålla uppe blodtrycket. Den påverkade andningen och cirkulationskollapsen leder till att man avlider. Hon kan inte uttala sig om hur snabbt detta går. Yaras skador har inte uppkommit på sekunder eller minuter, utan under en utdragen tidsperiod på 10 minuter eller ännu längre. Hon kan inte bestämma tiden närmre. Skadorna har uppkommit genom trubbig våldspåverkan men det är svårt att säga om våldet skett i ett sammanhang eller genom flera skilda moment. Det är svårt att säga något om tiden för våldspåverkan i förhållanden till tiden för dödens inträde. Det tar tid för att blodförlusten, fettdropparna och frigörningen av ämnen från den krossade vävnaden gör sig gällande. Hennes bedömning är att Yara inte dog momentant till följd av skadorna. Det är tänkbart att Yara var medvetlös eller medvetandepåverkad en period innan hon dog. Det kan inte uteslutas att flickan fick skadorna kl. 17.00. Det kan heller inte uteslutas att hon fick skadorna kl. 21.15. Båda scenarierna är tänkbara. Hon kan inte uttala sig om sannolikheten för att det ena eller andra scenariot är mer tänkbart. Det kan inte uteslutas att Yara dog direkt av skadorna, men det är mest sannolikt att döden inte inträdde momentant. Eftersom döden inte inträtt momentant, hade det varit möjligt att rädda flickan om hon hade fått vård tidigare. Hennes bedömning av att flickan hade kunnat räddas bygger på antagandet att flickan inte har dött momentant utan att döden föregåtts av en medvetandepåverkan. Det finns inga fynd som tyder på att kvävning har skett. När man tar ställning till vad som är en möjlig dödsorsak tar man även ställning till vad som kan uteslutas som dödsorsak. När dödsorsaken är kvävning är det vanligt att inga fynd görs och att man inte har några

skador. Så kan exempelvis vara fallet när någon kvävs med en kudde. Det är lättare för en vuxen att kväva ett barn med liten muskelvävnad än att kväva en annan vuxen person. Kvävning som dödsorsak kan inte uteslutas eftersom ingenting talar emot att så är fallet. Det finns emellertid heller ingenting som talar för att så är fallet. Den dödsorsak som fynden talar starkt för är emellertid den söndertrasade vävnaden. Den söndertrasade vävnaden är i sig tillräcklig för att tillfoga Yara döden. De skador Yara hade har varit märkbara genom att de varit synliga på huden. De har också påverkat flickans beteende. Den som har sådana utbredda skador, med söndertrasning av fettvävnad i armar och ben, är inte uppe och leker eller gör sysslor som en vanlig åttaåring gör. Hon kan inte ha rört sig uppe med sådana skador. Det är mycket osannolikt att Yara hade skadorna innan hon kom hem från skolan. Skadorna är synnerligen utbredda och orsakar smärta och påverkan på kroppen. Man är inte uppe och är aktiv och man går inte i skolan med sådana skador. Det kan ha funnits en period, efter det att Yara fått skadorna, då hon inte hade ett påverkat allmäntillstånd och att det gick att prata med henne. Det går inte att ange när medvetandet har börjat påverkas. Den som är djupt medvetlös andas fortfarande, men svarar inte på tilltal. Det kan upplevas som att personen sover. De brott som hittades på Yaras händer och på hennes 11:e och 12:e revben var färskas. Det är svårt att uttala sig om i vilken omfattning brotten har påverkat Yaras rörelseförmåga. Framförallt var skadorna smärtsamma för Yara. Det är svårt att greppa saker när man har flera frakturer i händerna. Det är svårt att säga om Yara exempelvis hade kunnat sopa ett golv med de skadorna. Det är inte ett slag som orsakat Yaras död. Skadorna i armar och ben är en följd av upprepat våld. Det krävs våldsinverkan under en längre tid för att denna skadebild ska uppstå. Det handlar inte om minuter eller sekunder utan kanske tiotal minuter, eftersom man ska lyckas få blåmärken på huvudet, på bälgen, på hela armarna och underhudsvävnaden på armar och ben ska hinna krossas. Hennes bedömning är att våldet pågått en viss längre tid. Hon kan inte utesluta att det är möjligt att genom intensivt våld med tillhygge orsaka skadorna på några minuter, men hennes bedömning är att det har tagit längre tid. Såret på vänster knä är färskt. Det finns inga tecken på läkning eller

begynnande ärrvävnad. Även de raka kanterna tyder på att såret är färskt. Hon har fått se ”duschfilmen”. Hon kan inte säga om Yara är död på filmen. Det är tydligt att flickan inte reagerar på vad hon utsätts för. Det är tänkbart att hon är död, men hon kan också vara medvetslös. Det går inte att dra några slutsatser när det gäller den omständigheten att Yara duschas i munnen. Det är möjligt att kvävning genom inandning av uppkräkt maginnehåll kan vara en bidragande orsak till dödsfallet. Den som är djupt medvetslös har inte en bevarad förmåga att hålla luftvägarna fria. Om man kräks upp maginnehåll kan det ta sig till luftvägarna och påverka andningen. Det har gjorts en mikroskopisk undersökning av lungorna där inandning av uppkräkt maginnehåll påvisats. Fyndet kan ha bidragit till dödsorsaken, men det kan även ha uppkommit i samband med dödens inträde. Det är väldigt svårt att säga hur lång tid det tar för ett blåmärke att uppstå. Vanligen säger man att det tar någon timme, men det är väldigt individuellt. Blåmärken har samband med blodcirkulationen och de utvecklas inte efter att en person har avlidit. Vissa skador på Yara kan ha uppkommit genom våld utan tillhygge. När det gäller skadorna på armar och ben där det har skett en söndertrasning av underhudsvävnaden har det krävts en annan form av våldsverkan än endast våld med händerna. Hon har sett kaveln och den kan ha orsakat söndertrasningen av fettvävnaden i Yaras armar och ben, antingen genom slag eller genom att den rullats mot hudytan. Inga fynd tyder på att en sladd har använts, även om det heller inte kan uteslutas. Det finns inget fynd från obduktionen som tyder på att det har funnits blod i andningsvägarna som Yara kan ha frustat ut. Att så har varit fallet kan emellertid inte heller uteslutas.

Åklagarens hypotes om att Yara suttit hopkrupen då hon utsattes för våldet är tänkbar. Hon kan inte uttala sig om huruvida det är möjligt att bli utsatt för det våld som redogjorts för utan att skrika eller gråta. Yaras blodsocker var lätt förhöjt. Man kan exempelvis få förhöjt blodsocker då man reagerar på stress.

På hals och i ansiktet kan de cirkelformade avskrapningarna vara märken från när flickan har försökt ta bort någon annans händer och då råkat riva sig själv. Det är fråga om inverkan av naglar men det går inte att säga vems naglar. Den samlade

bedömningen är att flickan utsatts av en annan persons våld, men det går inte att utesluta att enstaka skador är självtillfogade. Skadorna på magen, de formade blåmärkena, har uppkommit genom våld med ett format föremål. Man får vanligen formade blåmärken om man får slag med ett format föremål. Om man exempelvis får ett slag med en kavel på låret får man ett format blåmärke även där, men om man får tillräckligt många skador blir blödningen så pass stor att det raderar ut det formade utseendet i hudytan. Våldet mot Yaras huvud har inte orsakat flickans död. När det gäller de fynd på hjärtat som gjorts vid den mikroskopiska undersökningen, är fynden ospecifika då det är frågan om få skador. Utöver de här små enstaka cellerna som omnämnts har hon inte sett några tecken på färska syrebristskador i hjärtmuskulaturen.

Ingvar Kristiansson: Han är överläkare på Skånes universitetssjukhus och har varit specialist i röntgendiagnostik sedan år 2001. Den 2 maj 2014 gjordes en skiktröntgen av hela Yaras kropp. Vid denna undersökning observerades frakturer på revben nr 10 och nr 11 på höger sida. Det är inte fråga om sprickor utan om brott på revbenen. Vid undersökningen observerades vidare en kilform på den fjärde bröstkotan, ett tagguskott till den översta kotan i ländryggen, en fraktur vid den nedersta spetsen på höger skulderblad samt ett antal frakturer på armar och händer på både höger och vänster sida. Därtill har förkalkningar noterats i de mjuka delarna utanför skelettet i den vänstra överarmen. Frakturerna på revbenen, i tagguskottet på den översta kotan i ländryggen och i spetsen på skulderbladet var några veckor gamla. Eftersom man kunde konstatera att det fanns många skador i armar och händer på både höger och vänster sida kompletterades skiktröntgen med en vanlig röntgen den 7 maj 2014 för att kunna bedöma om skadorna var helt nya eller om det fanns tecken på läkning. Det som observerades vid denna röntgen var en fraktur i höger överarm, en fraktur i höger underarm vid handleden och ett ganska stort antal frakturer i både vänster och höger hand. Längst upp på höger arm, nedanför axelleden, fanns en ”knickning” på skelettet och fraktur i benet. Denna skada var några veckor gammal. Höger underarm hade en fraktur längst ner vid handleden.

Denna fraktur var i ett mera framskridet stadie av läkning och därmed äldre än frakturen på överarmen. På båda händerna fanns flera frakturer. Det fanns såväl färska frakturer som frakturer med begynnande läkning och frakturer i framskriden läkning. Med färska skador menar han att det inte fanns några som helst tecken på läkningsreaktion. Dessa frakturer kan mycket väl ha varit dagsfärska. Det går inte att ange åldern exakt då människors läkningsreaktioner är olika. Med hänsyn till att det fanns färska skador, skador med begynnande och skador med mer framskriden läkning måste skadorna ha uppstått vid minst tre olika tillfällen. De färska skadorna kan ha uppkommit vid samma tillfälle men de kan också ha uppkommit under en begränsad tidsperiod. Skadorna i begynnande läkning är åtminstone ett par, upp till några få veckor gamla. Skadorna i längre framskriden läkning är några veckor, möjligen någon månad gamla. De är inte flera månader gamla utan gränsen går omkring en månad. När man har färska frakturer är det osannolikt att man kan använda händerna normalt. Det är svårt att säga om Yara hade kunnat klä av sig jeans, strumpor och tröja och klä på sig pyjamas med de skador hon hade. Det är inte uteslutet att det har gått, men det har i sådana fall skett med stor svårighet och med svår smärta. Särskilt att knäppa knappar bör ha varit väldigt svårt. Frakturernas form tyder på att de uppkommit genom våld utifrån. Frakturer får vanligen ett annat utseende om de uppstår genom fall. De aktuella frakturerna tyder på slag eller fall där man slagit i något. Med tanke på den stora mängden skador måste det i sådana fall vara frågan om ett flertal fall. Han har aldrig varit med om att någon fått så många skador genom att trilla. Vid fall brukar inte så många skador eller den typen av fördelning av skador uppstå. Det är möjligt att skadorna har uppkommit till följd av slag såväl med som utan tillhygge. Smärta är subjektivt men frakturerna på händerna, på skulderblad, på arm, handled och rygg har varit tämligen smärtsamma och bör inte ha kunnat gå någon obemärkt förbi, varken Yara eller dem i hennes närhet. Den första tiden efter att man får en fraktur har man väldigt ont, sedan avtar smärtan. Yara måste i varierande grad ha haft ont under flera veckors tid. Det är teoretiskt möjligt att skadan på höger överarm är en fallskada. Hypotetiskt är det möjligt att skadan på handleden kan ha tillkommit genom fall från en cykel eller

gunga. Det är svårt att säga om de skador som var i begynnande eller framskriden läkning borde ha upptäckts när Yara var i skolan den 30 april 2014, men en eller två veckor innan borde någon ha noterat att hon hade svårt att använda händerna. När en person avlider slutar alla läkningsprocesser.

Helena Eriksson: Hon har en filosofie magister i biologi och har sedan år 2004 arbetat med DNA-analyser på SKL (Statens kriminaltekniska laboratorium). Hon har sett den aktuella kaveln. I fem av besudlingarna på kaveln har blod påvisats. I fyra av dessa besudlingar är det blandningar av DNA, där resultatet talar extremt starkt för att huvuddelen kommer från Yara. I den femte besudlingen är det blod där resultatet talar extremt starkt för att blodet kommer från Yara. När man påträffar en blandning av DNA kan man inte säga vad för spår blandningen består av. Det går alltså inte säga om det är blod från en person och sekret från en person. När det gäller en av de blandade besudlingarna talar resultatet i någon mån för att en mindre del kommer från Adnan Ashour. Det går inte att säga om detta DNA är blod, saliv, hudceller eller något annat. Detsamma gäller för den blandning där resultatet talar för att den mindre delen kommer från Amani Madi. Det går inte att säga hur gammalt blodet eller hur gammal DNA-förekomsten är. Det går inte att säga om DNA:t har blandats vid ett tillfälle eller om DNA:t hamnat på kaveln vid olika tillfällen. Eftersom kaveln var blodig har hon svårt att tro att den har rengjorts, men det är svårt att uttala sig om.

Weine Drotz: Han är biolog och har arbetat på SKL sedan år 1986. Han arbetar bland annat med blodbildsanalyser. Han har undersökt den aktuella brödkaveln. Det har kommit blod på kaveln genom stänk, det vill säga blod som har splittrats. Blodet har då färdats genom luften och träffat kaveln. På kaveln finns även på utsmetat blod som tillkommit genom direktkontakt med kaveln på något sätt. Han kan inte säga att kaveln har använts för att slå en kropp. Han såg inga uppenbara tecken på att kaveln hade blivit tvättad. Han tror att de skulle ha sett effekter om den hade

blivit det. När det gäller hårtussarna kan de inte ha kommit till på något annat sätt än genom att de blivit borttryckta med kraft. Hårstråna har suttit fast och dragits loss.

Jeanette Werner: Hon arbetar som kriminaltekniker vid polismyndigheten i Blekinge län. Hon arbetar med att göra brottsplatsundersökningar. Hon har arbetat med kriminalteknik sedan år 2004 och började arbeta som polis år 1992. Det är hon som har varit ansvarig för den aktuella utredningen. Hon har varit i lägenheten på Holmgatan vid flera tillfällen. Första gången hon kom dit var på förmiddagen den 1 maj 2014. Brottsplatsundersökning gjordes utanför huset, i trapporna och i hissen samt i lägenheten. Det fanns inga tecken på att brott hade begåtts utanför huset. Det som var mest uppenbart i lägenheten var den lilla klädkammaren till höger i det angränsande utrymmet till Yaras rum. Där fanns en stor mängd blodstänk på väggarna, golvet och på föremål som låg där. I köket fanns blodiga papperstussar i soptunnan. Det var hon som tittade i soporna och säkrade de blodiga papperstussarna. Detta var den 2 maj 2014. Under papperstussarna fanns bland annat fiskrens. När hon tittade i soporna luktade det inte illa som det skulle ha gjort om fiskrenset legat i soppåsen i en veckas tid. Papperstussarna låg överst i soppåsen. I tv-rummet fanns det synligt blod på golvet. I Amani Madis och Rami Ashours sovrum fanns synligt blod på sängkanten, på väggen i ett hörn och på ett påslakan som låg på en stol tillsammans med avryckt hår. I en hallgarderob fanns en förlängningssladd med blod på. I Yaras rum fanns synligt blod på påslakanen och på kassarna framför garderoben. På golvet i utrymmet mellan klädkammarna fanns ett papper med blod på. När detta papper skickades på analys fann man att Amani Madis fotavtryck fanns i blodet och att Yaras fingeravtryck fanns på pappret, men detta såg man inte med blotta ögat när man hittade pappret. Det fanns mycket blod i klädkammaren. Hon anträffade brödkaveln i fönstret. Hon iakttog att den var flammig och man kunde se att det var något blodliknande på den. Hon vet inte om den var avtorkad. I lägenheten hittades även kläder med blod på. I tvättkassen i badrummet fanns ett par svarta plyschbyxor i flickmodell och en kamouflagefärgad barntröja. Dessa kläder uppfattades som torra och det fanns blod på dem.

Plyschbyxorna var mycket blodiga på vänstra benets framsida. De var även blodiga om man vände dem ut och in; det hade alltså blött igenom. På tröjan fanns det blod på den vänstra armen. I badrummet hittades även hög med blöta barnkläder där det även fanns hårtussar. Kläderna var blodiga och blöta. De kläder som Yara bar när hon fotograferades i skolan den 30 april 2014 fanns i garderoben i Yaras sovrums. De var inte blodiga, däremot fanns det en smutsfläck på ena benet. Om Yara hade haft plyschbyxorna under jeansen skulle det ha blivit väldigt trångt. Dessutom hade då också jeansen blivit blodiga. Hon deltog i blodundersökningen som gjordes med Bluestarteknik. Med sådan teknik kan blod som inte kan ses med blotta ögat upptäckas. Medlet reagerar även för blod som någon har försökt torka eller tvätta bort. Bluestar är ett kemiskt medel som reagerar med blod så att ett ljus bildas. Bluestar kan även reagera för annat än blod men då lyser det på ett annat sätt.

Carsten Nielsen: Han är polis sedan 36 år tillbaka och har arbetat som kriminaltekniker i 15 år. Han arbetar med s.k. skarpa ärenden som kräver lång erfarenhet och utbildning. Blodbildstolkning ingår i grundutbildningen för kriminaltekniker. Han har även gått påbyggnadsutbildningar i blodbildstolkning och går årligen på utbildning i blodbildstolkning hos SKL. Den 14 maj 2014 var han i lägenheten där Yara bodde för att tolka blodbilderna. I klädkammaren fanns en stor mängd blodstänk. Stänket på dörrkarmen visar att dörren har stått öppen, annars hade blodet inte hamnat där. Blodbilden till höger på dörrkarmen är typisk för slagvåld. På tavlan i klädkammaren fanns väldigt många blodstänk. Flera olika moment har skett här. De minsta stänken härrör från en eller flera hostningar. Detta ser man tydligt eftersom dropparna är väldigt små och eftersom vissa stänk har luftbubblor i sig. Stänken kan inte ha tillkommit på något annat sätt än genom frustning. De större stänken härrör från slagvåld. De olika avsättningarna av blod som finns i klädkammaren visar att en blodig person har förflyttat sig eller att ett blodigt föremål har förflyttats inne i klädkammaren. Blodbilderna i klädkammaren visar att minst åtta slag har utdelats där inne. Det kan ha förekommit fler än åtta slag. Vanligen brukar det första slaget inte innebära att det kommer blod om slaget

inte har utdelas med något som klyver, så som t.ex. en yxa. Detta beror på att det tar en liten stund innan blodet kommer fram. Han kan inte säga om slagen har utdelats vid ett eller flera tillfällen. Han kan inte säga om tillhygge använts när det gäller blodstänken som tillkommit genom slagvåld. Han kan inte säga hur gammalt det undersökta blodet är.

Daniel Larsson: Han är anställd hos polisen som analytiker och tar hand om svårare fall med mycket data. Han har sammanställt en tidslinje över användningen av en Samsungtelefon, en bärbar Toshiba dator och en Iphonetelefon som beslagtagits i lägenheten där Yara bodde. När det gäller Facebookkonversationen mellan Amani Madi och Madleen Alnajjar kan man få fram när ett meddelande har skickats, men inte om det har tagits emot. En nätverkstidsstämpel sätts när ett meddelande går iväg. Om tidsstämpeln stämmer eller inte kan han inte svara på. Man kan se att Amani Madi har skrivit till Madleen Alnajjar kl. 21.21.52 den 30 april 2014. Att ett svar därefter inkommit tyder på att tidsangivelsen för meddelandet som Amani Madi skickade kl. 21.21.52 stämmer.

Toni Andersson: Han är ambulanssjukvårdare sedan 35 år tillbaka. Han har sammanlagt 27 veckors sjukvårdsutbildning. Han och hans kollega kom till huset på Holmgatan den 30 april 2014 efter att ha fått ett larm. Larmet kom kl. 22.00. De kom till huset på Holmgatan kl. 22.06 och var uppe i lägenheten kl. 22.07. När de kom in i lägenheten såg de flickans huvud vid soffkanten. Rami Ashour stod och skakade henne. Han sprang fram till flickan och kände efter hennes puls, men han hittade ingen. Han lade sin kind mot hennes för att se om hon andades, men kände ingenting. Han och hans kollega Martin började med återupplivningsförsök. Rami Ashour skrek frustrerat, slog i väggen och gick sedan bort till fönstret och ringde någon. Amani Madi satt och klappade på honom. Han tror hon frågade hur det gick. Han sprang ut till ambulansen för att hämta hjärtstartaren. Hjärtstartaren känner av om man ska defibrillera eller inte. Eftersom den visade ett rakt streck – det vill säga att det inte fanns någon aktivitet – användes den inte. På flickans bröstorg såg det

ut som ett brännmärke. Hennes hand var blå och svullen, på överarmen fanns en utbuktning - eventuellt ett armbrott – och skadan på benet såg ut som en öppen vävfraktur. Armar och ben var alldeles blåfärgade. Han har aldrig sett något värre och utbrast förtvivlat ”vad har ni gjort med flickan”. Han har känt på många avlidna personer och bedömningen han gjorde med stöd av sin erfarenhet var att flickans kroppstemperatur hade sjunkit, men hon var inte helt kall. Han larmade efter en narkossjuksköterska. Rami Ashour och Amani Madi pratade inte alls med varandra under tiden han var där. När han frågade vad de gjort med flickan sa Rami Ashour att flickan ”varit så” när hon kom från skolan. Detta sa Rami Ashour även flera gånger till hans kollega Martin. Några minuter efter att Rami Ashour hade ringt ett telefonsamtal kom en liten, kraftig man med glasögon till lägenheten. När Rami Ashour satt i trappan och rökte var denna man där med honom.

Maria Henriksson: Hon är narkossköterska på Karlskrona lasarett och i arbetet ingår att ibland åka ut med ambulansen. Den 30 april strax efter kl. 22.00 kom ett larm om ett medvetslöst barn. När hon kom uppför trapporna i det aktuella huset satt Rami Ashour i trapphuset och rökte. Han var rejält chockad och uppgiven. Hon tyckte det var udda att han satt så stilla när barnet mådde dåligt. Amani Madi var orolig. Amani Madi rörde sig mellan trapphuset och rummet där Yara fanns. Hennes kollegor arbetade redan med flickan när hon kom. När hon skulle räta ut flickans arm för att sätta en nål gick den inte att räta ut. Hon vet inte om det berodde på likstelhet eller på en skada. Armen var felställd och blå och det gick inte att sätta en nål i den. Flickan var helt blåslagen. Det var blåmärken på alla hennes större leder. Flickan var livlös. Hon var i lägenheten i 20 – 25 minuter. Hon såg aldrig att Rami Ashour var inne i lägenheten. När de hade lagt Yara på en bår kom ytterligare en man. Han hjälpte till med att tolka.

Tina Sandberg: Hon och Sami Sandberg bodde på samma våning som Amani Madi och Rami Ashour i huset på Holmgatan. Toaletterna i de båda lägenheterna ligger vägg i vägg och vardagsrummet i Amani Madis och Rami Ashours lägenhet (i

fortsättningen ”grannlägenheten”) ligger vägg i vägg med hennes och Samis sovrum. Hon anser att huset är mycket lyhört. Hon hörde ibland tjafs från grannlägenheten. Detta var framförallt på morgnarna när hon var i sitt sovrum. Hon var orolig för Yara eftersom hon ofta såg flickan och en lite pojke i treårsåldern ensamma i trapphuset. De gick ut med soporna och var ensamma i tvättstugan. Hon såg Yara bära på tunga Ikeakassar med tvätt och flickan tog ensam hand om tvätten i tvättstugan. En granne berättade för henne att flickan blev slagen. Hon trodde att detta var överdrifter, men en misstanke väcktes ändå hos henne. Efter julen år 2013 började Yara komma hem tidigare från skolan. Yara satt och väntade i trapphuset på att någon skulle komma hem. I januari såg hon att Yara hade ett märke vid ena ögat. Märket var som en blåtira. Detta gjorde henne orolig. Hon pratade om Yara med personal på Tullskolan och blev också uppringd av skolpersonalen som ville veta mer om familjen Yara bodde hos. Skolpersonalen berättade att de varit i kontakt med de sociala myndigheterna. Samtalet med skolan skedde någon gång i februari. Två dagar efter samtalet med skolan satt Yara återigen i trapphuset och väntade. Hon frågade Yara om hon ville komma in till dem eftersom det var kallt i trapphuset. Senare frågade även Sami på arabiska om Yara ville komma in till dem, men det ville Yara inte. Någon gång i v. 9 år 2014 satt Yara i trapphuset igen. Hon frågade Yara på nytt om Yara ville komma in till dem, men det ville Yara inte. Hon stod i hallen och försökte söva sin dotter. Hon tittade ut i trapphuset genom dörrens titthål. När Yara hade väntat i ungefär en timme kom Amani Madi, Rami Ashour och deras barn upp i hissen. Hon såg genom titthålet att Amani Madi direkt gick fram till Yara och gav flickan en lavett på kinden och började sedan skälla på flickan. Lavetten var inte hård. Rami Ashour måste ha stått i hissen och sett när lavetten utdelades. Hon var i sin lägenhet kvällen den 30 april 2014. Hon har tydliga minnesbilder från kvällen, men svårt att redogöra för i vilken ordning saker och ting hände innan ambulansen kom. Någon gång mellan kl. 20.30 – 21.00 när hon skulle lägga sin dotter hörde hon tjafs från grannlägenheten. Hon hörde bara kvinnans röst. Detta var inte något ovanligt, men eftersom hon tidigare hade varit orolig för Yara reagerade hon. När hon hade lagt sin dotter satte hon sig i soffan i vardagsrummet.

Höga röster hördes från grannlägenheten. Hon hade aldrig tidigare hört röster från grannlägenheten när hon satt i sitt vardagsrum. Hon gick ut i hallen och hörde att kvinnan och mannen fortsatte tjafsade högljutt. Hon hade aldrig tidigare hört mannen tjafsa så högljutt. Eftersom hon hade en dålig magkänsla bad hon sin syster – som också bodde i huset – att ringa polisen. Detta var strax efter kl. 21.00. När hon pratade i telefon med sin syster hörde hon att dörren till grannlägenheten öppnades. Hon tyckte det var konstigt eftersom de var så högljudda. Hon hade kontakt med sin syster både genom telefonsamtal och genom sms. De första 30 – 45 minuterna hörde hon bara mannen och kvinnans röster. Kl. 21.41 skickade hon ett sms till sin syster om att det hade lugnat ner sig hos grannarna. Senare hörde hon ett litet barn som grät. Detta var någon gång mellan kl. 21.45 – 22.00, strax innan ambulansen kom. Mannen skällde på kvinnan. Vid ett tillfälle innan ambulansen kom såg hon mannen stå på balkongen. Det kan ha varit så att han pratade i telefon. Han pratade lugnt och tyst och hon uppfattade att läget då var lugnare. Sami åkte hem från jobbet när hon hade kontaktat honom om att ambulansen hade kommit. Det tog fem - tio minuter för honom att komma hem. Han gick först in till henne. Hon stod i hallen. Hon sa till Sami att han skulle gå och prata med dem i grannlägenheten eftersom han kunde arabiska. Hon stod kvar i dörren när Sami gick och knackade på. Rami Ashour kom ut och Sami frågade vad som hade hänt. Sami berättade senare för henne att Rami Ashour hade sagt ”hon har dödat flickan”. Sami bad henne att gå och hämta ett glas vatten, vilket hon gjorde. Sami gav vattenglasets till Rami Ashour. Amani Madi kom då och frågade vems vatten det var och vad de gjorde där. Hon verkade inte vilja ha dem där. Tina och Sami gick tillbaka in i sin lägenhet. Hon såg genom titthålet att det kom fler ambulansmän. Sami gick tillbaka till grannlägenheten och hon stod kvar i dörren. Rami Ashour satt i trappan och rökte. Han verkade vara i chock och mumlade för sig själv. Amani Madi pendlade mellan trapphuset och lägenheten. Det var inga andra personer i eller utanför grannlägenheten än Amani Madi och Rami Ashour, hon, Sami och ambulanspersonalen. Amani Madi sa till Rami Ashour att vara tyst när Sami Sandberg försökte prata med honom. Rami Ashour höll sin arm mot Amani Madi på

ett avvärijande sätt, som om han inte ville komma i närheten av Amani Madi. Hon sms:ade till sin syster att ”hon står och ljuger”. Hon skickade detta i samband med att Sami översatte vad Amani Madi sa om att flickan kommit hem sent från skolan, gått och lagt sig och vaknat upp ”så”. Hon kände instinktivt att ett barn inte bara dör så. När Sami hade varit inne i grannlägenheten och tolkat för ambulansmännen fortsatte Rami Ashour säga att hans fru dödat flickan och att det var kört, de kommer hitta allt.

Sami Sandberg: Han känner till vem Rami Ashour är genom att de bor grannar och hans släktingar känner också Rami Ashour. Sovrummet i hans och Tinas lägenhet ligger vägg i vägg med vardagsrummet i Rami Ashour och Amani Madis lägenhet (i fortsättningen grannlägenheten) på Holmgatan. Det är lyhört i huset. Han hörde ibland när de i grannlägenheten förde samtal via Skype och när de tjafsade med varandra. I hans lägenhet är det även lyhört mellan rummen eftersom det är så tunna väggar. Den 30 april 2014 fick han sms från sin fru om att grannarna bråkade. Han åkte från jobbet omkring kl. 22.00. När han kom hem stod det en ambulans vid huset. Tina berättade att mannen hade gråtit länge och bad att han skulle gå in till dem och fråga om de behövde hjälp. När han knackade på dörren till grannlägenheten kom Rami Ashour ut gråtandes. Rami Ashour sa vid detta tillfälle upprepade gånger ”hon har dödat flickan”. Han uppfattade att Rami Ashour med ”hon” menade Amani Madi. Om han minns rätt var det endast vid detta tillfälle som sa Rami Ashour talade om vem som hade dödat flickan. Han berättade för Tina vad Rami Ashour hade sagt om att ”hon dödat flickan” och bad Tina hämta vatten till Rami Ashour. Amani Madi kom och frågade vems vattenglas det var och sedan sa hon nej tack på svenska. Han gick tillbaka till sin lägenhet. Tina frågade vad som hände och han berättade att Rami Ashour sagt att ”hon har dödat flickan”. Det kom mer ambulanspersonal och Tina bad honom att hjälpa till. Han sa till ambulanspersonalen att han var en granne och att han kunde tolka om de behövde hjälp. Amani Madi och barnet hon hade på armen åkte med i ambulansen. Han erbjöd sig att skjutsa Rami Ashour till sjukhuset. Rami Ashour väntade utanför

lägenheten. Han, Rami Ashour och dennes son åkte hissen ner tillsammans. I hissen ner sa Rami Ashour att det var kört och att hela Sverige skulle få reda på detta. När de kom ner med hissen stod en polisman utanför huset. Rami Ashour försökte prata med honom på arabiska. Om han minns rätt sa Rami Ashour på engelska till polisen att han varit och fiskat och att han blev chockad när han kom hem och såg flickans skick. Han uppfattade det som att Rami Ashour såg vilket skick flickan var i när han kom hem från fisketuren.

Therese Andersson: Hon arbetade vid årsskiftet 2013/2014 som butikschef på Willys på Pantarholmen. Efter att Yara avlidit och det spreds bilder på henne kände hon igen Yara som den flicka som några gånger under januari - februari 2014 kom in i butiken strax efter klockan åtta på morgnarna. Flickan var lättklädd trots att det var vinter. Den sista eller näst sista gången som hon lade märke till Yara i butiken satt flickan på huk med en öppen ryggsäck framför sig. Yara höll i ett paket riskakor och i ett rör chips. Hon frågade Yara om hon tänkte stjäla varorna. Yara svarade nekande. Hon drog slutsatsen att Yara var hungrig eftersom hon tog riskakor. Hennes erfarenhet är att barn tar godis och tuggummi när de snattar, inte riskakor. Hon frågade Yara varför hon inte var i skolan. Yara sa att hon gick på Tullskolan och började först kl. 08.30. Eftersom hennes son också gick på Tullskolan visste hon att skolan började kl. 08.00. Yara nämnde sin lärares namn – Carola - och hon kontaktade därför senare Carola. Hon frågade om de undrade i skolan var Yara var på morgnarna. Hon framförde sin misstanke om att Yara kanske var hungrig. När hon pratade med Carola visste hon inte flickans namn men Carola sa att hon nog visste vilken flicka hon talade om. Hon har inte sett Yara handla tillsammans med någon man i butiken.

Islam Nijim: Hon och Amani Madi är släkt. Hon och Rami Ashour har träffats flera gånger. I april eller maj år 2014 var Amani Madi, Amani Madis barn och Yara på besök hos henne i Landskrona. Yara lekte med Amani Madis och hennes barn. Yara rörde sig obehindrat och verkade inte ha ont. Hon hade en skada på knät och var lite

blå vid ögat. Såret på knät såg ut som en skrapskada och var torrt. Yara sa antingen till henne eller till hennes barn att hon hade fått skadorna då hon gungade. Yara och Amani Madi pratade med Madleen Alnajjar på mobilen via Skype under besöket. Samtalen pågick ungefär 30 – 45 minuter och var med både ljud och bild. Yara hade kontakt med sin mamma dagligen. Hon såg Yara avklädd vid ett tillfälle och lade då inte märke till någonting särskilt förutom skadan på knät. När Amani Madi och hennes familj åkte hem skickade hon med barnkläder som hennes döttrar vuxit ur. Alla kläderna var förpackade i kassar.

Audeci Engvall: Hon bodde i samma trappuppgång som Yara. Hon såg ofta Yara ensam arbeta med att tvätta eller ta ut soporna. Detta kunde även ske sent på kvällen eller på natten. Hon brukade fråga om Yara behövde hjälp, men Yara svarade aldrig. Hon uppfattade Yara som väldigt blyg och tillbakadragen. Hon bor i lägenheten under Amani Madi och Rami Ashour och det är samma ventilationsrör som löper i lägenheternas kök. Hon hörde ofta bråk från deras lägenhet. Mest var det mannen som skrek. Hon trodde det var bråk mellan mannen och kvinnan. Förutom skrik hörde hon slag. Det lät som om någon slog på någonting. På långfredagen, den 18 april 2014, träffade hon Yara och en liten pojke i hissen. Flickan var svullen vid ögat på vänster sida av ansiktet. Hon var svart under ögat och blå ovanför ögat. Hon frågade vad som hade hänt. Yara verkade stressad. Yara darrade och sa att hon hade ramlat i skolan. Hon blev väldigt orolig och åkte därför upp i hissen tillsammans med barnen till våningen där Yara bodde. När Yara skulle gå ut ur hissen kunde hon knappt gå. Yaras högra sida var sned och hon fick intrycket av att något var sönder i flickan. Hon kontaktade polisen och berättade om sina iakttagelser. Hon hade inte tidigare sett någon skada på flickan.

Wisal Dakhel: Hon praktiserade på Tullskolan under hösten år 2013. Ibland bad Yaras lärare henne komma och tolka på arabiska för Yara. Hon minns att Yara skadade sig en gång. Hon vet inte om hon skadade sig i skolan eller någon annanstans. Hon tror att tillfället då Yara skadade sig var tidigare än den 5

december 2013. Hon försökte trösta Yara när hon grät över skadorna. Det verkade inte som att Yara grät för att flickan hade ont utan för att hon tyckte hon såg vanställd ut och var rädd för att hennes mamma skulle se hur hon såg ut. Yara hade då rivmärken och blod i ögonen. Hon började bli lite blå under ögonen. Dagen därpå kom Amani Madi och Rami Ashour till skolan. Hon försökte prata med Amani Madi och få henne att förstå att barn ramlar och att det inte var Yaras lärares fel. Amani Madi sa att man hade anförtrott henne Yara och att hon måste ta hand om Yara. Amani Madi frågade även vilken tid Yara slutade skolan. Hon sa att Yara kom hem från skolan på olika tider. Hon reagerade på att Amani Madi var så upprörd och tyckte det var märkligt.

Zeina Nabha: Hon arbetar som lärare. Våren år 2014 arbetade hon lite på Tullskolan. Hon arbetade som studiehandledare och hjälpte då elever som behövde stöd i olika ämnen. Yara var en av de elever hon hjälpte. Den 29 april år 2014 tolkade hon mellan Kerstin Refwelin och Yara. Vid mötet frågade Zeina Nabha Yara om hon trivdes och Yara sa att hon gjorde det. Yara sa att hon älskade sin morbror och morbroderns fru.

Therese Melin: Hon arbetar som förskolelärare sedan år 1998. Hon har arbetat i fyra år på Tullskolan. Under hösten år 2013 gick hon in som språkstöd för Yara och träffade henne då vid ett 20-tal tillfällen. Hon sa att hon var kompis med Ebba Fritzsche och Nellie Olsson. När Yara hade ramlat på de orangea plastdjuren kom Yara till henne och grät. Yara var ledsen och rädd för att hennes mamma skulle se skadorna. Den dagen hade Yara skrapmärken i ansiktet men sedan blev hon blå under ögonen. Dagen efter olyckan kom Amani Madi, Rami Ashour och deras barn till skolan. Amani Madi gick in i klassrummet mitt under en lektion. Hon upplevde att Amani Madi uppträdde hysteriskt. Rami Ashour var lugn och verkade förstå att barn kan ramla och slå sig när de leker. Hon minns att olyckan med plastdjuren inträffade innan höstlovet år 2013. Höstlovet var i slutet av oktober.

Carola Alsterbrant: Hon är klasslärare på Tullskolan där Yara började i augusti år 2013. Hon hade kontakt med Yara dagligen. Yara, hennes gode man och Rami Ashour var på Tullskolan och hälsade på någon dag innan Yara började på skolan. Rami Ashour fick då information om att han skulle ringa till skolan och göra en sjukanmälan om barnet inte kunde komma till skolan. Hon upplevde inte att Yara var ensam eller att något annat barn brukade våld mot henne. Yara började skolan kl. 08.00 och slutade skolan kl. 12.40 – 12.50. Fram till julen år 2013 gick Yara på fritids efter skolan, men sedan slutade hon på fritids. I mitten av oktober år 2013 ramlade Yara över några orangea plastdjur på skolan. Hon var borta från skolan på utbildning den dagen, men fick händelsen berättad för sig efteråt. Amani Madi och Rami Ashour kom till skolan i anledning av händelsen och undrade om Yara blev slagen i skolan. Hon minns inte vilken dag Amani Madi och Rami Ashour kom till skolan, men det var under samma vecka som olyckan med plastdjuren inträffade. Det blev kaotiskt eftersom Amani Madi gick in i klassrummet för att prata med flickorna som varit med när Yara skadade sig. Hon såg Yara dagen efter olyckan. Yara var mörk under ögonen och hade skrapmärken i ansiktet. Yara kom ofta försent till skolan. Någon gång i slutet av höstterminen år 2013 kontaktade en föreståndare i butiken Willys skolpersonalen i anledning av att en flicka uppehöll sig på Willys. Hon ringde upp föreståndaren och förstod att det var Yara det var frågan om. Yara fortsatte komma försent efter det, men då uppehöll hon sig inte på Willys. Yara gick själv till och från skolan. Yara hade normal frånvaro under hösten år 2013 och de gånger hon var frånvarande ringde skolan till den gode mannen. Yaras gode man avled julen år 2013 och därefter ringde skolan till Rami Ashour när Yara var frånvarande. Efter sportlovet v. 8 år 2014 började Yara få en hög frånvaro i skolan. Yara var borta från skolan v. 9. Hon ringde till Rami Ashour men fick inte tag i honom. Hon fick besked om att han hade bytt telefonnummer. När Yara inte var tillbaka i skolan v. 10 gick Kerstin Refwelin hem till Yara på hembesök. Även därefter hade Yara hög frånvaro. Efter sportlovet v. 8 var Yara inte sig lik. Hon var inte lika glad längre och hon såg trött ut. Hon såg skador på Yara

när hon kom tillbaka till skolan efter att ha varit hemma v. 10. Hon var blå på handen, men den blå färgen var på väg att blekna. Yara verkade inte ha svårt att använda handen. Hon hade även blåtior i ansiktet. Kerstin Refwelin förklarade att hon hade fått besked om att Yara hade skadat sig i hemmet när hon sprang i trappan. Hon trodde på detta eftersom Yara var ett livligt barn. Hon har inte sett några andra skador på Yara. Hon har sett Yara i kortbyxor och T-shirt på idrottslektionerna. En gång när hon såg Yara duscha lade hon märke till att flickan var mycket mager. Hon kontaktade skolsköterskan angående detta. Yara sa att hon fick mat hemma. Hon förstod inte varför Yara var ledsen men förknippade flickans nedstämdhet med att hon längtade efter sina föräldrar. Under våren år 2014 hade Yara alltid bråttom hem efter skolan. En gång sa Yara att hon inte ville komma försent hem eftersom hon ofta fick sitta i trapphuset och vänta om mostern hade hunnit gå ut och handla. Den 30 april 2014 var det lek- och städdag i skolan. Yara plockade skräp med de kompisar hon tyckte bäst om; Ebba Fritzsche och Nellie Olsson. Eftersom hon inte hade sett Yara på ett tag pratade hon lite extra med flickan. Yara hade diadem så att man såg hennes ansikte och hon lade inte märke till några skador på flickan. Yara sprang omkring, lekte och plockade skräp obehindrat. Yara slutade skolan kl. 12.50. Hon såg inte när Yara gick hem, men hennes kollegor berättade att de hade sett när Yara gick hemåt genom Tullparken den dagen. Det var omkring kl. 13.00.

Kerstin Refwelin: Hon är anställd på Tullskolan som svenska A-lärare sedan september år 2013. Hon undervisar elever som inte kan svenska. Sedan hon började på Tullskolan har hon undervisat Yara i svenska fyra dagar i veckan. Varje undervisningstillfälle var 40 – 60 minuter långt och ibland hade de två undervisningstillfällen på en dag. Yara tyckte om att gå i skolan och pratade aldrig om hur hon hade det utanför skolan. När hon blev orolig över Yaras höga frånvaro tillkallades en studiehandedare på skolan som talade arabiska för att få Yara att prata, men inte heller då sa Yara att något var fel. Under hösterminen år 2013 var Yaras frånvaro i skolan inte anmärkningsvärd. När Yaras gode man dog blev Rami

Ashour skolans naturliga kontaktpunkt eftersom han hade gett sitt telefonnummer till Carola Alsterbrant i samband med att Yara började på Tullskolan år 2013. Han bytte sedan telefonnummer utan att meddela skolan. Efter februarilovet v. 8 år 2014 ökade Yaras frånvaro. Yaras klassföreståndare Carola Alsterbrant försökte nå Rami Ashour utan resultat. De var oroliga för att Yara kanske inte var kvar i landet. I mars år 2014, antingen v. 11 eller v. 12, gjorde hon ett hembesök hos Yara för att se om hon var kvar i landet. Amani Madi öppnade och visade in henne i vardagsrummet. Två små barn var hemma i lägenheten. Miljön var mycket torftig och det fanns överfulla askkoppar där. Det yngsta barnet såg ut som att det behövde byta blöja. Efter en stund kom även Yara ut till henne. På skolan brukade Yara springa henne till mötes och krama henne, men vid hembesöket gjorde hon inte så utan betedde sig väldigt neutralt. När hon tog Yara i handen för att krama om henne såg hon att Yara hade en skada på handen, den var svullen och lite blå-grönaktig. Hon trodde först att handen var bruten eftersom den var lite sned, men hon tänkte att handen kanske även kunde vara sned på grund av en stukning. Yara hade även blåmärken och svullnad på kinden. Blåmärkena hade en blå färg som var på väg åt grönt. Hon minns inte om blåmärkena var på höger eller vänster kind, men de var någonstans vid kindbenen. När hon frågade vad som hade hänt sa Yara att hon hade ramlat i trapporna när hon skulle springa ut och leka. Det kan vara så att Yara innan flickan svarade på hennes fråga talade arabiska med Amani Madi. Yara talade på arabiska med Amani Madi flera gånger under besöket. Hon trodde på Yaras förklaring eftersom hon hade sett att det fanns en spiralformad stentrappa i huset och dessutom visste att Yara var en livlig flicka. Hon sa till Amani Madi att hon ville ta flickan till skolsystemen på grund av skadorna, men Amani Madi sa på engelska till henne att de redan hade tagit Yara till doktorn och att doktorn sagt att det inte var någon fara med Yara. Hon ville tala med Amani Madi om vikten av att de ringde till skolan och informerade när Yara inte kunde komma till skolan. De kommunicerade på knagglig engelska. Den förklaring hon fick till att Yara hade varit borta från skolan var att hon haft svåra förkylningar med feber. Amani Madi ringde upp Rami Ashour och hon fick tala med honom på telefon. Han bad om

ursäkt för att han inte hade kontaktat skolan och sjukanmält Yara. Hon sa att det var viktigt att de ringde till skolan och gjorde en sjukanmälan. Hon gav Rami Ashour sitt och Carola Alsterbrants telefonnummer och tog telefonnumret till Rami Ashour. Hon och Rami Ashour kommunicerade på knagglig engelska och svenska. Hon gjorde ytterligare ett hembesök hos Yara men då blev hon endast insläppt i hallen av Amani Madi. Hon fick inte träffa Yara vid det tillfället eftersom Amani Madi uppgav att Yara låg till sängs med feber. Hon lämnade då läxböcker till Yara. Den 22 april 2014 när Yara inte kom tillbaka till skolan efter påsklovet ringde hon till Rami Ashour. Han bad om ursäkt för att han inte ringt och sjukanmält Yara. Hon hade lagt märke till att Yara inte var lika glad längre. Hon var orolig för att Yara var deprimerad. Hon trodde att Yaras nedstämdhet berodde på att hon saknade sina föräldrar eller på att hon varit med om traumatiska upplevelser i Gaza. Vid telefonsamtalet sa hon därför till Rami Ashour att de måste ta Yara till en doktor. Rami Ashour sa att de också hade märkt detta och att de skulle resa med Yara till Kristianstad så att hon fick leka med andra arabisktalande barn. Om detta inte gjorde henne gladare skulle de ta Yara till en doktor. Hon sa till Rami Ashour att Yara fick ledigt 22 – 25 april för att resa till Kristianstad. Yara var borta från skolan måndagen den 28 april. Tisdagen den 29 april var Yara tillbaka i skolan, men flickan var mycket trött. Yara berättade för henne att de hade sovit en natt på stationen eftersom tåget inte kommit. Hon såg inga skador på Yara då. Om Yara inte hade rört sig obehindrat skulle hon ha lagt märke till det. Hon frågade Yara om hon trivdes hemma och hon gjorde det. Yara började skolan kl. 08.00 och slutade skolan kl. 12.40. Yara ville alltid ha koll på tiden eftersom hon skulle vara hemma kl. 13.00. Det är anmärkningsvärt att ett barn som går i andra klass är så noga med tiden. Yara gick själv till och från skolan. Hon upplevde att Yara lekte mer med kamrater hösten 2013 än under våren 2014. Eftersom Yara slutade på fritids och hade hög frånvaro under våren 2014 var det lite grann som att de andra barnen glömde att hon fanns. Bäst tyckte Yara om att leka med Ebba Fritzsche. Yara försökte blidka Ebba Fritzsche genom att ge henne små saker, vilket Ebba Fritzsche inte var helt bekväm med. Yara umgicks även med Nellie Olsson ibland. Dina

Osman var äldre än Yara, om Yara umgicks med henne måste det ha varit på fritids. Hon vet inte om Yara och Ameer Al-obaidi brukade talas vid. Det var inga barn som var dumma mot Yara och hon kom överens med de andra barnen. Hon lade aldrig märke till några skador på Yara, förutom de skadorna hon såg vid det första hembesöket i mars år 2014. Hon vet att Yara skadade sig i skolan i oktober år 2013 men den dagen arbetade hon inte. Hon har inte träffat Rami Ashour utan endast pratat med honom på telefon. Hon såg honom flyktigt på skolan någon gång i oktober – november år 2013. Hon har hört talas om att det var upprörd stämning då men hon hade inte med det att göra. Amani Madi var även på skolan med sina två barn vid ett annat tillfälle. Amani Madi kom in i klassrummet där en annan lärare höll lektion. Den läraren hämtade henne och bad henne prata med Yaras föräldrar via Skype. Hon talade med Yaras mamma medan pappan var i bakgrunden. De kommunicerade på engelska. Yaras föräldrar var oroliga för att Yara inte kom i tid till skolan på morgnarna. De var också oroliga för att någon slog Yara i skolan och hon bedyrade att de inte gjorde det. Hon har aldrig sagt till Yaras mamma att en okänd man brukade följa henne till skolan. Hon vet ingenting om detta.

Salah Ammoura: Han är tolkutbildad sedan år 1979 och har arbetat på heltid som tolk de senaste åtta åren. Han är inte auktoriserad tolk. Han tolkade för Rami Ashour i ett polisförhör. Det kan stämma att detta var den 10:e maj 2014. Socialen kontaktade honom och bad honom tolka för Adnan i familjen som denne hade placerats hos. Han såg inte något problem med att både tolka för Rami Ashour och Adnan eftersom han uppfattade att uppdraget för Adnan inte var något vanligt tolkuppdrag. Han skulle mest se till att Adnan kände sig trygg och bekväm och hade någon att tala med på sitt eget språk, som en morfar eller farfar ungefär. Både Adnan och han talar arabiska med samma palestinska dialekt och de fick fin kontakt. Han ombads av personal från socialtjänsten att han skulle ställa några frågor till Adnan. Han minns inte när detta var, men han hade då redan träffat Adnan vid flera tillfällen. Han fick frågorna nedskrivna åt sig av personal från socialtjänsten och han översatte frågorna direkt och ordagrant till arabiska. Han

skrev ner Adnans svar och läste därefter upp dem för personal från socialen. Han återgav sedan Adnans svar ur minnet för en polis. Första frågan han ställde till Adnan var ”Hur kom blodet på Yara?”. Adnan svarade ”genom slag” och Adnan gjorde samtidigt en upprepad bankande rörelse med ena handen. Nästa fråga han ställde var ”hade Yara slagit sig?” och då sa Adnan ”nej nej nej”. Han väntade en stund med att ställa nästa fråga som löd ”hade någon slagit henne?”. Adnan svarade omgående ”ja mamma”.

Jan Hjärpe: Han disputerade i religionshistoria år 1972 och var professor i islamologi år 1984 – 2005. Man skiljer på två vårdnadsbegrepp, ”hadana” och ”vilaya”, i det rättsystem som Amani Madi och Rami Ashour kommer från. Vilaya avser beslutanderätten och ansvaret för barnet, medan hadana avser den faktiska vårdnaden. Det är pappan, alltså Mohammed Alnajjar, som har vilaya beträffande Yara. Det var han som bestämde att Yara skulle bo hos sin morbror. Amani Madi och Rami Ashour hade ”hadana”, det vill säga den faktiska vårdnaden om Yara. Rami Ashour hade ett större ansvar för Yara än Amani Madi eftersom Yara tillhörde hans släkt. Uppgiften han fick av sin släkt, framförallt av Mohammed Alnajjar, var att ge Yara trygghet. Ansvaret följde med släktbanden. Eftersom Amani Madi är gift med Rami Ashour fick hon ett ansvar för Yara. Det är i första hand mannens uppgift att skydda barnet från faror. Om Rami Ashour skulle ha sett Amani Madi slå Yara utan att ingripa får han automatiskt ett ansvar gentemot sin släkt. Det kan därför vara lämpligare för honom att säga att han inte har sett något. Denna sak är inte avslutad i och med rättegången i Karlskrona. Ett ansvar ligger även på släkterna till de inblandade i målet. Här är det fråga om tre släkter; Alnajjar, Ashour och Madi. Det gäller nu för släkterna att komma överens. Om någon bryter mot en släkts norm kan någon form av vedergällning ske. Det kan då bli fråga om att någon dödas. Den som bestämmer om och hur vedergällningen ska ske är de närmsta släktingarna till den som har dödats. Slakten kan kräva dödstraff och begära att en domstol verkställer detta, men slakten kan även avstå från att göra detta.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING I ANSVARSFRÅGAN

Yaras sista tid i livet

Av vikt vid bedömningen är den samlade bild av hur Yara hade det under sin sista tid i livet som kommit rätten till del genom den presenterade utredningen. Den bild som har framkommit är följande. Såväl Madleen Alnajjar som Mohammed Alnajjar var tveksamma till att låta Yara resa till släktingarna i Sverige. Anledningen till att Madleen Alnajjar och Mohammed Alnajjar trots allt lät Yara åka var att Yara hade haft en traumatisk upplevelse i samband med att hennes skola i Gaza bombades vid oroligheter som var där. Yara mådde psykiskt illa efter den händelsen och hon behövde därför miljöombyte, lugn, trygghet och omvårdnad och Madleen Alnajjar och Mohammed Alnajjar tänkte att detta kunde flickan få i Sverige.

Under den första tiden efter ankomsten till Sverige och Rami Ashours och Amani Madis hem mådde Yara bra och hon verkar ha trivts mycket väl här. Hon älskade att gå i skolan och tog till sig ny kunskap i snabb takt. Det verkade utåt som att hon fick god omvårdnad i hemmet. Under hösten/vintern 2013 råkade Yara, i samband med lek, ut för en olycka i skolan då hon skadade sig. Madleen Alnajjar blev mycket orolig för Yara efter den händelsen och talade med Yara om att hon skulle få åka tillbaka hem till Gaza om något sådant hände igen. Yara blev sannolikt orolig över att behöva återvända eftersom hon trivdes så bra i Sverige och gärna ville stanna här. Den slutsatsen kan därför dras att Yara levde med en ängslan för att behöva åka tillbaka till Gaza.

Under senvintern/våren 2014 ändrades förhållandena. Yaras frånvaro från skolan ökade drastiskt. Yaras lärare oroade sig mycket för henne och gjorde därför hembesök hos henne. Yaras lärare upplevde också att hon var nedstämd och inte lika glad som hon hade varit tidigare. Lärarna kopplade dock detta till att Yara saknade sina föräldrar. Grannar till familjen oroade sig också för Yara och för hur hon hade det hemma. Grannarna såg att Yara skötte familjens tvätt och ensam släpade på tunga tvättkassar även under sena tider på dygnet. Yara fick ta ansvar för sådant som en åttaåring normalt inte behöver ta ansvar för, i varje fall inte på egen hand. Grannen Tina Sandberg såg att Yara vid flera tillfällen satt ensam i trappan och väntade långa stunder för att ingen var hemma när hon kom från skolan. Tina Sandberg såg också vid ett tillfälle att Amani Madi gav Yara en örfil i trapphuset. Grannen Audeci Engvall träffade Yara den 18 april 2014 i hissen. Flickan haltade då mycket illa och kunde knappt gå. Audeci Engvall uppfattade det som att ”något hade gått sönder” i flickan. Vid röntgenundersökningen efter dödsfallet hade Yara frakturer som uppkommit vid minst tre tillfällen. Förutom de färskaste frakturer som uppkommit i samband med Yaras död fanns frakturer med tecken på begynnande läkning som var ett par veckor gamla samt frakturer stadda i mer framskridet läkningsstadium, ungefär en månad gamla. Audeci Engvalls observation den 18 april 2014 stämmer överens med att Yara då hade en längre frånvaroperiod från skolan och också med uppgifterna om att Yara hade ett par veckor gamla frakturer stadda i läkning när hon dog. Tidpunkterna för de ännu äldre skadornas uppkomst stämmer också väl överens med att Yara haft längre frånvaro vid de tillfällen då dessa kan ha uppkommit. Av de videoinspelade förhören med Yaras klasskamrater har framkommit att Yara inför några av dem uppgett att hon blev slagen hemma och att hon fick dem att lova att inte berätta detta för någon. Hon sa att om de berättade skulle hon bli ihjälslagen hemma. Efter att Yara hade varit frånvarande en längre tid gjorde läraren Kerstin Refwelin ett hembesök hos Yara i mars 2014 och blev förfärad över de skador som Yara då hade. Hon fick uppgiften av Amani Madi att de hade uppsökt läkare med Yara för skadorna, vilket inte var korrekt. De hade inte sökt läkare eller sjukvård. Frakturerna måste ha varit mycket smärtsamma för Yara

och att hon måste ha haft svårt att röra sig normalt med dem, vilket också röntgenläkaren Ingvar Kristiansson vittnat om. Det kan inte ha undgått varken Rami Ashour eller Amani Madi att flickan varit skadad tidigare. Trots detta såg ingen i hemmet till att flickan kom under läkarvård. Yaras rädsla för att behöva återvända till Gaza kan ha påverkat henne så att hon inte vågade eller ville berätta för omgivningen i Sverige eller för sina föräldrar i Gaza om hur hon hade det. Även rädslan för att bli utsatt för ytterligare misshandel synes ha förhindrat henne att berätta.

Den samlade bild som framkommit om Yara under hennes sista tid i livet är att det var en mycket ensam liten flicka som hade det väldigt svårt och sannolikt också upplevde att hon inte hade någon att vända sig till för att berätta om hur hon hade det. Varken Rami Ashour eller Amani Madi synes ha tillgodosett de behov och den trygghet och stabilitet som ett barn behöver och som i synnerhet Yara behövde med hänsyn till de traumatiska upplevelser hon bar med sig från hemlandet och till att hennes föräldrar befann sig långt borta i ett annat land. Rami Ashour och Amani Madi synes i stället ha varit likgiltiga för flickans välbefinnande.

Yara påträffades livlös i bostaden på Holmgatan i Karlskrona den 30 april 2014. Det har inte gått att fastställa vid vilken tidpunkt på dagen som Yara avled.

Vad orsakade Yaras död?

Tingsrätten finner att Yara har tilldelats ett mycket stort antal slag med och utan tillhygge på huvudet, benen, fötterna, armarna, händerna och bålen, att Yara avlidit pga. detta och att dödsorsaken varit de synnerligen utbredda mjukdelsskadorna med

söndertrasning och omfattande blödning som följd och den med dessa skador med åtföljande fettemboliseringen till lungorna. Skälen härför är följande.

Av den brottsplatsundersökning som har utförts samt av det sakkunnigutlåtande som SKL gett över de spår och det gods som togs i beslag i samband med brottsplatsundersökningen har framkommit bl.a. följande. I kökssoforna under diskbänken anträffades två papperstussar på vilka det fanns blod med DNA från Yara. I det som betecknats som sovrummet/TV-rummet fanns blod på golvet med blod med DNA från Yara. I Amani Madis och Rami Ashours sovrum anträffades blod i form av blodstänk, blodfläckar och avstruket blod med DNA från Yara på flera ställen samt en avryckt hårtuss från henne. I badrummet anträffades blodiga barnkläder med DNA från Yara. I Yaras sovrum anträffades blodstänk och avstruket blod med DNA från Yara på flera ställen, bl.a. på de kassar som stod uppställda där, samt en avryckt hårtuss från flickan. I utrymmet mellan två klädkammare utanför Yaras sovrum anträffades ett blodbesudlat papper med DNA från Yara. Pappret hade också ett fingeravtryck från Yara samt ett fotavtryck avsatt i blod som med visshet kommer från Amani Madi. I den ena klädkammaren anträffades mycket blodstänk och besudlingar med DNA från Yara samt en avryckt hårtuss från henne.

Av en skiss över säkrade spår framgår att blod med Yaras DNA har återfunnits i tre av lägenhetens fyra rum, på toaletten, i köket samt i en klädkammare. Enligt en undersökningsmetod som kallas Bluestar, som används för att detektera bl.a. avtorkat blod, fanns spår av avtorkat blod som inte var synligt för blotta ögat på flera platser i lägenheten. I den klädkammare där det anträffats mycket blod gav undersökningen stor reagens på golvet. Detta i förening med papperstussar som låg i kökssoforna tyder på att någon försökt att torka upp blod. I de vuxnas sovrum anträffades en brödkavel i behandlat trä med svarvade ändar, 35 cm lång med en vikt av 227 gram. På kaveln fanns en stor mängd blodstänk och blodbesudlingar

med DNA från Yara. De avsatta blodbesudlingarna har tillkommit vid kontakt med blod, blodig kroppsdel eller blodigt föremål där blodet ännu varit fuktigt. På kavelns ena handtag återfanns även en besudling där analysen utvisat en blandning av DNA från minst två personer, varav huvuddelen från Yara. Resultaten av undersökningen talar för att den mindre delen av detta DNA kommer från Amani Madi (Grad +2). Resultaten talar extremt starkt för att detta DNA inte kommer från Rami Ashour, Adnan Ashour eller Rayan Ashour. Analysen avseende det blod och de hårtussar som angetts komma från Yara har gett vid handen att resultaten extremt starkt talar för att så är fallet (grad + 4). Analysen av hårtussarna har utvisat att de har dragits loss från huvudbehåringen med kraft (grad +4). Hårstråna har suttit fast och dragits loss. De gröna pyjamasbyxor som har återfunnits i lägenhetens badrum har undersökts och undersökningen har utvisat att de var besudlade med blod och att tyget på byxans ena knä var trasigt.

Vid den blodbildsundersökning som har gjorts har två områden granskats, dels de fyra kassar med kläder som stod uppställda i Yaras sovrum, dels den klädkammare där det anträffades en stor mängd blodspår från Yara. Av analysen har framkommit bl.a. följande. På kassarna återfanns ett stort antal blodstänk. På en kasse återfanns blodstänk som talar starkt för att våldsamheter har förekommit och som är typiska när det förekommit slag med knuten hand, slag med tillhygge eller sparkar samt att offret här har befunnit sig på golvet och nära kassen då våldet skedde. På en annan kasse återfanns många små blodstänk vilka bedöms ha uppkommit genom att offret har hostat, nyst eller frustat ut blod från andningsvägarna. På de två andra kassarna återfanns avstruket blod vilket kan ha inneburit att offret har krupit eller blivit släpat så att ett blodigt föremål eller en blodig kroppsdel har varit i direktkontakt med kassarna och att det då har skett en rörelse eller en dragning. I den undersökta klädkammaren fanns flera blodbilder som visar att det har skett våldsamheter. Höjden på blodbilderna talar för att offret befunnit sig sittande, liggande eller knästående, att offret har varit i rörelse i garderobsutrymmet och blodstänksbilderna

talar starkt för att minst åtta slag har utdelats där. På dörrens gångjärnskant återfanns blodstänk vilket innebär att dörren var öppen då våldet skedde.

Av utlåtandet från den rättsmedicinska undersökningen avseende Yara samt förhöret med rättsläkaren Sophia Neringer har framgått bl.a. följande. Dödsorsaken var synnerligen utbredda mjukdelsskador med söndertrasning och omfattande blödning till följd av trubbig våldsinverkan med åtföljande fettembolisering till lungorna. Den samlade bilden av skadorna talar starkt för att dessa har tillfogats Yara av annan person genom utdragen, upprepad och intensiv våldsverkan med och utan tillhygge. Skadorna har inte uppkommit på sekunder eller minuter utan under en utdragen tidsperiod på 10 minuter eller ännu längre. Obduktionsfynden talar starkt för att Yara bragts om livet. Det kan utifrån obduktionsfynden dock inte uteslutas att annan persons våldsverkan i form av kvävning genom tilltäppning av luftvägar med exempelvis en kudde har varit av bidragande betydelse för dödsfallet. Sophia Neringer har också under förhöret uppgett att slag med en brödkavel väl kan ha orsakat flera av de skador som Yara haft och att de formade blåmärken som Yara hade på magen typiskt sett är sådana som uppkommer genom våld med ett format föremål.

Vid en samlad bedömning av de uppgifter som Sophia Neringer har lämnat och utlåtandet från den rättsmedicinska obduktionen i kombination med analysen av de blodspår och fynd som anträffats i samband med brottsplatsundersökningen anser tingsrätten det utrett att de hårtussar som anträffats och som kommer från Yara har dragits av med kraft, att Yara har tilldelats ett mycket stort antal slag på huvudet, benen, fötterna, armarna, händerna och bålen, att Yara avlidit pga. detta och att dödsorsaken varit de synnerligen utbredda mjukdelsskador med söndertrasning och omfattande blödning med åtföljande fettembolisering till lungorna.

Den brödkavel som anträffades i Amani Madis och Rami Ashours sovrum var flammig av blodbesudlingar, varav huvuddelen var blod med DNA från Yara. Sophia Neringer har under förhöret uppgett att flera av skadornas utseende är förenliga med våldsverkan i form av slag med tillhygge, att en brödkavel väl kan ha orsakat flera av de skador som Yara haft och att de formade blåmärken som Yara hade på magen typiskt sett är sådana som uppkommer genom våld med ett format föremål. Tingsrätten konstaterar att brödkaveln har formade handtag.

Av blodbildsanalysen som utförts har framkommit att många av blodstänken till sitt utseende och form är typiska när det förekommit våldsamheter genom slag med bl.a. tillhygge. Mot den angivna bakgrunden anser tingsrätten det utrett att brödkaveln har använts som tillhygge vid misshandeln av Yara.

Åklagaren har i gärningsbeskrivningen påstått att Yaras död även orsakats av kvävning genom tilltäppning av hennes andningsvägar. Rami Ashour har genom sin offentlige försvarare drivit en hypotes om att Yaras död kan ha orsakats genom att Amani Madi kvävde henne. Den bevisning som har förebringats som stöd härför är utlåtandet från den rättsmedicinska obduktionen där det anges att det inte kan uteslutas att annan persons våldsverkan i form av kvävning genom tilltäppning av luftvägar med exempelvis en kudde har varit en bidragande betydelse för dödsfallet. Det finns i övrigt inget i utredningen som ger stöd åt detta. Tingsrätten anser inte att åklagaren har visat att annan person har täppt till luftvägarna på Yara och på detta sätt kvävt Yara.

Var tillfogades Yara de skador som hon avled av?

Tingsrätten finner att Yara tillfogades de skador hon avled av i familjens gemensamma bostad på Holmgatan i Karskrona och skälen härför är följande.

Amani Madi har hävdatt att Yara har tillfogats de skador som hon avled av i skolan eller på vägen hem därifrån, att Yara lade sig att sova när hon kom hem och att Yara sedan inte vaknade när hon och Rami Ashour försökte väcka henne på kvällen.

Den brottsplatsundersökning och den blodbildsundersökning som gjorts av lägenheten utvisar att det skett mycket våldsamheter där. Man har funnit blod med DNA från Yara i så gott som alla rum och utrymmen i lägenheten och också flera avryckta hårtussar från Yara. Dessa omständigheter talar synnerligen starkt för att Yara tillfogats de skador hon avled av i lägenheten på Holmgatan. De kläder som Yara bar i skolan den 30 april 2014, blå jeans, en svart stickad polotröja och en ceriserosa tröja/jacka, återfanns i Yaras rum i samband med brottsplatsundersökningen. De har undersökts och vid undersökningen av dessa plagg fann man inga blodbesudlingar på dem. Mot bakgrund av de omfattande skador som Yara hade borde det rimligen ha funnits blod på dessa om hon hade tillfogats skadorna innan hon kom hem. När Yara anträffades livlös av ambulanspersonalen hade hon en tvådelad rosa mysdress och en rosa kortärmad tröja på sig. Dessa kläder måste Amani Madi eller Rami Ashour ha klätt henne i efter det att filmen från duschen tillkom. Vid brottsplatsundersökningen anträffade man också andra kläder, bl.a. ett par svarta plyschbyxor, med blod från Yara. Av duschfilmen har framgått att Yara hade ett par gröna pyjamasbyxor runt fötterna när hon duschades av Amani Madi. Den slutsatsen kan alltså dras att Yara bytte kläder flera gånger efter skolans slut. Som ovan nämnts har de gröna pyjamasbyxorna undersökts och undersökningen har utvisat att de var besudlade med blod och att

tyget på byxans ena knä var trasigt. Vid den rättsmedicinska obduktionen har framkommit att Yara hade mycket omfattande skador över i stort sett hela kroppen. Yara hade färska frakturer på händerna och revbenen. Röntgenläkaren Ingvar Kristiansson har uppgett att det är osannolikt en person med sådana skador kan använda händerna normalt och endast med stor svårighet kan klä på och av sig själv samt att hon eller han knappast kan knäppa knappar. Härtill kommer uppgifterna som Sophia Neringer har lämnat om att den som har så svåra skador inte kan röra sig normalt och att det är osannolikt att Yara hade skadorna innan hon kom hem från skolan. Av den duschfilm som Rami Ashour spelade in har framgått att Amani Madi satte igång med att duscha Yaras livlösa kropp när flickan inte vaknade och att flickan då hade synbara allvarliga skador på kroppen. Om Amani Madis påstående att Yara åsamkats skadorna i skolan eller på hemvägen därifrån är riktigt borde hennes reaktion, när flickan inte vaknade och då hon såg de allvarliga skadorna på flickans kropp, rimligen ha varit förvåning och bestörtning. Det naturliga hade varit att genast kontakta sjukvården och också polisen. Om hon inte alls hade känt till hur och var flickan hade fått skadorna är hennes agerande alltså obegripligt. Det ligger mera i linje med att hon väl visste vad flickan hade utsatts för. Vid en samlad bedömning av dessa omständigheter anser tingsrätten det uppenbart att Yara har tillfogats de skador hon avled av i hemmet.

Vem har tillfogat Yara de skador hon avled av?

Allmänt om bevisvärderingen i denna del

Under eftermiddagen och kvällen befann sig Yara, Amani Madi, Rami Ashour och deras två minderåriga barn, 1 år och 3 år gamla, i lägenheten fram till dess ambulanspersonal kom dit och påträffade Yara livlös i soffan. Det finns ingenting i utredningen som talar för att någon annan person har vistats där och varken Rami Ashour eller Amani Madi har heller hävdat att så varit fallet. Om man bortser från

de två minderåriga barnen kan den slutsatsen dras att det är Amani Madi eller Rami Ashour eller de två tillsammans som har tillfogat Yara de skador som hon avled av.

De muntliga uppgifter som rätten har att utgå ifrån för att söka ledning om vad som hände i lägenheten på Holmgatan den 30 april 2014 utgörs i huvudsak av Amani Madis och Ramis Ashours uppgifter. Amani Madi och Rami Ashour har sinsemellan lämnat uppgifter som går starkt isär.

För tingsrättens fortsatta bedömning av åtalet är det av betydelse vilken tilltro som kan sättas till Amani Madis och Rami Ashours uppgifter och vilken tillförlitlighet deras uppgifter har.

Amani Madi har under förhöret i stor utsträckning ordrikt uppehållit sig vid andra händelser och skeenden än de som inträffade den aktuella dagen. Hennes uppgifter om vad som hände den eftermiddagen och kvällen har varit mycket sparsamma och de har i stort sett inte gett någon ledning alls till vad som hände i hemmet då. De svar hon lämnat på frågor under huvudförhandlingen framstår som tillrättalagda efter vad som framkommit under förundersökningen och som bemötande av vad vittnen och andra hörda har uppgett. Det framstår som att Amani Madi har memorerat förundersökningen så att hon i princip kunnat den utantill. Hennes förhör har präglats av en till synes stor bristande empatisk förmåga och hon har framstått som oberörd över Yaras öde under förhöret medan hon, när hon talat om sig själv och sina barn, har varit starkt berörd och fallit i gråt. Den bild som rätten fått av Amani Madi bekräftas av vad som framkommit vid den rättspsykiatriska undersökning som skett i målet, där det bl.a. framgår att Amani Madi har uppvisat, narcissistiska drag med en nedsatt empatisk förmåga och att hon varit obenägen att identifiera sig med andras känslor och behov. Av den undersökningen har vidare framkommit att hon på den rättspsykiatriska kliniken, när hon fört samtal om den

aktuella gärningen, närmast mekaniskt upprepat informationen i förundersökningen. Amani Madis berättelse om den aktuella händelsen innehåller i stort sett inget som framstår som självupplevt och är i vissa avseenden orimlig eller rentav felaktig. Amani Madi har hävdad att Yara stannade kvar och lekte i skolan och kom hem från skolan först kl. 16.00 den dagen. Det finns inget i utredningen som ger stöd åt detta. Tvärtom utvisar uppgifter som framkommit från skolpersonalen att Yara gav sig i väg hemåt när skolan slutade omkring kl. 13.00 och att skolpersonal också såg henne på hemväg i närheten av bostaden. Rami Ashour har berättat att Yara var hemma när han kom från sin fisketur omkring kl. 14.40. Amani Madi har också gjort gällande att en okänd man brukade följa Yara till och från skolan och att hon fått denna uppgift från Madleen Alnajjar och från skolans personal. Madleen Alnajjar har uppgett att uppgiften är felaktig och att hon aldrig har talat med Amani Madi om detta och skolans personal känner inte heller till något om detta. Amani Madi har vidare hävdad att Yara måste ha tillfogats de skador hon avled av i skolan eller på vägen hem därifrån, att hon inte märkte att Yara var skadad när flickan kom hem och att Yara direkt lade sig för att sova. Hon har också gjort gällande att hon trodde att Yaras livlöshet berodde på att flickan inte hade ätit och att hon inte uppfattade Yaras skador som så allvarliga då hon duschade henne. Mot bakgrund av vad som framkommit om Yaras svåra skador, om huruvida man kan fungera normalt med sådana och vad som anträffats vid brottsplatsundersökningen framstår dessa uppgifter som uppenbart oriktiga. Den förklaring som Amani Madi gett till mängden hårtussar som anträffades i lägenheten är att Yara hade kraftigt håravfall och Amani Madi har hållit fast vid sina uppgifter trots att det har framkommit att dessa har dragits av med våld. Kerstin Refwelin har berättat att Amani Madi, i samband med hembesöket som hon gjorde hos familjen i mars, uppgav att de hade varit hos läkare med Yara. Under förhandlingen har Amani Madi hävdad att Kerstin Refwelin ljuger och att hon aldrig sagt detta till Kerstin Refwelin. Det finns ingen anledning att utgå ifrån att Kerstin Refwelin skulle fara med osanning. Många av Amani Madis uppgifter är således, som tingsrätten har konstaterat, uppenbart

orimliga eller oriktiga. Hennes uppgifter har inte bringat någon som helst klarhet i vad som hände Yara den aktuella dagen.

Rami Ashour har berättat mera utförligt och i vissa avseenden mera detaljerat om vad som hände i hemmet den aktuella dagen och kvällen. Även han har under förhöret uppvisat en bristande empatisk förmåga och framstått som oberörd över Yaras öde. Den bild som rätten fått av Rami Ashour har bekräftats av vad som framkommit vid den rättspsykiatriska undersökningen, där det bl.a. framgår att han har uppvisat ett inte obetydligt mått av bristande empati och ansvar för Yara. I vissa avseenden har hans berättelse framstått som självupplevd och trovärdig medan den i andra hänseenden är helt orimlig. Han har under förundersökningen och under huvudförhandlingen lämnat flera uppgifter om att det är Amani Madi som har utfört misshandeln av Yara, medan han själv har hävdat sin oskuld. Särskilt tillfrågad om uppgifter han lämnat under förundersökningen om Amani Madis skuld till Yaras död har han uppgett att de är korrekta, men han har, tillfrågad om samma sak senare i förhöret, i viss mån, ändrat sina uppgifter. Det har framstått som att han, när han under huvudförhandlingen tillfrågats om uppgifter som han lämnat under förundersökningen om Amani Madis skuld och om uppgifter som är ofördelaktiga för henne om hennes beteende i övrigt, har försökt mildra och tona ner dessa, som om han velat skydda Amani Madi. Samtidigt har han inte helt tagit avstånd från de uppgifter han lämnat under förundersökningen utan tvärtom bekräftat att de är riktiga. Han har t.ex. hållit fast vid uppgiften att det är Amani Madi som har utfört misshandeln mot Yara och att Amani Madi jagat Yara med brödkaveln. Han har som skäl till att han filmade Amani Madi i duschen med Yara uppgett att han ville fastställa sanningen att hans fru hade dödat Yara. Av hans uppgifter har framgått att han har befunnit sig i lägenheten under seneftermiddagen och kvällen. Beträffande hur mycket han har uppfattat av den misshandel som Yara har utsatts för, och som han menar att Amani Madi gjort sig skyldig till, har hans uppgifter varit mycket knapphändiga. Han har sagt sig i mycket ringa mån ha varit medveten om vad som

pågick i bostaden trots att han har befunnit sig där. De uppgifterna framstår för tingsrätten som uppenbart orimliga och rätten återkommer till dessa längre fram i sin bedömning.

Vid bedömning av Rami Ashours uppgifter om Amani Madis skuld till det inträffade måste det tas i beaktande att han kan ha lämnat dessa för att skydda och fria sig själv. Tingsrätten anser därför att hans uppgifter måste värderas med försiktighet och att de kan läggas till grund för bedömningen av Amani Madis skuld endast i den mån de har stöd av annan bevisning.

Ansvarsbedömning för Amani Madi

Tingsrätten finner att Amani Madi har tilldelat Yara ett mycket stort antal slag med och utan tillhygge på huvudet, benen, fötterna, armarna, händerna och bälten, att Yara avlidit pga. detta och skälen härför är följande.

Rami Ashour har, som ovan nämnts, hävdatt att det är Amani Madi som är skyldig till Yaras död. Rami Ashour har berättat att Amani Madi har ett mycket häftigt humör, att han är rädd för henne och att hon, när hon blir arg, blir som galen och inte har någon kontroll över sitt beteende. Han har under förundersökningen berättat om tidigare tillfällen då Amani Madi slagit både honom och Yara med tillhygge. Han har tillfrågad om detta under huvudförhandlingen först sagt att det stämmer men något senare i förhöret i viss mån reviderat uppgifterna. Uppgiften om att Amani Madi har ett häftigt humör vinner stöd av de lärare som sett Amani Madi och det humör hon uppvisade då hon besökte Yaras skola. Av deras uppgifter har framgått att de särskilt reagerade på hennes ilska och okontrollerade beteende och att de uppfattade detta som anmärkningsvärt. Uppgiften stämmer också överens med vad som framkommit om Amani Madi under den rättspsykiatriska

undersökningen. Där anges bl.a. att Amani Madis känsloliv präglas av en intensiv vrede vilket kan leda till temperamentsutbrott och att de handlingar som legat till grund för bedömningen i rättspsykiatriskt hänseende talar för att Amani Madi har en allvarlig aggressionsproblematik med svårigheter att kontrollera våldsamma reaktioner och utageranden.

Rami Ashours uppgifter om att Yara även tidigare har misshandlats i hemmet stämmer överens med iakttagelser av de äldre frakturer som Yara hade och som röntgenläkaren Ingvar Kristiansson berättat om. Ingvar Kristianssons uppgifter om trolig ålder på dessa frakturer stämmer också överens med tidpunkterna för när Yara har varit frånvarande från skolan.

Rami Ashour har berättat att han under kvällen vid något tillfälle såg att Amani Madi jagade Yara med en brödkavel och att flickan sökte skydd hos honom. Han har vidare uppgett att flickan då var blodig på ena benet, att Yara bad Amani Madi att sluta och sa att hon hade ont i magen. Han har också uppgett att Amani Madi drog Yara i håret. Man har funnit en stor mängd hårtussar i bostaden som kommer från Yara om vilka det har konstaterats att tussarna dragits av med våld. De uppgifter som Rami Ashour har lämnat i detta avseende stämmer således överens med de fynd som gjorts i lägenheten.

På den brödkavel som tagits i beslag har anträffats blod från Yara och DNA-analys av ett annat fynd på kavelns ena handtag talar för att detta kommer från Amani Madi. Vid en undersökning av Amani Madis händer som gjordes i samband med att hon greps fann man en färsk sårskada på vänster hand mellan tummen och pekfingret. Denna skada är fotograferad. Av fotografierna framgår skadan och att hon hade en svullnad och en rodnad runt såret. Amani Madi är vänsterhänt. Amani Madi har uppgett att hon fick skadan när hon diskade på förmiddagen den 30 april

2014 och att hon då skadade sig, troligtvis på en kniv. Skadans utseende är inte sådant att det ser ut som ett skärsår från en kniv utan mera som ett skavsår, liknande ett sår från en blåsa som har spruckit sönder. Den avsättning av DNA som man återfunnit på brödkavelns handtag är placerad på handtaget så att det väl stämmer överens med att det kan ha blivit avsatt där genom denna sårskada och den rödaktiga svullnaden som syns runt såret kan väl ha uppkommit i samband med att Amani Madi hållit brödkaveln i vänster hand medan hon slagit med den mot Yara. Att Amani Madi kan ha fått en blåsa på handen stöds också av rättsläkaren Sophia Neringers uppgift att misshandeln måste ha varit intensiv, haft ett utdraget förlopp och pågått i minst tio minuter. Av den film som Rami Ashour spelade in när Amani Madi duschade Yaras livlösa kropp framgår att Rami Ashour flera gånger frågade Amani Madi ”varför gör du det” och att Amani Madi flera gånger svarade ”okey Rami”. Rami Ashour uttryckte också ”finns det någon människa som slår en annan människa på det här sättet, det är ju ett barn”. På detta svarade Amani Madi att ”Yara, det är du som har gjort mig arg”. På filmen hörs att Ramis Ashour därefter yttrade ”finns det någon som slår på det sättet, varför gör du så?” Amani Madi sa då ”nu räcker det, vi ska inte låta någon komma emellan i vårt liv, Yara, Yara drick vatten nu”. Amani Madi har hävdatt att hon inte riktigt hörde vad Rami Ashour sade åt henne och att hon var arg på Yara för att flickan inte ville vakna. Hon har vidare uppgett att hon trodde att Yaras livlöshet berodde på att flickan inte hade ätit och att hon tyckte att skadorna på Yaras kropp inte såg så allvarliga ut. Av de svar hon lämnat på Rami Ashours frågor framgår att hon visst hörde vad Rami Ashour sade eftersom kommentarerna, satta i sitt sammanhang, är adekvata. Svaren är också adekvata om det är Amani Madi som har misshandlat Yara, men om Amani Madi är oskyldig framstår hennes svar som orimliga. Den rimliga reaktionen från Amani Madi borde då i stället varit ett oförstående ifrågasättande av vad Rami Ashour menade med sina uttalanden. Även den fortsatta dialogen mellan dem ger stöd åt att det varit Amani Madi som utförde misshandeln.

Grannen Sami Sandberg har berättat att Rami Ashour för honom, i samband med att ambulansen kom till lägenheten, upprepade att ”hon har dödat flickan” och att Rami Ashour då grät och var upprörd. Även av ambulanspersonalens uppgifter har framkommit att Rami Ashour var upprörd. Dessa iakttagelser i förening med vad som sades under filmningen ger alltså ett starkt stöd för Amani Madis skuld.

Amani Madis och Rami Ashours son Adnan har berättat för tolken Salah Ammoura att det var hans mamma som slog Yara. Salah Ammoura har visat att Adnan gjorde en upprepad, bankande rörelse med ena handen när pojken berättade detta för honom. Av duschfilmen framgår också att Adnan var närvarande när Amani Madi duschade Yara och både Amani Madi och Rami Ashour har berättat att pojken befann sig i lägenheten den kvällen. Amani Madi har hävdad att Salah Ammouras uppgifter beror på missuppfattningar och att Adnan inte hade förmåga att uttrycka sig på ett sådant sätt. Salah Ammoura har uppgett att han och Adnan talar samma arabiska dialekt och att de förstod varandra väl. Adnan var tre år den 30 april 2014. Det är svårt att föreställa sig att ett barn i Adnans ålder medvetet kan tala osanning för att skydda någon annan. Tingsrätten anser att det inte finns någon anledning att ifrågasätta de uppgifter som Salah Ammoura lämnat och de iakttagelser han har gjort. Dessa ger också stöd för Amani Madis skuld.

Utanför den klädkammare där man fann en mycket stor mängd blod med DNA från Yara anträffades en bit papper, också med Yaras blod på. På detta papper fanns ett avtryck från Amani Madis fot. Även detta ger stöd åt bedömningen för att Amani Madi är skyldig.

Det framstår som anmärkningsvärt att Rami Ashour ställde sig och började filma Amani Madi när hon duschade Yaras livlösa kropp. Rami Ashour har själv uppgett att anledningen till att han filmade var att han ville fastställa sanningen, d.v.s. att

Amani Madi hade dödat Yara. En annan förklaring till att Rami Ashour filmade Amani Madi när hon duschade Yara skulle kunna vara att han redan då misstänkte att han skulle komma att misstänkas för brott och att han på ett förslaget sätt redan då började samla bevis på sin egen oskuld. Det skulle kunna vara så att han med filmen som stöd oriktigt ville lägga skulden på Amani Madi. I samma anda skulle han då för grannen Sami Sandberg gråtande ha lämnat felaktiga uppgifter som pekade mot Amani Madi. Amani Madi har inte hävdat att så har varit fallet men tingsrätten anser ändå att det måste värderas om det kan ha varit på det sättet.

Utifrån vad som framkommit om Rami Ashours reaktion och beteende när han upptäckte att Yara inte vaknade till liv och när ambulanspersonalen kom kan man dra slutsatsen att han blev rejält uppskrämd och skrädd och att situationen var kaotisk för honom. Att Rami Ashour då på ett kalkylerande och förslaget sätt skulle börja samla bevis för sin oskuld, trots att han var skyldig, och fundera ut att han gråtande och förtvivlad inför grannen oriktigt skulle peka ut Amani Madi som skyldig framstår för tingsrätten som i hög grad osannolikt. Mot hypotesen att han felaktigt utpekade Amani Madi som den som orsakat Yaras död talar också att det framstår som att Rami Ashour under huvudförhandlingen försökt mildra de ofördelaktiga uppgifter han lämnat om Amani Madi under förundersökningen. Till detta kommer, som tingsrätten konstaterat tidigare, att Amani Madi reagerat som hon gjort på Rami Ashours kommentarer i duschfilmen, vilket framstår som obegripligt om hon är oskyldig. Filmen och vad som sades under denna ger, som tidigare har konstaterats, ett starkt stöd Amani Madis skuld. Någon trovärdig och självupplevd berättelse från Amani Madi har tingsrätten inte fått. Vid en samlad bedömning av nu angivna omständigheter anser tingsrätten det vara utrett att det är Amani Madi som har tillfogat Yara de skador som föranledde hennes död.

Närmare om den gärning som Amani Madi har gjort sig skyldig till

Amani Madi ska dömas för att hon uppsåtligen har berövat Yara livet och skälen härför är följande.

Det finns inget i utredningen som tyder på att Amani Madi har haft ett direkt eller indirekt uppsåt att beröva Yara livet. Den avgörande frågan när det gäller att bedöma åtalet för mord blir om Amani Madi har handlat med s.k. likgiltighetsuppsåt.

Frågor om likgiltighetsuppsåt har behandlats i flera avgöranden från Högsta domstolen (se NJA 2002 s. 449, NJA 2004 s. 176, NJA 2004 s. 479 och NJA 2009 s. 149). Det framgår av avgörandena att en förutsättning för att likgiltighetsuppsåt ska anses föreligga är att gärningsmannen insåg att det förelåg en risk för att en viss effekt av hans eller hennes handlande skulle inträda samt att han eller hon var likgiltig till att effekten förverkligades. Det kan vidare av avgörandena utläsas att insikt hos gärningsmannen om att det förelåg en mycket hög sannolikhet för att risken skulle förverkligas normalt är tillräcklig för att uppsåt ska anses föreligga medan det däremot i allmänhet inte kan anses föreligga ett likgiltighetsuppsåt när risken enligt gärningsmannens föreställning inte var avsevärd.

I NJA 2004 s 479, som gällde fråga om uppsåt att döda förelegat hos en femtonåring, uttalade Högsta domstolen bl.a. följande. *Den avgörande frågan i målet är om P.B. när han utdelade det tredje knivhugget hade uppsåt att beröva målsäganden livet. Det har inte påståtts att han haft direkt eller indirekt uppsåt att döda denne, och det saknas anledning att anta att han föreställt sig att en dödlig effekt var praktiskt taget oundviklig. Uppsåt kan emellertid föreligga även om*

gärningsmannen endast insåg att det fanns en viss risk för att effekten skulle inträda.

I fallet ansåg Högsta domstolen att likgiltighetsuppsåt inte förelåg. Högsta domstolen fann att det tredje knivhugget inneburit en avsevärd risk för att målsäganden skulle berövas livet men eftersom gärningsmannen endast var 15 år kunde dock detta förhållande inte som ofta annars tas till intäkt för att han var likgiltig inför effekten av sitt handlande. Enligt NJA 2002 s. 449 och NJA 2004 s 176 ska vid uppsåtsbedömningen, förutom gärningsmannens insikt om risken för att en effekt ska inträda, det avgörande vara gärningsmannens inställning eller attityd vid gärningstillfället. Vidare framgår att utgångspunkten vid bevisbedömningen ska vara omständigheterna vid gärningen, att insikt om att det förelåg en mycket hög sannolikhet för effekten normalt är tillräcklig, att hänsynslöst beteende, upprörd sinnesstämning och gärningsmannens intresse i gärningen är omständigheter som kan göra att uppsåt får anses föreligga, även om det inte förelåg en mycket hög sannolikhet, samt att uppsåt i allmänhet inte kan anses föreligga när risken enligt gärningsmannens föreställning inte varit avsevärd. Detta är emellertid riktlinjer som måste behandlas med försiktighet och urskillning, och omständigheterna i det enskilda fallet har betydelse, även vid ett impulsstyrt våldsbrott.

I NJA 2004 s 176 hänvisade Högsta domstolen också till rättsfallet NJA 1998 s. 86 enligt vilket angreppssättet och den effekt som detta typiskt sett är ägnat att orsaka kan ges avgörande betydelse för uppsåtsbedömningen, när det är oklart hur stor sannolikheten rent faktiskt varit eller vad gärningsmannen föreställt sig om denna.

Omsatt på den situation som tingsrätten nu har att bedöma måste det, för att Amani Madi ska anses ha haft uppsåt att beröva Yara livet, krävas att hon har insett att det fanns en avsevärd risk för att Yara skulle dö genom det hon utsattes för och att hon

var likgiltig till att så faktiskt skulle komma att ske. I enlighet med Högsta domstolens resonemang i rättsfallen ovan ska då vid uppsåtsbedömningen, förutom gärningsmannens insikt om risken för att en effekt ska inträda, det avgörande vara gärningsmannens inställning eller attityd vid gärningstillfället. Ett hänsynslöst beteende, upprörd sinnesstämning och gärningsmannens intresse i gärningen är omständigheter som kan göra att uppsåt får anses föreligga samt att uppsåt i allmänhet inte kan anses föreligga när risken enligt gärningsmannens föreställning inte varit avsevärd.

Det som i någon mån talar mot att Amani Madi handlat med ett s.k. likgiltighetsuppsåt är hennes agerande när hon senare upptäckte att Yara var livlös och att hon då försökte få liv i flickan bl.a. genom att duscha flickan.

Det som emellertid är av avgörande betydelse här är gärningsmannens inställning och attityd just vid gärningstillfället. Enligt tingsrättens uppfattning är det utrett i målet att Amani Madi under en utdragen tidsperiod om minst tio minuter har utsatt Yara för en mycket omfattande och allvarlig misshandel med ett hårt tillhygge i form av en brödkavel i trä. Med hänsyn till omfattningen av skadorna samt till det som framgått om stänkbilden i den klädkammare som kriminalteknikern Carsten Nielsen berättat om kan slutsatsen dras att de slag som träffat Yara har varit besinningslösa. Rättsläkaren Sophia Neringer har talat om att våldet måste ha varit intensivt. Amani Madis skada och svullnad på vänsterhanden talar också för att våldet har varit mycket kraftigt och pågått under så lång tid att hon fått ett sår på handen av tillhygget. Blodstänksanalysen av klädkammaren ger bilden av att Yara där suttit hopkrupen eller legat på golvet under misshandeln vilket enligt tingsrättens bedömning visar på en grav hänsynslöshet från Amani Madis sida. Slagen har träffat i stort sett alla delar av Yaras kropp och bl.a. lett till frakturer på händer och revben. Flera av skadorna visar att Yara har försökt värja sig för slagen.

Rami Ashour har berättat om Amani Madis ilska den kvällen och hon har också själv angett att Yara hade gjort henne arg i den film som Rami Ashour spelade in.

Här är uppgifterna som framkommit om Amani Madi under den rättspsykiatriska undersökningen också av betydelse, nämligen att hennes känsloliv präglas av en intensiv vrede vilket kan leda till temperamentsutbrott och att hon har en allvarlig aggressionsproblematik med svårigheter att kontrollera våldsamma reaktioner och utageranden.

Den som utsätter ett litet barn för en så intensiv, omfattande och utdragen misshandel med ett tillhygge av trä måste inse att misshandeln kan leda till att barnet avlider och att den risken inte är liten utan tvärtom i hög grad sannolik. Amani Madi har trots att hon måste ha varit medveten om risken fortsatt misshandeln mot Yara. Hon har därmed visat att hon varit likgiltig för följderna. Amani Madi kan därmed inte undgå ansvar för att med likgiltighetsuppsåt ha orsakat Yaras död.

Ansvarsbedömning för Rami Ashour

Åklagaren har inte presenterat något i utredningen som binder Rami Ashour till att han agerat aktivt tillsammans och i samförstånd med Amani Madi vid den misshandel som ledde fram till Yaras död. Rami Ashour har förnekat att han deltagit och Amani Madis uppgifter har inte gett någon som helst ledning. Det finns inte någon teknisk bevisning till stöd för att Rami Ashour aktivt skulle ha deltagit i misshandeln. Tingsrätten anser därför att åtalet inte är styrkt såvitt det avser att Rami Ashour tillsammans och i samförstånd med Amani Madi har dödat Yara eller att han tillsammans och i samförstånd med Amani Madi har utdelat de slag som Yara avled av.

Åklagaren har emellertid hävdade att Rami Ashour som vårdnadshavare haft garantställning för Yara med skyldighet att skydda och ha omsorg om henne och att Rami Ashour genom underlåtenhet att ingripa för att skydda Yara mot det våld som Amani Madi utövat och genom underlåtenhet att tillkalla sjukvårdspersonal gjort sig skyldig till brott. Tingsrätten inriktar den fortsatta bedömningen av Rami Ashours ansvar på detta.

För bedömningen av Rami Ashours garantansvar måste rätten först ta ställning till om Rami Ashour har befunnit sig i lägenheten under tid då Amani Madi misshandlade Yara. Rättsläkaren Sophia Neringer har inte kunnat uttala sig om när på dagen Yara fick sina skador. Tingsrätten har tidigare konstaterat att misshandeln skedde i bostaden på Holmgatan. Tingsrätten har vid denna bedömning i huvudsak att förlita sig på de uppgifter som Rami Ashour själv har lämnat och sätta dem i relation till vad som i övrigt har framkommit i målet. Rami Ashour var på sin sysselsättning på förmiddagen. När han kom hem från denna vara Yara, enligt Rami Ashour, inte hemkommen från skolan. Han har berättat att han därefter gick och fiskade tillsammans med Adnan och att Yara stod och sopade golvet när han och Adnan kom hem från fisketuren. Han frågade Yara om hon ville äta fisk, vilket Yara inte ville. Han tyckte det var anmärkningsvärt eftersom han visste att Yara tyckte om fisk. Därefter gick Rami Ashour till affären och handlade för att återvända till bostaden omkring kl. 15.50. Enligt Rami Ashour låg då Yara på sin madrass och han uppfattade att hon sov. Resten av dagen tillbringade han i bostaden.

Om Yara hade tillfogats de skador som hon avled av under tiden Rami Ashour var på fisketuren borde han rimligen, både med hänsyn till skadornas omfattning och svårighetsgrad och till alla blodspår som fanns i lägenheten ha lagt märke till detta

då han kom hem. Av hans uppgifter har framgått att han inte då reagerade på något särskilt annat än att Yara inte ville ha fisk. Vidare är det osannolikt att Yara överhuvudtaget hade haft förmåga att sopa med de skador hon företedde efter dödsfallet. Mot den bakgrunden anser tingsrätten att misshandeln inte kan ha skett innan Rami Ashour kom hem från fisketuren. Misshandeln skulle kunna ha skett under tiden Rami Ashour var och handlade, alltså innan han kom hem omkring kl. 15.50. Enligt Rami Ashour låg Yara då och sov och han träffade henne inte. Mot att misshandeln skedde under denna tid talar de uppgifter som Rami Ashour har lämnat om händelser som inträffade senare på kvällen. Han har berättat att Yara vid ett tillfälle kom springande mot honom med blodigt ben och sökte skydd när Amani Madi jagade henne med brödkavlen och att han också såg att Amani Madi drog Yara i håret. Han har också berättat att Amani Madi senare kom ut från Yaras rum med brödkaveln i handen och att brödkaveln då var blodig. Detta ger mycket starkt stöd för att misshandeln skedde under tid då han var hemma i bostaden. Även hans kommentarer om Amani Madis misshandel av Yara under duschfilmen visar att han varit närvarande. Den slutsatsen kan därför dras att Rami Ashour varit hemma under tid då Amani Madi misshandlade Yara.

Som ovan nämnts har Rami Ashours uppgifter varit mycket knapphändiga om hur mycket han har uppfattat av vad Yara utsattes för av Amani Madi. Han säger sig inte ha märkt annat än att Amani Madi jagade Yara med brödkavlen, att Amani Madi senare kom ut från Yaras rum med den blodiga brödkaveln och att hon drog Yara i håret. Hans uppgifter ger sken av att han i mycket ringa mån har varit medveten om vad som pågick i bostaden trots att han har befunnit sig där. Han har hävdatt att han ägnade sig åt andra saker som att ha telefon-, skype- och SMS-kontakter med sin far och med kamrater, att röka på balkongen och att ta hand om sönerna.

Av brottsplatsundersökningen har framkommit att Yaras blod återfanns i så gott som alla rum och utrymmen i bostaden och att det fanns avslitna hårtussar på flera platser. Utifrån vad som framkommit av blodbildsundersökningen kan den slutsatsen dras att mycket av våldet har skett i klädkammaren utanför Yaras sovrum. Det har också framkommit att det fanns blod på sådana områden där som ger vid handen att klädkammarens dörr var öppen då våldsutövningen ägde rum där. Med tanke på de mycket omfattande skador som Yara hade kan slutsatsen dras att våldet har varit besinningslöst och mycket intensivt. Av utredningen har också framkommit att våldet har pågått under en utdragen tidsperiod. Rättsläkaren Sophia Neringer har talat om en tidsperiod om tio minuter eller längre. Det är orimligt att tänka sig att Amani Madi har varit tyst under tiden med tanke på uppgifterna om hennes ilska och aggressiva beteende. Hon har själv också uppgett att hon var arg på Yara den kvällen. Det är än mer orimligt att tänka sig att Yara har genomlidit misshandeln under total tystnad. Till bilden hör också att Rami Ashour på duschfilmen yttrar sig om det våld som Amani Madi utsatte Yara för. Rami Ashours frågor till Amani Madi ger ett starkt stöd för att han åsett i vart fall delar av misshandeln. Till detta kommer att Amani Madis och Ramis Ashours son Adnan befann sig i bostaden och var vaken. Att ett sådant kraftigt våld som det här är fråga om kan ha skett utan några som helst reaktioner från honom är osannolikt. De uppgifter som Adnan lämnade till tolken Salah Ammoura talar för att Adnan också såg att Amani Madi misshandlade Yara. Av betydelse vid denna bedömning är också bostadens storlek och lyhördhet. Det är en lägenhet om fyra rum och kök. Grannar har omvittnat att det är lyhört i huset och att de vid flera tillfällen tidigare har hört att Amani Madi och Rami Ashour har grälat med varandra.

Vid en samlad bedömning av dessa omständigheter anser tingsrätten det vara uteslutet att Rami Ashour har varit så lite medveten om vad som skedde i lägenheten som han velat ge sken av. Tingsrätten finner i stället styrkt att Rami

Ashour har befunnit sig i lägenheten och att han har varit medveten om att Amani Madi misshandlade Yara bl.a. med brödkavlen som tillhygge.

Kan ett misshandelsbrott och brottet vållande till annans död begås genom underlåtenhet och har Rami Ashour haft ett garantansvar för Yara?

Tingsrätten finner att ett misshandelsbrott och vållande till annans död kan begås genom underlåtenhet och att Rami Ashour haft garantansvar för Yara. Skälen härför är följande.

Högsta domstolen behandlade i rättsfallet NJA 2013 s 588 frågan om garantställning. I fallet konstaterades att ett misshandelsbrott kan begås genom underlåtenhet. Fråga där var om en garantställning hade uppkommit i förhållande till ett barn för den som sammanbor med barnet och en av barnets föräldrar. I rättsfallet yttrade Högsta domstolen bl.a. följande som är av intresse för prövningen här.

Av 3 kap. 5 § brottsbalken framgår att den som tillfogar en annan person kroppsskada, sjukdom eller smärta eller försätter honom eller henne i vanmakt eller annat sådant tillstånd, döms för misshandel. Brottbeskrivningen tar i huvudsak sikte på orsakande av en viss effekt utan några närmare begränsningar i fråga om hur orsakandet sker. Det verb som används, tillfoga, har samma betydelse som förorsaka. Även om uttrycket kan tyda på att ett aktivt handlande avses måste även underlåtenhet omfattas av betydelseområdet (jfr NJA 1994 s. 480 och NJA 2005 s. 372). I förarbeten och i den juridiska litteraturen har detta också varit en utgångspunkt för tolkningen av straffstadgandet om misshandel (jfr NJA II 1962 s. 108 och Petter Asp m.fl., Kriminalrättens grunder, 2010, s. 121 ff.).

Av det sagda följer att ett misshandelsbrott kan begås genom underlåtenhet

Enligt allmänna principer kan straffrättsligt ansvar för den som underlåter att ingripa i ett orsakssammanhang komma ifråga endast om det finns en särskild anledning för den underlåtande att ingripa. Detta brukar uttryckas på så sätt att den underlåtande måste befinna sig i en garantställning. Kravet på garantställning syftar till att begränsa kretsen av personer som kan bli ansvariga genom underlåtenhet. Den underlåtande ska ha en ställning som gör det motiverat att av denne, mer än av andra, kräva aktivitet för att avvärja en viss effekt. Det krävs omständigheter av kvalificerad natur för att ett sådant krav på aktivitet ska ställas. Underlåtenheten att avvärja en effekt ska te sig lika straffvärd som att orsaka effekten genom handling. (Jfr Ivar Strahl, Allmän straffrätt i vad angår brotten, 1976, s. 319 ff. och Asp m.fl. a.a. s. 120 ff.)

En person kan ha garantställning på grund av att det föreligger en skyldighet att avvärja risker som hotar någon eller något som personen är ansvarig för och därför har att skydda. Ett barn, inte minst ett litet barn, är särskilt skyddsvärt eftersom det saknar eller har begränsade möjligheter att själv tillvarata sina intressen och skydda sig mot hot och risker. En självklar utgångspunkt är att barnets vårdnadshavare befinner sig i en garantställning. För att ett garantansvar ska inträda vid levnadsgemenskap måste det krävas att personen har en sådan nära relation till barnet och en sådan ställning i förhållande till barnet att han eller hon kan sägas delta i och rent faktiskt ha inflytande över barnets omvårdnad och fostran. Oavsett om en sådan nära levnadsgemenskap föreligger kan en garantställning uppkomma, om någon får anses ha tagit på sig att ansvara för barnet under en kortare eller längre tid.

Även bestämmelserna om dödsvållande i 3 kap. 7 § brottsbalken kan tillämpas vid underlåtenhet att avvärja en effekt precis som nämnts i rättsfallet NJA 2013 s 588 och i dessa fall gäller som i regel också annars när det är fråga om straffansvar enligt ett straffbud som kriminaliserar orsakande av en effekt, att underlåtenheten

måste te sig lika straffvärd som ett orsakande genom handling. Det ska därför finnas någon särskild grund varför den underlåtandes beteende ter sig straffvärt. Enligt svensk rätt gäller inte någon allmän regel om straff för underlåtenhet att rädda en annan persons liv. Men det kan föreligga en skyldighet för den underlåtande att ingripa som är så stark att hans underlåtenhet ska bedömas motsvara ett fall då han genom en handling orsakat döden. (Se SOU 2011:16, Allmän skyldighet att hjälpa nödställda).

Rami Ashour var vårdnadshavare för Yara. Yaras föräldrar befann sig inte i Sverige. Flickan bodde hemma hos Rami Ashour och Amani Madi och Rami Ashour hade också rent faktiskt inflytande över Yaras omvårdnad och fostran. Tingsrätten anser det stå klart att Rami Ashour befann sig i en garantställning i förhållande till Yara. Han hade härigenom en skyldighet att avvärja risker som hotade henne, att vara verksam för att avvärja skadliga effekter och att se till att Yara kom under läkarvård.

Närmare om den gärning som Rami Ashour har gjort sig skyldig till

Tingsrätten finner att Rami Ashour, som garant för Yara, genom underlåtenhet att ingripa för att skydda Yara från utövat våld och genom underlåtenhet att omgående tillkalla sjukvårdspersonal eller ta henne till sjukhus när hon var skadad, har orsakat Yaras död och tillfogat henne lidande genom kraftig smärta. Skälen härför är följande.

Av utredningen har framkommit att Rami Ashour förhöll sig i stort sett passiv under det att misshandeln pågick. I stället för att direkt ingripa och agera för att skydda Yara och omedelbart tillkalla ambulans när han insåg att Yara inte var vid medvetande lät han Amani Madi duscha Yara och hantera Yara även på andra sätt medan han ställde sig och filmade Amani Madi och den livlösa flickan. Han sprutade också parfym på Yara i syfte att få henne att vakna. Som vårdnadshavare för Yara hade han en skyldighet att förhindra och stoppa Amani Madis misshandel av Yara, eventuellt genom att se till att Yara kom från platsen. Han hade även kunnat använda visst våld mot Amani Madi för att avvärja angreppen mot Yara i enlighet med reglerna om nödvärn. Det var i stället Amani Madi som slutligen kontaktade ambulans. Av Sophia Neringers uppgifter har framkommit att Yara inte avled omedelbart av skadorna och att hennes liv hade gått att rädda om hon hade kommit under läkarvård. Av utredningen kan den slutsatsen dras att det också förekommit någon form av städning av lägenheten genom borttorkning av blodspår. Vem som har städat lägenheten är dock oklart. Utredningen har vidare gett vid handen att det förflöt omkring en halvtimme mellan duschfilmen och Amani Madis samtal till sjukvården. Tingsrätten anser att Rami Ashours passivitet och beteende i övrigt är i mycket hög grad klandervärda.

Mot den angivna bakgrunden finner tingsrätten att Rami Ashour, som garant för Yara, genom underlåtenhet att ingripa för att skydda Yara från utövat våld och genom underlåtenhet att omgående tillkalla sjukvårdspersonal eller ta henne till sjukhus när hon var skadad, har orsakat Yaras död och tillfogat henne lidande genom kraftig smärta.

Det finns inte något i utredningen som tyder på att Rami Ashour har haft ett direkt eller indirekt uppsåt att beröva Yara livet. Den avgörande frågan när det gäller att

bedöma åtalet för mord blir om Rami Ashour har handlat med s.k. likgiltighetsuppsåt.

För att Rami Ashour, såsom garant för Yara, ska anses ha haft uppsåt att beröva Yara livet krävs att han har insett att det fanns en risk för att Yara skulle dö genom det som Amani Madi utsatte henne för och att han var likgiltig till att så faktiskt skulle komma att ske.

Tingsrätten har ovan konstaterat att Rami Ashour befann sig i lägenheten och att han varit medveten om att Amani Madi misshandlade Yara och att hon använde tillhygge i form av en brödkavel utan att ingripa för att skydda Yara. Han har inte heller omgående tillkallat sjukvårdspersonal. Det saknas dock utredning om i vilken utsträckning han varit medveten om våldets omfattning och intensitet. Även om han hört och sett delar av misshandeln är det inte utrett att han förstått med vilken intensiv kraft Amani Madi misshandlade Yara. Slutsatsen kan därför inte dras att Rami Ashour insåg att det fanns en mycket hög sannolikhet eller en avsevärd risk för att Yara skulle dö genom det som hon utsattes för och att han var likgiltig till om så faktiskt skulle komma att ske. Omständigheterna vid gärningen kan inte anses utvisa att det förelegat något sådant uppsåt som innebär att Rami Ashour kan dömas för uppsåtligt dödande.

Rami Ashours ansvar för misshandel och vållande till annans död.

I enlighet med vad som har redovisats ovan kan både bestämmelsen om misshandel och bestämmelsen om vållande till annans död tillämpas även vid underlåtenhet att avvärja effekter som anges i bestämmelserna.

Tingsrätten har ovan konstaterat att Rami Ashour befann sig i lägenheten, att han var medveten om att Amani Madi misshandlade Yara och att Amani Madi använde tillhygge i form av en brödkavel. Rami Ashour ingrep inte för att skydda Yara. Han tillkallade inte heller sjukvårdspersonal. Utredningen har vidare visat att Yara inte avled momentant av skadorna hon fick och att hennes liv hade gått att rädda om hon fått läkarvård. Genom att inte ingripa mot misshandeln och genom att inte se till att flickan kom under läkarvård har Rami Ashour orsakat Yara kraftig smärta och vållat hennes död. Rami Ashour ska därför som garant för Yara dömas för misshandel och vållande till annans död. Tingsrätten återkommer till hur brotten ska rubriceras.

Rubriceringen av Amani Madis brott

Amani Madi ska dömas för mord och skälen härför är följande.

Enligt 3 kap 1 § brottsbalken, i den lydelse av bestämmelsen som här ska tillämpas, döms den som berövar annan livet för mord till fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid. Av kapitlets andra paragraf framgår att om brottet med hänsyn till de omständigheter som föranlett gärningen är att anse som mindre grovt döms för dråp.

I målet har inte framkommit någon omständighet som talar för att brottet är att anse som mindre grovt. Amani Madi ska därför dömas för mord.

Rubriceringen av Rami Ashours brott

Rami Ashour ska dömas för synnerligen grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott, och skälen härför är följande.

Åklagaren har i sitt andrahandsyrkande hävdatt att den misshandel som Rami Ashour har gjort sig skyldig till är att anse som synnerligen grov och att vållande till annans död är att anse som grovt brott.

Regelsystemet

Enligt 3 kap 5 § brottsbalken döms den som tillfogar en annan person kroppsskada, sjukdom eller smärta eller försätter honom eller henne i vanmakt eller något annat sådant tillstånd, för misshandel till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vid bedömningen av om ett misshandelsbrott är grovt ska enligt 3 kap. 6 § brottsbalken särskilt beaktas om gärningen var livsfarlig eller om gärningsmannen har tillfogat en svår kroppsskada eller allvarlig sjukdom eller annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet. Straffskalan för grov misshandel är fängelse lägst ett och högst sex år. Bedöms ett misshandelsbrott som synnerligen grovt är straffskalan fängelse lägst fyra och högst tio år. En misshandel kan vara synnerligen grov, om kroppsskadan är bestående eller om gärningen har orsakat synnerligt lidande eller om gärningsmannen har visat synnerlig hänsynslöshet.

Av 3 kap 7 § brottsbalken framgår att den som av oaktsamhet orsakar annans död, ska dömas döms för vållande till annans död. Vid bedömande av om brottet är grovt ska särskilt beaktas bl.a. om gärningen har innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag,

Av förarbetena till bestämmelsen om synnerligen grov misshandel (prop. 2009/10:147 s. 18) framgår att till den graden av misshandelsbrottet ska hänföras misshandelsfall som träffas av de kriterier som enligt 3 kap. 6 § brottsbalken kan ligga till grund för bedömningen att det har rört sig om grov misshandel men som kan sägas vara så synnerligen grova, att de skiljer sig från andra fall av grov misshandel. Omständigheter som att gärningen var livsfarlig, att gärningsmannen tillfogat svår kroppsskada eller sjukdom eller visat en betydande råhet, ska alltså – vid sidan av de i 3 kap. 6 § andra stycket brottsbalken angivna omständigheterna – beaktas. Med svår kroppsskada avses t.ex. förlust av tal, syn eller hörsel eller uppkommet svårt lyte. Faktorer som kan medföra att en misshandel bedöms som grov med hänvisning till dess hänsynslöshet eller råhet är att misshandeln har varit oprovocerad eller långvarig eller har riktat sig mot en skyddslös person. I det sistnämnda hänseendet kan hänsyn tas både till offrets allmänna möjligheter att försvara sig och till om offret har misshandlats av flera personer.

Vidare framhålls i propositionen (a. prop. s. 18 f.) bl.a. att till synnerligen grov misshandel måste anses höra fall där en svår kroppsskada är bestående eller misshandeln har inneburit kraftig och långvarig smärta eller stark dödsångest. Detsamma gäller misshandel som har bestått i grovt våld och som har riktats mot en person som har saknat eller som har haft begränsad allmän möjlighet att försvara sig, t.ex. ett barn eller en äldre människa.

Som exempel på medvetet risktagande av allvarligt slag i fråga om grovt vållande till annans död nämndes i prop. 2000/01:85 (s. 45, med hänvisning till prop. 1993/94:44) fall då någon har utövat dödligt våld mot en annan person utan att gärningsmannen har haft uppsåt i förhållande till den dödliga effekten. I de flesta fall finns det anledning att bedöma ett sådant handlingssätt som ett ”medvetet risktagande av allvarligt slag”, varvid också vållandebrottet ska bedömas vara grovt. Som ytterligare exempel på sådant risktagande av allvarligt slag nämns i propositionen ett fall då en gärningsman siktar mot någon med ett skarpladdat vapen och vapnet går av eller om gärningsmannen medvetet avlossar ett skott som genom oaktsamhet träffar någon. Det ska understrykas att risktagandet ska vara medvetet och av allvarligt slag. Den formulering som används i lagtexten (”gärningen innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag”) ska därtill uppfattas som en indikation på att både *risken* för skada och *skadans allvarlighet* bör inverka på bedömningen av om brottet är grovt.

Det bör särskilt noteras att risken för att synnerligen allvarlig skada uppkommer generellt bör beaktas vid en sådan bedömning av vållandebrottets grovhet.

Bedömningen avseende Rami Ashour i det konkreta fallet

Rami Ashour ingrep inte för att förhindra den misshandel som Yara utsattes för och han kontaktade inte heller sjukvård eller tog henne till läkare. Han har förhållit sig i stort sett helt passiv.

I detta fall har således misshandelsbrottet riktat sig mot ett helt skydds- och försvarslöst barn och har innefattat ett livsfarligt våld som måste ha orsakat dödsångest och synnerligen svåra plågor för Yara. Den har skett med ett hårt tillhygge av trä i ett utdraget händelseförlopp, vilket Rami Ashour har varit medveten om. Det kan inte råda någon tvekan om att Rami Ashour genom sin underlåtenhet att handla ska dömas för synnerligen grov misshandel. Det har varit fråga om ett dödligt våld mot en annan person utan att Rami Ashour har ingripit eller agerat. Tingsrätten anser därför att Rami Ashours agerande har inneburit ett medvetet risktagande av allvarligt slag som ligger nära ett uppsåtligt dödande. Han ska därför också dömas för grovt vållande till annans död.

PÅFÖLJD

Amani Madi

Amani Madi förekommer under ett avsnitt i belastningsregistret. Hon dömdes den 2 maj 2013 för stöld i två fall till villkorlig dom och dagsböter.

Av ett rättspsykiatriskt utlåtande framgår att Amani Madi inte har begått gärningen under påverkan av allvarlig psykisk störning, att hon inte lider av en allvarlig psykisk störning och att det inte finns medicinska förutsättningar att överlämna henne till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap 3 § brottsbalken.

Enligt 3 kap 1 § brottsbalken, i den lydelse av regeln som här ska tillämpas, döms den som berövar annan livet för mord till fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid.

Enligt 29 kap 1 § andra stycket brottsbalken ska vid bedömningen av straffvärdet av ett brott beaktas den skada, kränkning eller fara som gärningen har inneburit, vad den tilltalade har insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter och motiv

som han eller hon har haft. Det ska särskilt beaktas om gärningen har inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person. I 29 kap 2 § ges ytterligare bestämmelser angående bedömningen av ett brotts straffvärde. Enligt den paragrafen ska som försvårande omständigheter vid bedömningen av straffvärdet, vid sidan av vad som gäller för varje särskild brottstyp, särskilt beaktas bl.a. om den tilltalade har visat stor hänsynslöshet.

Straffskalan för mord ändrades genom lagstiftning som trädde i kraft den 1 juli 2009. Tidigare var straffskalan för mord fängelse i tio år eller på livstid. Lagändringen innebar alltså att det blev möjligt att bestämma tiden för tidsbestämt fängelse till mer än tio år och upp till och med arton år. Enligt förarbetena (se prop. 2008/09:118 s. 43) ska domstolen vid straffmätningen använda hela straffskalan och vid straffvärdebedömningen göra en helhetsbedömning av samtliga inverkan omständigheter i det enskilda fallet och också beakta att dessa kan föreligga i olika grad.

Enligt propositionen (a. prop. s. 43) är omständigheter som bör tala i skärpande riktning t.ex. att brottet har föregåtts av noggrann planering eller har präglats av särskild förslagenhet, att brottet har syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, att gärningen har varit särskilt hänsynslös genom att den har medfört ett svårt lidande för brottsoffret, att brottet har inneburit ett angrepp på någon i dennes tjänsteutövning eller att brottet har begåtts i sådan avsikt som anges i 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott utan att straffansvar enligt den lagbestämmelsen föreligger. Annat som enligt propositionen talar i skärpande riktning är att brottet har riktat sig mot en närstående, att brottsoffret har befunnit sig i en skyddslös ställning och att brottet har förövats inför ögonen på närstående till offret, t.ex. offrets barn. I propositionen påpekas att det förhållandet att återfall i brott kan beaktas framgår av 29 kap. 4 § brottsbalken. Om den tilltalade tidigare har gjort sig skyldig till allvarlig våldsbrottslighet eller tidigare har angripit brottsoffret

bör det tala i skärpande riktning. I samma riktning ska beaktas om flera personer har mördats eller det annars är fråga om flerfaldig brottslighet.

De omständigheter som nämns i propositionen är endast exempel på sådant som kan påverka straffmätningen. Även andra faktorer som domstolen bedömer som relevanta kan alltså inverka.

Den sista meningen i 29 kap. 1 § andra stycket brottsbalken - att det särskilt ska beaktas om gärningen har inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person - lades till genom lagstiftning som trädde i kraft den 1 juli 2010. Lagändringen gick ut på att straffnivån för de allvarliga våldsbrotten skulle höjas (se prop. 2009/10:147). Uppsåtligt dödande, dvs. mord och dråp, är sådana brott som lagstiftningen uttryckligen tog sikte på (se a. prop. s. 41). Samtidigt innebar 2010 års reform, som har nämnts i det föregående, att det skulle bli en ökad spännvidd vid straffvärdebedömningen av brott i allmänhet. I lagtexten fick denna ambition uttryck i att flera av de kvalificerande rekvisiten i 29 kap 2 och 3 §§ togs bort eller ersattes av andra med mindre inskränkande betydelse (se a. prop. s. 26 ff.).

I rättsfallet NJA 2013 s. 376 yttrade Högsta domstolen bl.a. att livstids fängelse ska tillämpas endast i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på arton år inte är tillräckligt, t.ex. då gärningsmannen har mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande.

Brottet mot Yara har präglats av stor grymhet och en grav hänsynslöshet som är obegriplig. Amani Madi framstår som särskilt hänsynslös i belysning av att Yara befann sig i en totalt skyddslös ställning, att hon kom till Sverige för att hon behövde trygghet och lugn efter de traumatiska upplevelser hon bar med sig från hemlandet, att hon och Rami Ashour anförtroddes omvårdnaden om henne och att hon inte hade någon annan att vända sig till i landet. Yara hade ingen som helst

möjlighet att värja sig mot det våld hon utsattes för. Gärningen måste ha medfört ett mycket svårt lidande för Yara. Det är svårt att föreställa sig övergrepp i form av våld mot ett barn som är värre än det Amani Madi har utsatt Yara för.

Den fråga som tingsrätten ställer sig i sammanhanget är varför Amani Madi har utsatt ett så litet barn för ett så besinningslöst våld. Tingsrätten har försökt att bilda sig en uppfattning om vad som varit skälet till hennes grymma agerande, men något tydligt skäl har inte framkommit. Här kommer den bild in som ovan nämnts om hur Yara hade det under sin sista tid i livet och hur hon behandlades av Amani Madi och Rami Ashour. Amani Madi synes ha varit likgiltig för flickans välbefinnande

Av den chat-konversation som Amani Madi hade med Madleen Alnajjar den 30 april 2014 har framgått att Amani Madi var mycket trött den kvällen och hon uppgav då att hon också slagit sonen Adnan då han hade busat. Amani Madis agerande kan ha haft sin grund i att hon varit så trött att hon inte orkat med barnen. Hennes kommentar under duschfilmen om att inget skulle få komma emellan henne och Rami Ashour kan tyda på att hon har varit svartsjuk på Yara och upplevde att flickan var ett hot mot henne i förhållande till Rami Ashour. I det rättspsykiatriska utlåtandet har framkommit att Amani Madi på den rättspsykiatriska avdelningen beskrivit Yara som en konstig åttaåring som betedde sig som en smart, ljugande vuxen.

Flera av de försvårande omständigheter som lagstiftaren pekat på föreligger i detta fall. Några omständigheter som talar i förmildrande riktning för Amani Madis del står inte att finna. Enligt tingsrättens mening är omständigheterna synnerligen försvårande och det finns därmed inget annat val än att döma Amani Madi till livstids fängelse.

Rami Ashour

Rami Ashour förekommer inte i belastningsregistret.

Av ett rättspsykiatriskt utlåtande framgår att Rami Ashour inte har begått gärningen under påverkan av allvarlig psykisk störning, att han inte lider av en allvarlig psykisk störning och att det inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap 3 § brottsbalken.

Straffskalan för synnerligen grov misshandel är fängelse i lägst fyra och högst tio år och för grovt vållande till annans död lägst ett och högst sex år.

Även beträffande Rami Ashour infinner sig frågan om varför Rami Ashour inte har ingripit och förhindrat skeendet och varför han har underlåtit att ta kontakt med sjukvården. En förklaring till hans beteende kan vara att han har varit så rädd för Amani Madi att han helt enkelt inte vågat ingripa. Det kan också ha varit så att han avskärmat sig i förnekelse och blundat för Amani Madis misshandel av Yara för att han tyckte det var obehagligt. Detta är dock inget ursäktligt beteende utan förstärker i stället hans garantansvar. Den bild som tingsrätten fått av Yara om hur hon hade det under sin sista tid i livet och att Rami Ashour synes ha varit likgiltig för Yaras väl och ve kan också ge en förklaring till hans agerande. Rami Ashours förhållningssätt och brist på ansvar, omsorg om Yara och agerande är oförståeligt och särskilt skrämmande, med tanke på att Yara var hans systerdotter och att han hade anförtrotts vårdnaden om henne av sin syster och svåger.

De försvårande omständigheter som tingsrätten redogjort för beträffande Amani Madi gör sig också gällande när det gäller påföljdsvalet och straffmätningen för Rami Ashour. Flera av de försvårande omständigheter som lagstiftaren pekat på

föreligger. Den i någon mån förmildrande omständighet som förelegat för Rami Ashour är att han kan ha varit rädd för Amani Madi.

Den brottslighet som Rami Ashour har utsatt Yara för har ett mycket högt straffvärde, så högt att annan påföljd än fängelse inte kan komma i fråga. Vid straffmätningen har tingsrätten i mildrande riktning beaktat att ett underlåtenhetsbrott som Rami Ashour döms för inte kan anses ha samma straffvärde som vad en brottslighet genom aktivt handlande har. Vid en samlad bedömning av omständigheterna anser tingsrätten att straffet ska bestämmas till sex års fängelse.

SKADESTÅND

Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen är Amani Madi och Ramis Ashour skadeståndsskyldiga mot Yaras efterlevande.

Av 5 kap. 2 § första stycket tredje punkten skadeståndslagen (1972:207) framgår att ersättning ska betalas för personskada som den som stod den avlidne särskilt nära drabbats av till följd av dödsfallet. Högsta domstolen har genom rättsfallet NJA 2000 s. 521 gjort uttalanden om beviskraven för ersättningen i dessa fall. Domstolen skrev att ett dödsfall till följd av en uppsåtlig eller därmed jämförlig handling kommer plötsligt och drabbar de anhöriga på ett chockartat sätt. Därmed låg det enligt domstolen i sakens natur att den anhörige drabbades av psykiska besvär utöver sådana känslor av saknad och sorg som ett dödsfall brukar medföra. Om det inte var aktuellt att ersätta andra skadeföljder än sveda och värk och smärre belopp avseende kostnader eller inkomstförlust skulle dessa besvär utan närmre utredning presumeras utgöra personskada.

I rättsfallet NJA 2004 s. 26 fastslog Högsta domstolen ett schablonbelopp om 50 000 kr för sveda och värk till nära anhöriga vid dödsfall till följd av uppsåtligt dödande. I rättsfallet NJA 2006 s. 738 uttalade sig Högsta domstolen om ersättningen till anhöriga vid dödsfall som orsakats av sådan grov vårdslöshet från skadevållarens sida som ligger mycket nära ett uppsåtligt handlande. Domstolen skrev att det i dessa fall fanns anledning att anta att psykiska besvär vållade genom en sådan handling blev allvarligare än när skadevållaren endast varit oaktsam eller svarade för skadan på annan grund. Ersättningsnivån skulle i dessa fall ligga på samma nivå som vid ett uppsåtligt handlande. I praxis har schablonnivåerna för ersättningen överskridits i särskilt känsliga fall (se t.ex. Svea hovrätts dom den 6 oktober 2006 i mål nr B 6574-06).

Amani Madi har uppsåtligen dödat Yara. Den grova vårdslöshet som kan läggas Rami Ashour till last ligger mycket nära ett uppsåtligt handlande. Omständigheterna i målet är sådana att det finns skäl att överskrida Högsta domstolens schablonbelopp på 50 000 kr och bestämma skadeståndets storlek till yrkade 75 000 kr, vilket belopp också är vitsordat av Rami Ashour.

ÖVRIGA FRÅGOR

Utvisning

Åklagaren har inte framställt något yrkande om utvisning. Tingsrätten anser ändå att frågan om utvisning måste belysas och bedömas.

Enligt 8 kap. 8 § utlänningslagen (2005:716) får en utlänning som inte är en EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare utvisas ur Sverige, om han döms för ett brott som kan leda till fängelse och han döms till svårare påföljd än böter samt om gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att han kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet

eller om brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda är så allvarligt att han inte bör få stanna. När en fråga om utvisning provas ska, enligt 8 kap. 17 § samma lag, hänsyn tas till om det finns något hinder mot att ett beslut om utvisning verkställs.

Av 12 kap. 1 § utlänningslagen framgår att avvisning och utvisning av en utlänning aldrig får verkställas till ett land om det finns skälig anledning att anta att utlänningen där skulle vara i fara att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller utlänningen inte är skyddad i det landet mot att sändas vidare till ett land där utlänningen skulle vara i sådan fara.

Migrationsverket har i sitt yttrande beträffande Amani Madi anfört att det finns hinder jämligt 12 kap. 1 § utlänningslagen mot att genomföra ett eventuellt utvisningsbeslut till det palestinska området Gaza. Med hänsyn till detta ska Amani Madi inte utvisas.

Beträffande Rami Ashour har Migrationsverket i sitt yttrande anfört att det inte finns hinder mot verkställighet enligt 12 kap. 1 § utlänningslagen. Under huvudförhandlingen har det emellertid i förhör med Rami Ashour, Amani Madi, Madleen Alnajjar och Jan Hjärpe, samt genom skriftligt yttrande från den palestinska befrielserörelsen, framkommit uppgifter om att Rami Ashour tidigare varit trakasserad i Gaza – både till följd av politiska motsättningar och till följd av hedersrelaterade konflikter - samt att det på grund av Yaras död finns krav på vedergällning som kan innebära att Rami Ashour dödas om han återvänder till Gaza. Vid en samlad bedömning av de uppgifter som framkommit finns det skälig anledning att anta att även Rami Ashour riskerar att utsättas för sådan behandling som framgår av 12 kap. 1 § utlänningslagen om han utvisas. Med hänsyn till detta ska inte heller Rami Ashour utvisas.

Förverkande och beslag

Yrkandet om förverkande av brödkaveln vilar på laglig grund och ska bifallas.

Häktning

Det finns fortfarande en risk att Rami Ashour på fri fot avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff. För brottet synnerligen grov misshandel är det inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i 2 år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Rami Ashour ska därför kvarbli i häkte till dess domen vinner laga kraft.

Det finns fortfarande en risk att Amani Madi på fri fot avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff. För brott som hon döms för är det inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i 2 år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Av utredningen har framgått att Amani Madi under förundersökningen har försökt att få kontakt med Rami Ashour genom skrivna meddelanden trots att hennes kontakter med omvärlden har varit begränsade genom restriktioner. Även under huvudförhandlingen har hon, vid upprepade tillfällen och trots flera tillsägelser, försökt att meddela sig med Rami Ashour. Det finns därför också en stor risk för att Amani Madi på fri fot försvårar sakens utredning. Amani Madi ska därför kvarbli i häkte till dess domen vinner laga kraft. Åklagaren ska ges fortsatt tillstånd att ålägga henne restriktioner.

Sekretess

Det står inte klart att uppgifterna om målsägandena adresser kan röjas utan att de lider men. Sekretessen enligt 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska därför bestå för de uppgifterna.

Det kan antas att närstående lider men om de bilder som förevisats i målet (aktbilaga 121) röjs. Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska därför också bestå.

Det kan antas att närstående lider men om uppgifterna i skrivelser från socialnämnden i Karlskrona (aktbilagorna 213-215 och 203-204) samt uppgifter i bilaga transumt från huvudförhandlingen (aktbilaga 216 bilaga 1) röjs. Sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska därför bestå för uppgifterna.

Det kan av särskild anledning antas att enskild eller någon närstående till denne lider men om uppgifter i de rättspsykiatriska utlåtandena röjs. Sekretessen ska därför bestå enligt 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Ersättning till försvarare och målsägandebiträde

Eric Widner har begärt ersättning för sammanlagt 433 timmar och 15 minuters arbete. Christer Holmqvist har begärt ersättning för sammanlagt 395 timmars arbete och Karin Åkesson Rehnholm har begärt ersättning för sammanlagt 303 timmars arbete. De begärda ersättningarna är mycket höga.

Enligt 20 § rättshjälpsförordningen (1997:404) ska kostnadsräkningen innehålla en arbetsredogörelse om ersättningen inte ska bestämmas enligt taxa eller om den begärda ersättningen avviker från fastställd taxa. Denna redogörelse ska vara så utförlig att ersättningsanspråkets skälighet kan bedömas. Arbetsredogörelsen ska innefatta uppgift om tidsåtgången för varje åtgärd som inte är rutinmässig. Om den som begär ersättning åberopar några särskilda omständigheter, såsom att uppdraget varit särskilt svårt eller krävande, ska dessa anges.

Försvarens har uppfyllt de krav som rättshjälpsförordningen ställer på kostnadsräkningen. De har lämnat uppgift om tidsåtgången för varje åtgärd som inte är rutinmässig.

Tingsrättens huvudförhandling har pågått under 13 dagar.

Enligt tingsrättens mening har försvararna utfört sitt uppdrag på ett skickligt och omsorgsfullt sätt. De har varit engagerade, pålästa och väl förberedda. Mot den angivna bakgrunden framstår de begärda ersättningarna skäliga.

Även målsägandebiträdet har utfört sitt uppdrag på ett lika utmärkt sätt. Även hennes kostnadsräkning uppfyller de krav som rättshjälpsförordningen ställer. Den av henne begärda ersättningen framstår som skälig.

Ersättningen till försvarare och målsägandebiträde ska med hänsyn till Amani Madis och Rami Ashours ekonomiska förhållanden stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 2](#) (DV 400)

Överklagande ges in till tingsrätten senast den 24 februari 2015 och ställs till Hovrätten över Skåne och Blekinge

På tingsrättens vägnar

Laila Kirppu

Domen är enhällig

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19820726-8858	Datum för dom/beslut 2015-02-03
Efternamn Ashour	Förnamn RAMI Adnan Hamdan

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2014-05-01	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19830803-0561	Datum för dom/beslut 2015-02-03
Efternamn Madi	Förnamn AMANI Abbas Mostafa

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2014-05-01	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

RÄTTSMEDICINALVERKET

RÄTTSMEDICIN LUND

Sölvegatan 25, 223 62 Lund

Telefon vx: 046-333 910 · Fax: 046-333 927

E-post: rmlu@rmv.se · www.rmv.se

RAPPORT

Dnr D14-0308

Ert nr 1000-K4911-14

Utvidgad rättsmedicinsk obduktion utfördes 2014-05-02 och 2014-05-06 efter beslut av Polismyndigheten i Blekinge län, Po Karlskrona.

Med stöd av vad som har framkommit vid undersökningen av den döda kroppen efter Alnajjar, Yara Mohammed Yehia, 20050925-9248, samt av utredningsunderlaget avger jag följande

Utlåtande

att den döda kroppen vid obduktionen företett

- skador på huvudet i form av
 - blåmärken samt blödningar i huvudsvålen och kring
 - tinningmuskulaturen (nr 8, 9, 11-13, 15, 17-19, 21-26, 28-30, 35, 39, 170-177, 182-188),
 - hudavskrapningar (nr 10, 14, 16, 19, 20, 27, 31, 33, 36, 39, 43),
- skador på halsen i form av
 - hudavskrapningar (nr 47, 49, 52, 193-195),
 - blåmärken och underhudsblödningar (nr 48, 50-52, 193-195, 203),
- skador på armarna i form av
 - omfattande blåmärken på de båda armarna med svullnad av händerna (nr 55, 72) och med utbredd söndertrasning av underhudsvävnaden med blödning och svullnad (nr 235, 237, 238, 242),
 - hudavskrapningar på höger arm (nr 57, 59-66, 68),
 - hud- och nagelskada på höger ringfinger (nr 67, 86), hudblödningar på höger hand och blödning under höger tumnagel (nr 69-71),
 - hudavskrapningar på vänster arm (nr 74-80, 82, 84),
- skador på bålen i form av
 - formade hudblödningar/blåmärken (nr 88-91, 93, 115, 167),
 - hudblödningar/blåmärken och underhudsblödningar (nr 92, 94, 96-98, 100-102, 105, 107, 108, 110, 112, 114, 117-119, 161-166, 168, 240-243, 246-253, 255),
 - hudavskrapningar (nr 92, 94, 97, 99, 100, 103, 104, 106, 112, 113, 114, 116, 117),
- skador på benen i form av
 - blåmärke på höger lår och säteshalva (nr 122-125, 232, 254) och omfattande blåmärke på/kring höger knä och underben samt fot (nr 121) med svullnad av höger knä (nr 128) och utbredd söndertrasning av underhudsvävnaden med blödning och svullnad (nr 233, 234),
 - hudavskrapningar på höger ben (nr 124, 125, 129-132, 134-136),
 - blåmärke på vänster lår och säteshalva (nr 140, 141, 143, 144, 229, 252, 255) och omfattande blåmärke på/kring vänster knä och underben samt foten med utbredd söndertrasning av underhudsvävnaden med blödning och svullnad (nr 139, 148, 229),
 - format blåmärke på vänster ben (nr 142),

RÄTTSMEDICINALVERKET

RÄTTSMEDICIN LUND

Sölvegatan 25, 223 62 Lund

Telefon vx: 046-333 910 · Fax: 046-333 927

E-post: rmlu@rmv.se · www.rmv.se

RAPPORT

Dnr D14-0308

Ert nr 1000-K4911-14

hudavskrapningar på vänster ben (nr 140, 148, 149, 152-154),
sårskada på vänster knä (nr 147, skiktröntgen),
liten nagelskada på vänster fot (nr 150);

att hon vid obduktionen vidare företett skador med utseende av att vara äldre i form av

blåmärken på bålen (nr 111) och höger säteshalva (nr 126),
hudavskrapning på huvudet (nr 38), vänster ben (nr 145), vänster hand (nr 81) och höger ben (nr 133) samt formade hudskador på ryggen (nr 120),

brott med bennybildning på det högra 10 - 12:e revbenet (nr 222, 223, skiktröntgen);

att hon vid **röntgenundersökning** (skiktröntgen och/eller slätröntgen, bilaga 2-3) av kroppen företett

färsta brott på höger och vänster hand (nr 83) samt på högra 10:e – 11:e revbenet med omgivande blödning (nr 222),

ej färsta/äldre skador i form av brott på höger och vänster hand, höger över- och underarm, höger skulderblad (nr 245), första ländkotan samt utbredda mjukdelsförkalkningar på vänster överarm;

att hon vidare företett

ospecifika blödningar under lungans överdrag (nr 200),
fettdroppar i lungans blodkärl (s.k. fettembolisering) (mikroskopisk undersökning),

inandning av uppkräkt magsäcksinnehåll till luftvägarna (mikroskopisk undersökning),

ospecifik hjärnsvullnad (nr 179, neuropatologisk undersökning);

att hon företett tecken på vidtagna medicinska åtgärder på huvudet (nr 42, 44, 202), halsen (nr 46, 192), höger arm (nr 56, 58, 236), vänster arm (nr 73) samt bålen (nr 87, 95, 109, 157, 160);

att vid **rättskemisk undersökning** har varken etanol eller liknande ämnen påvisats i lårblod eller ögonvätska och inga läkemedel eller narkotika har påvisats i lårblod eller hjärtblod och vidare har glukos påvisats i en koncentration i ögonvätska som talar för att blodsockernivån var lätt förhöjd vid tidpunkten för dödsfallet, vilket kan vara en följd av stressreaktion;

att utseendet av de i *första* att-satsen omnämnda skadorna samt de i *tredje* att-satsen omnämnda *färsta* benbrotten och omfattningen av dessa skador talar starkt för att skadorna helt eller till övervägande del har uppkommit den aktuella dagen den 30 april 2014;

RÄTTSMEDICINALVERKET

RÄTTSMEDICIN LUND

Sölvegatan 25, 223 62 Lund

Telefon vx: 046-333 910 · Fax: 046-333 927

E-post: rmlu@rmv.se · www.rmv.se

RAPPORT

Dnr D14-0308

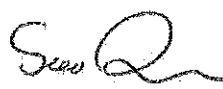
Ert nr 1000-K4911-14

- att blåmärkena/hudblödningarna, hud- och nagelskadan, svullnaderna, benbrotten och sårskadan har uppkommit genom inverkan av trubbigt våld och hudavskrapningarna genom inverkan av trubbigt/trubbigt skrapande våld;
- att den samlade bilden av de i första och tredje att-satsen omnämnda färska skadorna starkt talar för att skadorna helt eller till övervägande del har tillfogats henne av annan person/personer genom utdragen (tidsperioden dock ej närmare bedömbär) och upprepad våldsverkan mot kroppen den aktuella dagen; och
- att utseendet och läget av dessa skador är förenligt med våldsverkan i form av slag med/utan tillhygge mot huvudet, grepp/tag kring ansiktet samt rivning med naglar i ansiktet och på halsen, slag med tillhygge eller annan form av av kraftig trubbig våldsverkan mot armarna och benen och möjligen vridning/bändning av fingrar, slag/stöt med tillhygge och slag mot bålen, islag av huvud, bål, armar och ben i fasta föremål, grepp kring arm/armar;
- att den samlade bilden av de ej färska/äldre skadorna som omnämns i den andra och tredje att-satsen starkt talar för att även dessa helt eller till övervägande del har tillfogats henne av annan person/personer;
- att söndertrasningen av underhudsvävnaden på armarna och benen har varit omfattande och från den söndertrasade vävnaden har små fettpartiklar vandrat via blodbanan till lungorna (s.k. fettembolisering);
- att obduktionsfynden starkt talar för att **dödsorsaken**¹ var de synnerligen utbredda mjukdelsskadorna med söndertrasning och omfattande blödning till följd av trubbig våldsverkan med åtföljande fettembolisering till lungorna; men
- att det utifrån obduktionsfynden dock ej kan uteslutas att annan persons våldsverkan i form av kvävning genom tilltäppning av luftvägar med exempelvis en kudde har varit av bidragande betydelse för dödsfallet; samt
- att obduktionsfynden sammantaget med omständigheterna starkt talar för att flickan har bragts om livet.

Lund den 17 september 2014

Vidimeras

Sophia Neringer
Rättsläkare

Sixten Persson
Rättsläkare

RÄTTSMEDICINALVERKET

RÄTTSMEDICIN LUND

Sölvegatan 25, 223 62 Lund

Telefon vx: 046-333 910 · Fax: 046-333 927

E-post: rmlu@rmv.se · www.rmv.se

RAPPORT

Dnr D14-0308

Brt nr 1000-K4911-14

¹ Skälsteg

- visar: Fynden/resultaten är typiska och alternativ är uteslutna.
- talar starkt för: Fynden/resultaten har karakteristika som är typiska. Sannolikheten för alternativ är mycket liten.
- talar för: Fynden/resultaten har karakteristika som är vanliga. Alternativ är möjliga men mindre troliga.
- kan tala för/talar möjligen för: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är näst intill lika troliga.
- talar varken för eller emot/ tillåter ingen slutsats om: Fynden/resultaten har inga eller ospecifika karakteristika.
- kan tala emot/talar möjligen emot: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är dock något mer troliga.
- talar emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är ovanliga. Alternativ är mer troliga.
- talar starkt emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är atypiska. Sannolikheten för alternativ är mycket stor.
- utesluter: Fynden/resultaten är atypiska och utesluter detta alternativ.
- förenligt med:
Angående uppkomstsätt: Skadan kan ha uppkommit på det angivna sättet, men kan även ha uppkommit på andra sätt.
Angående tidpunkt: Skadan kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten, men kan även ha uppkommit vid annan tidpunkt.

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1
Rotel 14

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2015-05-19
Malmö

Aktbilaga 58
Mål nr B 454-15
Bilaga C

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 820726-8858	Datum för dom/beslut 2015-05-19
Efternamn Ashour	Förnamn RAMI Adnan Hamdan

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2014-05-01	Datum
-------------------------	-------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Elisabeth Hägglund Nortén

Dok.Id 252694

Postadress
Box 846
201 80 Malmö

Besöksadress
Hovrättstorget 1

Telefon
040-35 57 00
E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se
www.hovrattenskanablekinge.domstol.se

Telefax
040-783 11

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1
Rotel 14

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2015-05-19
Malmö

Aktbilaga 59
Mål nr B 454-15
Bilaga D

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 830803-0561	Datum för dom/beslut 2015-05-19
Efternamn Madi	Förnamn AMANI Abbas Mostafa

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2014-05-01	Datum
-------------------------	-------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Elisabeth Hägg Lund Nortén

Dok.Id 252695

Postadress
Box 846
201 80 Malmö

Besöksadress
Hovrättstorget 1

Telefon
040-35 57 00
E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se
www.hovrattenskanablekinge.domstol.se

Telefax
040-783 11

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

Anvisningar för överklagande

Överklagandet skall göras skriftligen. Om avgörandet innehåller beslut i fråga som avses i 49 kap. 5 § rättegångsbalken eller 37 § lagen (1996:242) om domstolsärenden, får detta överklagas särskilt.

Överklagandet ställs till Högsta domstolen men skall ges in till hovrätten. Det skall ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges under rubriken HUR MAN ÖVERKLAGAR.

Målet eller ärendet tas upp av Högsta domstolen endast om Högsta domstolen lämnar tillstånd till det, s.k. prövningstillstånd.

Prövningstillstånd kan meddelas endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen; eller
2. det finns synnerliga skäl till en sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets eller ärendets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål eller ärenden, som samtidigt föreligger till bedömande, kan prövningstillstånd meddelas också i övriga.

Prövningstillstånd behövs inte när justitiekanslern eller en justitieombudsman överklagar i mål om allmänt åtal.

Upplysningar

I överklagandet till Högsta domstolen skall Ni ange

1. Ert namn, postadress och telefonnummer
2. den dom eller det beslut som överklagas samt målets eller ärendets nummer och dagen för avgörandet
3. den ändring i domen eller beslutet som yrkas
4. grunderna för överklagandet (de skäl som Ni åberopar) och i vilket avseende hovrättens skäl enligt Er mening är oriktiga
5. de bevis Ni vill åberopa och vad Ni vill styrka med varje särskilt bevis
6. de omständigheter Ni åberopar till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas.

Överklagandet bör vara egenhändigt undertecknat av Er eller Ert ombud.